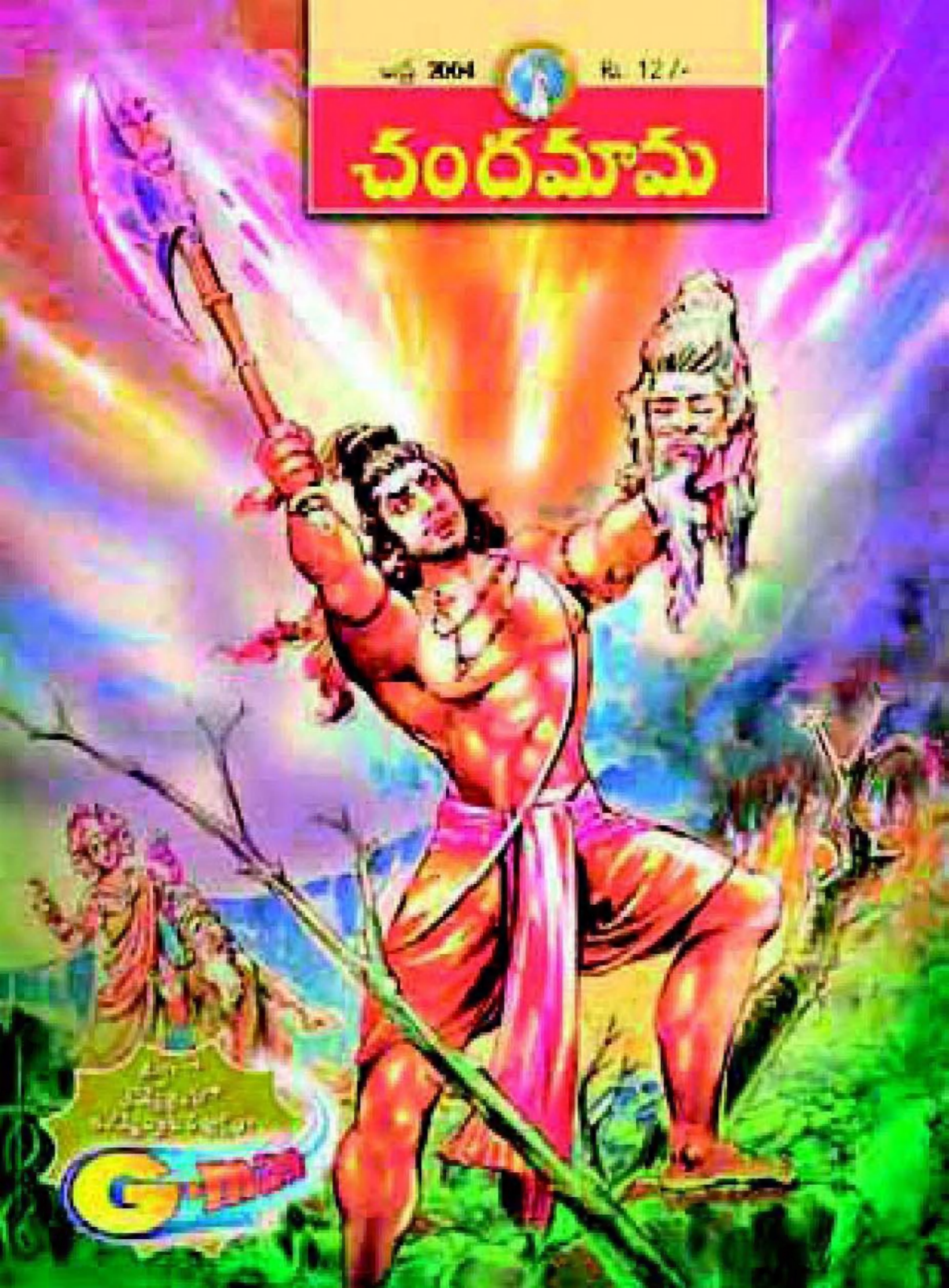

జూన్ 2004

Rs. 12/-

చంద్రమౌమ

ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಸ್ಪಿಜ್ ಕಾಂವ್ರೆಸ್

& చందమామ

బియ్యర్
బహుమతి

ఆపిర్ కంప్యూటర్

ಪ್ರಮೇಯಗಳು

కాట్యకంఠీయము

2001 వై.లో ప్రారంభించబడిన న్యూట్రీన్-చంద్రా వై. ఒలింపిక్ క్వీజ్ కార్యక్రమం అయినా వరకు కొనసాగుతుంది. కింద ఇవ్వబడే ప్రశ్నలు అనిశ్చితంగానూ, క్రింద వివరాలున్న వంపొందించేవిగానూ ఉంటాయి. నాటికి సరైన సమాధానాలును ఎంపిక చేసి, ఎంప్రీ ఫారం వై. పూర్తిచేసి, న్యూట్రీన్ వార్షికోత్సవం వై. 5 రోజుల్లో చేసి, ఈ జనని కత్తిరించి వై. గింపా తేలికగా న్యూట్రీన్ చంద్రా వై. కార్యక్రమం ఇంచుమించు లభించేది. 82 డిజిన్ అసెంబ్లీ కాలం, ఈ కార్యక్రమం, చివర - 600 000

ఇది ఒక అఖిల భాత పోటీ. ప్రతినిలా ఈబజీ కనీం చూడండి. పోటీలో పోల్గొనండి. నెలనెలా 3 కోటి కాకమోరాలు, 10 కాల్యకరలేబర్లు, 50 నూటకొన్నేవ్వపంపవచ్చు వరసిగా (పిదపు, ద్వితియ, త తీయ) బహిమతులుగా ఇవ్వబడతాయి. 5 నెలల పోటీ ఆనంతరం, 6వ నెలలో జరిగే బంపర డ్రాలో, విజేత సొంగారం బహిమతులు పు లు తో పొట్ట ఒక పూర్వనలకొన్నేవ్వరకు కూడా అంధు కుంటావు. 6 నెలల బంపర అన్న పోటీలలోనూ పోల్గొనవారికి పూత్రవే బంపర డ్రాలో పోల్గొనే అర్హత ఉంటుంది. బంపర డ్రా ఫలితాలు డిసేంబర్ నెలలో పొట్ట ద్వారా వెలియ జేయ బడగలనూ.

న్యూఢ్రిన్-చందమామ 2 లియిక్ క్విజ్ కాంటెస్ట్-3

మీకు తెలుసా?

ఒలింపిక్ క్రీడలలో
బంగార పతకాన్ని
సాధించిన ప్రథమ వు హీశ
గ్రేట్ బ్రిటనుకు చెందిన
చార్లెస్ కూపర్. ఆమె
1900 ప్యారీజ్
ఒలింపిక్స్లో టెన్నిస్
టెబిల్ సాధించింది.

క్రింది ప్రశ్నలను జాగ్రత్తగా చదివి సరియైన సమాధానాన్ని నిర్ణీత ఖాళీ బాక్స్ లో టిక్ [✓] వూర్కొనే సూచించబడింది.

1. బలింపిక్స్ క్రీడల్లో పాల్గొన్న మొట్టమొదటి భారతీయ మహిళ ఎవరు ?
☐ పి.టి. డిషి ☐ అంజు బార్త్ ☐ పురీ రిలాలామా
2. 1936 బెర్లిన్ బలింపిక్స్‌లో నాలుగో బంగారు పతకాలు గెలుచుకున్న తొలి ఆమెరికన్ ఎవరు?
☐ టాప్ డాలన్ ☐ వుక్రో జాన్సన్ ☐ జెన్నీ ఓషెన్స్
3. బలింపిక్స్‌లో ఇంతవరకు మిక్స్డ్ షుల పట్టుబాంబులో రికార్డులైన అత్యధికపుష్కల ఎత్తు ఎంత?
☐ 2.3 మీ. ☐ 2.39 మీ. ☐ 2.9 మీ.
4. 1988 సీయోల్ బలింపిక్స్‌లో స్త్రీల 100 మీటర్స్‌లో బంగారు పతకాన్ని సాధించిన ఆమెరికన్ మరేమిటి?
☐ ఫ్లారెన్స్ గ్రిఫిన్ జాయ్‌నర్ ☐ జూడీ జార్జ్ నర్ సిర్సీ ☐ వోలా ఇవాన్
5. ఈ సంచికలోని న్యూట్రిషన్ అధ్యర్థికమంటల్ వున్న ముత్తం 'A'లు ఎన్ని?
☐ 13 ☐ 16 ☐ 12

[illegible]

ముగియపు తేదీ : 31 ఆగస్టు 2004

పర్వ :
 మంచు న్ని : తరగతి : పిట్టైన తేదీ :
 ఇంటి చిరు నామా & పిన్ కోడ్ :

సంకేతము :

India's largest selling sweets and toffees.

భల్లక
మాంత్రికుడు - 10

13

అందం-చందం
(జే.క)

19

విష్ణు కథ-8

57

రంగు రంగుల
మనసులు

63

ఈ సంచికలో...

- ★ అత్తా-కోడలు ... 8 ★ వు న ప్రధానపుంత్రి ... 12 ★ భల్లక
మాంత్రికుడు - 10 ... 13 ★ అందం-చందం (జే.క) ... 19
- ★ భారతదర్శిని ... 24 ★ పీశాచినాయం ... 25 ★ చుదవూవు
కబుర్లు ... 29 ★ అస్సం జానపద కథ: బెదిరిపొల్లు న రాసేపు తు ! ... 30
- ★ కథల పాటీ ... 34 ★ జీ-వే న నోసి క త్యాలు - 3 ... 35
- ★ విద్యాధికారి ... 47 ★ విదేశ పై ర్యగాథలు (వీనా): రాజుగారి
బెదార్యం! ... 51 ★ తల్లిబుయ్యం (జా.క) ... 54 ★ విష్ణు కథ-8 ... 57
- ★ వివిధదేశాల కథలు: అమెరికా రెడ్ ఇండియన్ కథ-రంగు రంగుల
పుపులు ... 63 ★ దేవనాథుడినియోపు కం ... 65 ★ యో శిస్యోర్చిడి
నాయో సిర్గయం ... 69 ★ ఆర్య - 14 ... 71 ★ జంతు ముఖ పున
స్మృతిపులు ! ... 75 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 76
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీ ... 78

SUBSCRIPTION

For USA and Canada

Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

మెయిల్ మెయిల్ ద్వారా అన్వేషించుకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో టెలిఫోన్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ ట్రాప్టా ద్వారాగానీ, వనీఆర్డర్ ద్వారాగానీ

'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 2242184

Mobile: 98100-72961, email: a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

గిరిజన భాషలో చందమామ

చందమామ త్వరలో సంతాలి గిరిజన భాషలో వెలువడనున్నదని తెలియజేయడానికి సంతోషిస్తున్నాం. ఇప్పటికే మన పత్రిక పన్నెండు భాషలలో వెలువడుతున్న విషయం పౌరకులకు తెలిసినదే.

గత పు మా సింబల్ శతజయంతి ఉత్సవాలు జరిగిన, గురు గోవుండిటరపు నాథ్ మూర్ము అభివృద్ధిచేసిన 'ఓల్కి' లిపిలో 'చందమామ'ను తీసుకురావడానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి. సెప్టెంబర్ లో తొలిసంచిక వెలువడనున్నది. ఒరిస్సా, పశ్చిమ బెంగాల్, జార్ఖండ్, బీహార్, అస్సం రూఢి రాష్ట్రాలలో విస్తరించి దాదాపుకోటి పుండి సంతాలి ప్రజలు నివసిస్తున్నారు. 'చందమామ' ఏకైక పిల్లల పత్రిక కావడం విశేషం!

యాభ్యుదేయ క్రితం చందమామ తెలుగు, తమిళ భాషలలో ప్రారంభించబడింది. ఇతర భాషలలో కూడా కావాలన్న పౌరకుల కోరికపై రకు, క్రమేణా వివిధ భాషలలో ప్రచురణ ప్రారంభమయింది. చందమామ వ్యవస్థాపకులైన శ్రీ బి. నాగిరెడ్డిగారు, శ్రీ చక్రపాణిగారు దార్శనకులు. భారతీయ సాంస్కృతిక సింపిదపు పిసిహి దయాల చేరువకు తీసుకు వెళ్ళాలన్న వారి ఉదాత్త ఆశయం కారణంగానే - విభిన్న భాషలు పూట్లాడే భారతదేశ ప్రజలను ఒకటిగా కలిపి సాహితీసభ మూ చందమామ రూపియి కున్నది. ప్రస్థితం చందమామను ఒక గిరిజన భాషలో కూడా తీసి కువస్తూ, ఆ పుహి సీయాల పురుస్కృతికి శ్రద్ధాంజలి ఘటిస్తున్నాం!

యృవహిదయాలలో పిరనాసిక్తిని పేంపొందించాలంటే, వారికి మాత భాషలో విజ్ఞాన వినోదాత్మకమైన కథలను, విశేషాలను అందజేయాలన్న ఏకైక లక్ష్యమే-చందమామ ఇన్ని భాషలలో వెలువడడానికి కారణం!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

12 X 12 is 144 : Yes, right!

12 X 12 can also
be 120!

How's
that ?

Take Junior Chandamama!

If you buy a copy month after month
you will spend Rs 144 in 12 months.

BUT, if you take out an annual subscription,
you pay only Rs 120 and you get 12 issues!

New Subscription / Renewal Form

Please enter a one year subscription for Junior

Chandamama in my name

If renewal, Subscription Number

Home address

Pin Code

I am enclosing Bank draft / Cheque No.

for Rs. 120 (and Rs. 50 for

subscription charges) / M.O. Receipt no.

Sent to

Post Office

GIFT Subscription Form

I want to give a one year GIFT Subscription in favour of

Name

Home address

Pin Code

Please affix the label below on the first copy

I am enclosing Bank Draft / Cheque No.

for Rs. 120 (and Rs. 50 for

subscription charges) / M.O. Receipt no.

Sent to

Post

This is a GIFT Subscription, with love from

From / City

పాఠకులకు కథల పౌటీ (వూర్ప్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

ఇప్పుడు అశ్వర్యపావడం రెండవ యువకుడి వంతయింది. తానున్న ఇంట్లో తనకు తెలియకుండా, ఈ యువకుడు ఉండడమా? అనింభవం! అనుకుంటూ, “వు నం ఉన్న ఇంట్లో నీకు అమ్మా, నాన్నా ఉండాలే,” అన్నాడు కొత్త విషయం ఆరాతీన్నిన్నట్టు.

“ఈ భూమి అమ్మానాన్నలు లేనిదెవరికి?” అని ఎదురు ప్రశ్నవేశాడు మొదటి యువకుడు వెటకారంగా.

“కొపిగించు కొకు. ఏదో ఒక ఊరివాళ్ళం, ఒక వీధి వాళ్ళం. పేపేచ్చ ఒక ఇంటివాళ్ళం. అందుకే అడిగాను అమ్మా, నీకో వూరు ఉన్నా, ఆయనో కూత్రూ ఉండాలే!” అన్నాడు రెండవ యువకుడు.

“అవును. సరిగ్గా చెప్పావు. రంగయ్య అనే మామ, ఆయన కొకూత్రూ పిచ్చు ఉన్నాడు. ఆ అమ్మాయి నేనన్న పేళ్ళాడన్నా, అన్నాడు మొదటి యువకుడు.

“అహ, ఏమి విచిత్రం! నా వూరు గారివూ రంగయ్య. ఆయన కూత్రూ” అంటూ రెండవ యువకుడు వూరు గురించే లోపల, మొదటి యువకుడు, “ఏంటి వేళాకోళంగా ఉందా? నేనేదండే అదే అంటున్నామా ఆ ఖరికి నా....” అంటూ రెండవవాడి చొక్కా పట్టుకొబ్బోయాడు కొపింగా. రెండవ యువకుడు కూడా చేర్చి పైకెత్తాడు.

అంతలో తోటి ప్రయాణీకులు అడ్డుపడి, “దేవుడి గుడికి వెళుతూ గొడవపడకండి. విచిత్రంగా సాగిన మీ చిత్ర రసింభాషిణి వూరి ప్రయాణ బడలికను తగ్గించింది,” అంటూ యువకులు పుణ్యగౌడవ ఆపారు. ఆ తరువాత అందరూ రెండవ యువకుడి వాళ్ళాత్రు ర్యాన్ని తలుపు కుని నవ్వుకుంటూ ప్రయాణం కొనసాగించారు.

కువూరి వస్తూ కాటి సి భాషిణి డా/ఆఫ్. శ్రీనివాసులు (టీచర్)

జిల్లా పరిషత్ హైస్కూల్, తలుపు, (వయో) కలిచేడు

నెల్లూరు జిల్లా (ఆం. ప్ర) 524 409.

అత్తా-కోడలు

మధ్యతరగతి తల్లిదండ్రుల ఇంట, స్త్రీలందరి గారాబంగా పేరిగింది. మిట్టంట మాడగా ఏ పినీ చేసే ఎర్ర గడ్డు. పేళ్ళయ్యాక అత్తగారు ఆమెచేత ఇంటిదే చాకిరీ చేయించేది. ఎంత పినీ చేసినా ఏదో వంకపేట్టి సాధించేది.

పుట్టింటికి వెళ్ళినప్పుడు సుందరి తన బాధలు చెప్పుకుని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నది. తల్లి ఆమెతో, “పుట్టింట్లో ఏ పినీ నేర్చుకపోవడం, వూ తప్పి. నీ అత్తగారు ఆ తప్పిని నిరిదిద్దు తున్నది. ఏ పినీ లేకుండా ఉత్తిన ఇంట్లో కూర్చోవడం, నీకూ పుంచిదికాదు. నీమ్మనీ అత్తగారినే తల్లిగా భావించాలి అంటున్నా, అంటూ నీవు చెప్పింది.

అప్పుడే, స్త్రీలందరి తుడికాత్రం, “పిన్నలు నేర్పడం వరకూ బాగానే మూడి. కానీ సాధించడం నాకు నచ్చలేదు. నా మిత్రుడికి చెప్పి, నీ భర్తకు పట్నంలో ఉద్యోగం వేయిస్తాను. నీ కుటుంబం తొలగిపోతాయి,” అని ఆమెను ఓదార్చాడు.

సుందరి కష్టాలు తండ్రీ చెప్పినట్లే తొందరగానే తీరిపోయాయి. ఆమె భర్తవెంకటమ

ణకు పట్నంలో ఉద్యోగం రాగానే, పట్టాభూర్నించి వుకాం వూర్ని, పట్నంలో భార్యతో వేరు కాపితం పట్టాడు. పట్నంరాగానే స్త్రీలందరి ఇంటి పిన్నలన్నీ చేయడానికి, రంగమ్మ అనే పిన్ను పినీ కుదుర్చుకున్నది.

ఈ రంగమ్మ తీర్పు స్త్రీలందరికి ఆశ్చర్యంగా మూడేది. పిక్కింట్లో శారద అనే ఇల్లాలికి రంగమ్మ ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో పినీచేస్తుంది. శారదకు ముగ్గుర పిల్లలు. అడవిల్లలిద్దరూ, ఇల్లు వెకి పిందిరేటంత అల్లరి చేస్తారు. స్త్రీలందరికి ఇంకా పిల్లలు లేరు. అప్పుడే, రంగమ్మ స్త్రీలందరి ఇంట్లో పినీకూపని విని కుంటూంటుంది.

ఇలాంటి విధిస్థితల్లో, వాళ్ళ కాపితం వూడ్డానికి అత్తగారు వస్తూన్నట్లు, స్త్రీలందరికి కబురు వచ్చింది. రావడమేకాదు; వచ్చి కొద్ది నెలలుండాలని కూడా ఆవిడ అనుకుంటున్నది! ఈ కబురు తెలియగానే సుందరి గుండెల్లో రాల్చి పడింది. అత్తగారు తనను సాధిస్తుందనీ, తన చేత చాకిరీ చేయించుకుంటుందనీ,

స్ని ందరి పేద్దగా బెంగపెడలేదు . ఎందు కంటే, ఆ చాకిరీకీ, సాధింపులకూ ఆమె అలవాటు పడింది. అత్తగారు వచ్చి ఎన్నాళ్ళన్నా, ఏదో ఒక రోజున ఆవిడ తిరిగి పల్లెటూరు వెళ్ళిపో త్త ందరి ఆమె కు తెలు స్ని . అసిలు సెవు స్వి అంతా పినిపు నిషీ రంగపు తోనే!

అత్తగారికి అన్న నిత్యం ఎవర్నో ఒక్క సాధిం చడు అలవాటు . కానీ రంగపు పూటపెడవు . అసిలు ఇప్పటికే పిని ఎక్కువని విసి క్కుంటు న్నది. అత్తగారు వచ్చాక వు రింత పిని ఎక్కువైందని ఇంకా విసి క్కుంటుంది. ఆపేర్ల వూటలంటే పినే వూనేస్తానంటుంది. ఒకసారి రంగపు పినివూస్తూ, వు రి తనకు పినిపు న్న ఘలు దొరకరు. అత్తగారు వెళ్ళిపోయినా, ఆ తర్వాత తనపిన్న లు తన చేపి కొవలసివ్నంది.

సిందరి ఇదంతా భర్తకు చెప్పకుని, “అత్తయ్య నేను చెబితే వినవు . న్న మ్మాలాగో వీ అవుతుకు నచ్చజెప్పి, ఆవిడ రంగపు తో గొడవ పడకుండా చూడు !” అన్నది.

వెంకట్రమణ తల్లి మచ్చాక, ఆమె తో, “అమ్మా! నీకు అన్నింటా బాగా చేస్తుం దని, రంగపు అనే పినిపు నిషీని పేట్టాం. కానీ న్న వ్యోక విషయం గ్ర ర్తించు కోవాలి. పిట్టం వాళ్ళ పిల్లల్లో వాళ్ళలాకాదు . వీళ్ళ ఎక్కువ డబ్బు తీసి కుని తక్కువ పినిచేస్తారు . చిన్న వూటన్నాపెడవు . న్న మ్మరంగపు తో న్న ంచిగా మూడే, న్న వ్యోక మ్మన్నాళ్ళ నీకు ఏలోటూ లేకుండా సేవలు చేస్తుంది. ఆమె పని మాన కుండా చూస బాధ్యత నీది. ఎందు కంటే, నీకు తెలిసినట్లు, నీ కోడలికి పినివాళ్ళతో వు సెలడం రాదు ,” అని ఎంతో హేచ్చరికగా చెప్పాడు.

వెంకట్రమణ తల్లి తెలివైనది. అసిలు విషయం ఆవిడకు అర్థమైంది. తనకారణంగా పినిపు నిషీ వూస్తూ, అది కోడలికే ఇబ్బంది అనీ, తను చెప్పకుండా ఆ విషయం తెలివిగా కోడలు వెంకట్రమణ చేత చెప్పించిందనీ - ఆవిడ గ్రహించింది.

తన కోడలిని సాధించాలంటే, వు రింపు పనిమనిషి పనిమానుకుని వెళ్ళిపోయేలా చేయాలనుకుంది, వెంకట్రమణ తల్లి. అందు కని, ఆవిడరంగమ్మకు పని మీద పనిచెబుతూ ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయ సాగింది. రంగపు ఎంత బాగా పినిచేసినా తప్పిసిట్టి తిట్టసాగింది.

రంగమ్మరెండు రోజులు చూసి, ఇక భరించ లేక వెంకట్రమణ తల్లితో, “నువ్విలా మాట్లా డితే న్న పినివూ న్న కు పొతాన్న . నీ కోడలు అసిలే స్ని కువూ రి, నీకికలువలు చేసువారే మూడవు ,” అన్నది.

“నా కొడలి న్ని కుపూరితను నీ దగ్గరే కానీ, నా దగ్గర సాగవు. నువ్విలా పినిపూనేయ గానే అలా దాని చేత వశ్యించి పినిచేర్చి స్తావు. తెలిసిందా?” అన్నది న్ని ఎందరి అత్తగారు కొరింపిగా.

ఆ తర్వాత రంగమ్మ, న్ని ఎందరి అత్తగారు ఏవు న్నానోరెత్తలేదు. ఆవిడ ఏపని చెప్పినా, ఎంతపిని చెప్పినా నమ్మావు ఖంతో చేస్తాం డేది. పేగ్గా, “వీ అత్త వచ్చాక, వీ ఇంట్లో పిని తగ్గి పొర్చి ఎందరూ! ఈవిడ వు రింత కాలం ఇక్కడమూడేలా వూ డ్త, ” అనడం ప్రారంభించింది న్ని ఎందరితో.

రంగమ్మ వూ టలు న్ని ఎందరికి చిత్రంగా తోచినా, ప్రిన్సిపానికి పిబ్బం గడిచిందికదా అని ముసుసులో సంతోషించింది. ఆమె భర్తతో, “వీ అప్పు తనబు డ్ది పొనిచ్చుకుందికాదు.

ఆవిడ ఎంత కాలం న్నా బాధలేవు. రంగమ్మ పై ర్వుకుంటే బాగా అన్ని పిస్తా లూ చేస్తాన్నది,” అని చెప్పింది.

మెంకట్రమణక్కూడా, తల్లిబుద్ధి అర్థమైనా, రంగమ్మ విచిత్ర ప్రవర్తనకు కారణం అతడికి అంత బట్టలేదు.

అలా రెండు మాసాలు గడిచాయి. సుందరి అత్తగారు ఇంకా తన సల్లెటూరికి తిరిగి వెళ్ళే ఉద్దేశ్యంలో లేదు. అందు కు న్ని ఎందరి పేడ్దగా బాధపడుతుంటే. అత్త తిట్టినా రంగమ్మ పై ర్వు కంటే ఎక్కువ పిస్తా లు చేసే పేడు తున్నది వు రి!

ఇలా మూడూ, ఒకనాడు పిక్కింటి శారద, అప్పువారి గృ డికి న్ని ఎందరి అత్తగారిని పినిగట్టుకు వీలిచి మెంటబెట్టుకు వెళ్ళింది. గృ డిలో

అవును వారిని దర్శించు కున్నాక, ఇద్దరూ గుడి ముందున్న చెట్టుకింద కూర్చున్నారు.

ఆ సమయంలో శారద కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకుని, స్థిరంగా అత్తగారిని, “ఏమవుతోంది! ఏదో మాడబట్టలేక అత్తగారు అవుతున్నారు. మీ గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణం ఎప్పుడవుతుంటున్నారు?” అని అడిగింది.

ఆ పిన్న విని మొదట ఆశ్చర్యపాలైన స్థిరంగా అత్తగారు, తుర్తం ఇంటిలోనే కొనింగా, “నా తిరుగు ప్రయాణం గురించి తెలుసుకోవలసిన అవసరం లేదు కనుక?” అని ప్రశ్నించింది.

అప్పుడు శారద ఎంతో విసుపుంగా, “మంచి, అత్తయ్యగారూ! నేనూ, మీ కోడలు స్థిరంగా వచ్చి ఉన్నాను. ముగ్గురు చిన్న పిల్లలతో వెళ్లేక పోతున్నాను. మీ ఇంట్లోలాగే రంగమై పనిచేస్తున్నాను. ఆ రంగమై వింతమైన ప్రత్యం. ఎవరైనా, ఇల్లాలిని తిట్టడం, కసురుకోవడం ఆమెకు ఆనందం. అది గ్రహించిన మీరైనా, రంగమై పనిచేస్తూ, పట్టుంలో వుండే పనిచేస్తున్నాను నీ దొరకడం కష్టం గనక, నన్ను అప్పగిస్తున్నా. ఉత్తర కోమల, తిట్టడం చేస్తూ ఉంటుంది. అది రంగమైకం ఎంతో ఆనందం

కలిగిస్తుంది. ఆ ఆనందంలో ఇంటి పినంతా చదువూ చేస్తుంటుంది. ఇతే, మీరు కొత్తకు ఇంటికివచ్చి, కోడలు స్థిరంగా ఉంటే, ఈనాటి స్థిరంగా ఉంటే, రంగమైకం వుంటే సంతోషం కలిగిస్తుంటుంది. ఆ కారణంగా, మీ ఇంట్లో పనిచేసి వస్తున్నాను, మీ ఇంట్లో పనిచేసేటటువంటి త్వరగా చేస్తుంటుంది. అంటే, తిట్టడంలో, విసిరి వేడడంలో, మీరైనా సంతోషించి ఉంటే మీతో పాటిపడలేక పోతున్నాడన్న మాట! ఈ నిజం చెబుతున్నందుకు, నన్ను మీ రోకసారి మించాలి, అత్తయ్యగారూ!” అన్నది.

ఇది విన్న స్థిరంగా అత్తగారు నిర్భంతరంగా ఉంది. తన ప్రవర్తన గురించి ఇతర పోతుగులకు ఉంటున్న దానికి సీగ్నలికే, ఆ నాటి నుంచి కోడలి విషయంలో తన ప్రవర్తన మార్చుకుంది. అత్తగారిలో మార్పు రాగానే స్థిరంగా కూడా తన బద్ధకాన్ని విడిచిపెట్టింది. ఆమెకు బద్ధకం పోగానే, రంగమై కూడా పనిచేస్తానని బెదిరిస్తూ, తనకే పనిపాత్ర ఉందని భయపడి, బుద్ధిగా ఆ ఇంటి పనులు చేయసాగింది.

మన ప్రధానమంత్రి

గత మే నెల 22వ తేదీ డా. మన్మోహన్ సింగ్ పునదేశ విధ్యాలగప ప్రధానమంత్రి అయ్యారు.

శ్రీ పి.వి. నరసింహారామచేశ ప్రధానిగా ఉన్నప్పుడు 1991 జూన నుంచి 1996 వే వరకు డా. పున్మోహన్ సింగ్ పునదేశ ఆర్థిక మంత్రిగా ఉన్నారు. లంతకు ముందు ఆయన రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా గవర్నర్ గానూ, ప్లానింగ్ కమిషన్ వైస్ ఛేర్మన్ గానూ పదవీ బాధ్యతలు నిపుర్ణ వంతంగా నిర్వహించారు.

డా. పున్మోహన్ సింగ్, 1932 వ సం. సెప్టెంబర్ 26వ తేదీ, ప్రెస్వితం పొకిస్తానలో ఉన్న, నాటి పిల్లపు పంజాబ్ లోని గాఖాగ్రామంలో జన్మించారు. 1941లో ఆయన కుటుంబం అపు తనెర్ కు తరలి వచ్చి, ఎండు పిళ్ళ వ్యాపారం చేస్తూ అతి సామాన్యంగా గడుపుగింది. పున్మోహన్ సింగ్ కాలేజీలో చదివేప్పుడు ఫెబు కట్టలేక ఒక సంవత్సరం పథా అల్లుండని చెబుతారు. ప్రతి తరగతిలోనూ పున్మోహన్ ప్రథముడిగా వచ్చేవారు. దానిని చూసిన ఆయన తండ్రి గురువు భుసింగ్ కోష్టా, “నువ్వు ఏదో ఒకరోజు ఈ దేశానికి ప్రధానివి కాగలవూ నాయనా,” అంటూ మురిసిపోయాడు. హోషియా ర్నా పంజాబ్ విశ్వవిద్యాలయం నుంచి ఆర్థికశాస్త్రంలో పట్టభద్రుడైన మన్మోహన్, విశ్వవిద్యాలయం నుంచి మిశ్రుకున్న లోన స్కాలర్ షిప్ తిరిగి చెల్లించడానికి అక్కడే కొన్నాళ్ళు లెక్చరర్ గా పనిచేశారు.

ఆ తరవాత పున్మోహన్ కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి ఎం.ఎ. చదివారు. ఉత్తమ శ్రేణిలో

ఉత్తీర్ణుడు కావడంతో ఆయనకు చాలా బహుమతులు లభించాయి. ఆ తరవాత ఆక్స్ ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో చేరి పి.హెచ్.డి మిశ్రుకున్నారు. అక్కడాయన చాలా కష్టపడి చదివే, నాన్ ప్యూ సిస్టెంబావం గల విద్యార్థిగావారు తెచ్చుకున్నారు.

కావాలనుకుని మూట అయినకు ఆక్స్ ఫర్డ్, లేదా కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయాల్లోనే మంచి ఉద్యోగం లభించి ఉండేది. అయినా ఆయన స్విదేశానికి తిరిగి రావడానికి ఇష్టపడ్డారు. చండి

ఘడల్ సె పంజాబ్ విశ్వవిద్యాలయంలో

ప్రోఫెసర్ ఆఫ్ ఎకనమిక్స్ గా పదవీ

బాధ్యతలు చేపట్టారు. ఆ తర

వాత ఢిల్లీలోని జవహర్ లాల్

నెహ్రూ విశ్వవిద్యాలయం

లోనూ, ఢిల్లీ స్కూల్ ఆఫ్ ఎకన

మిక్స్ లోనూ అనయ ప్రోఫెసర్ గా

పనిచేశారు. 1972 వ సం.లో

ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖలో ప్రధాన

ఆర్థిక సలహాదారు పదవీ బాధ్య

తలు చేపట్టి ప్రభుత్వ డిప్యూటీ

చేరారు.

పునదేశంలో ఆర్థిక సంస్కరణలు

తీసుకురావడానికి ఆర్థిక మంత్రిగా, పున్మో

హన్ సింగ్ కీలకపాత్ర వహించారు. 1991

వ సం. జూలైలో మొట్టమొదటి బడ్జెట్ ఉపన్యా

సంలో ఆయన, “భారతదేశం ప్రధాన ఆర్థిక

శక్తిగా అవిర్భవించడం, త్వరలో నిజమవుతుంది!”

అని ఉద్ఘాటించారు. దేశాన్ని సమృద్ధుత శిఖరా

లకు నడిపించగలరన్న ఆశాభావంతో దేశప్రజలం

దరూ నూ తన ప్రధాని డా. పున్మోహన్ సింగ్ కేసీ

పూస్మిన్నారు.

అలాది చందమామ పాఠకుల తరఫున

నూ తన ప్రధానికి శ్రుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తున్నాం.

భల్లూక మాంత్రికుడు

10

[తలారి భల్లూకుడు, రాజు దుర్మఖుడి తల నరక్కుండా, ఉగ్రదంపుతు కాపాడి, అతణ్ణి వూంత్రి కుడి దగ్గరకు తీసి కువచ్చే బాధ్యత తన వీధ పేట్టుకున్నాడు. అటవికుడు, తలారి భల్లూకుడి వెంట చంద్రశిలానగరం రావటానికి ఒప్పికున్నాడు. వుంధు పొతున్న తలారి భల్లూకుణ్ణి, ఏనుగుల వీధ వచ్చిన నలుగురు అడ్డగించి, బాణాలు కొట్టసాగారు. తరవాత-]

తలారి భల్లూకుడు తన వీధికి వచ్చిపి డు తున్న బాణాలను గండ్రగొడ్డలితో అడ్డి, ఎగిరి ధూరంగా పార్చి పిడేలా కొడుతూ, ప్లుండి తొండుమీటేనుగు తనకు సివీ పానికి వచ్చిన సైనికుల ఏనుగు పైకి తోలాడు. రెండు ఏనుగులూ ఒకదానినొకటి ఎదుర్కుని, పేడ్డగా ప్లుంకరిస్తూ, తొండాలతో కొట్టుకుంటూ, దంతాలతో కుచ్చుకోబోయే సివుయంలో “జ్యోదిరిసేనవన భైరవా!” అంటూ గండ్ర గొడ్డలిని, సేన్సికుడి ఏనుగు దంతాల పేళ్ళి

విసిరాడు. గొడ్డలి దెబ్బకు ఏనుగు దంతం ఒకటి అరటి డూచలా ఫేళ్ళవుంటూ తెగి, అంత ధూరాన పార్చి పిడింది. ఈ గొడవలో అటవికుడు ఏనుగు వీధి నుంచి కింద పిడిపొయాడు.

దంతం విరిగిన ఏనుగు, భల్లూకుడి ఏనుగు ధాటికి తట్టుకోలేక వెనుదిరిగి పారి పోబోయేంతలో, రెండవ ఏనుగుపైన వున్న సేన్సికులు ప్రాణ భీతితో పేడ్డగా అరిచి, “ఒరే, వునం ఏనుగు వీధ మళ్ళువాడు, ఎలుగు

బంటి వేషం వేసిన హాస్యిగాడో, వీధి భాగవత్తో అన్న కున్నాం. ఇదేదో యుద్ధవిద్యలు నేర్చిన నిజమైన ఎలుగుబంటులాగో వుంది,” అంటూ తమ ఎనుగును అదిలించి, వెనక్కు తిప్పారు.

తలారి భల్లూకుడు దివ్వెర్రపొల్లి కింద పిడిమ్మన్న ఆటవికుడి కేసీ ఒకసారి చూసీ, తన వాహనాన్ని ముందుకు పరిగెత్తించి, పారిపోజూస్తున్న రెండు ఎనుగులనూ అడ్డగించి, “ఒరే, నేనై నిజమైతే ఎవరి బంటు నేకాదు; తలల నరకటవు వత్తిగా గల తలారి భల్లూకుణ్ణి! కొంచెం సేపైనా మీ ప్రాణాలు నిలవాలంటే, పారిపోయే ద్రియ త్నం వూని, నేనడిగేదానికి జవాబులివ్వండి,” అన్నాడు.

సేన్ధికులు తలారి భల్లూకుడి రూపంతో పాటు, వాడి భీకరమైన కంఠస్వరం కూడా విని, నిలువెల్లా వణికిపోసాగారు.

భల్లూకుడు తన మొండితోందపుటను గును, సైనికుల ఎనుగుల చుట్టూ రెండు సార్లు గిర్రున తిప్పి, గండ్రగొడ్డలితో ఒక ఎన్నగు తలన్న తాకి, సేన్ధికులతో, “ఒరే, ఇప్పుడు చెప్పండి. మీరెవరు? దుర్ముఖ వుహరాజుకూ, జ్యోతింట్లా అరిచారు. ఆ రాజు తల నాకు తాకట్టులో మళ్ళింది. ఒకవేళ మీరనే దుర్ముఖరాజు రాజ్యం పాలించేవాడు కాక, ఏదైనా పాలంపనులు చేసుకు బతికే అదేబర్ర గలవాడా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకు సేన్ధికుల్లో ఒకడు తల వంచి తలారి భల్లూకుడికి దణ్ణం పేట్టి, “భల్లూక వుహరాజా! వేం జేజేలు కొట్టిన రాజుగారు ఉదయ గిరిని పాలించే దుర్ముఖులవారు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబుకు తలారి భల్లూకుడు అశ్చర్య పోతూ, “మీరనే అంత గొప్ప రాజున్న శత్రు మూన్నుంచి కాపాడేందుకు నలుగురు రంటే నలుగురు సేన్ధికులు ఇంత వుహరణ్యం ప్రివేశించారా?” అన్నాడు.

సేన్ధికులు నలుగురు రూ వెలవెలపోతూ ఒకరి పుఖాలోకరు చూసి కోసాగారు. తలారి భల్లూకుడు, “ఒరే, నిజం చెప్పక పోయారో వుండు ఈ ఎన్నగు కుంభస్థిలం, నా గండ్ర గొడ్డలి దెబ్బకు రెండుగా చీలి పోతుంది. తరవాత మీ నలుగురు తలలకూ అదే ఖర్మ పట్టిస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే సైనికుల్లో ఒకడు, “భల్లూక వుహరాజా! దుర్ముఖరాజుగారి కోటను, సూర్యభూపితి అనే సావుంత రాజు ఆక్రమించాడు. అప్పిడు జరిగిన యుద్ధంలో

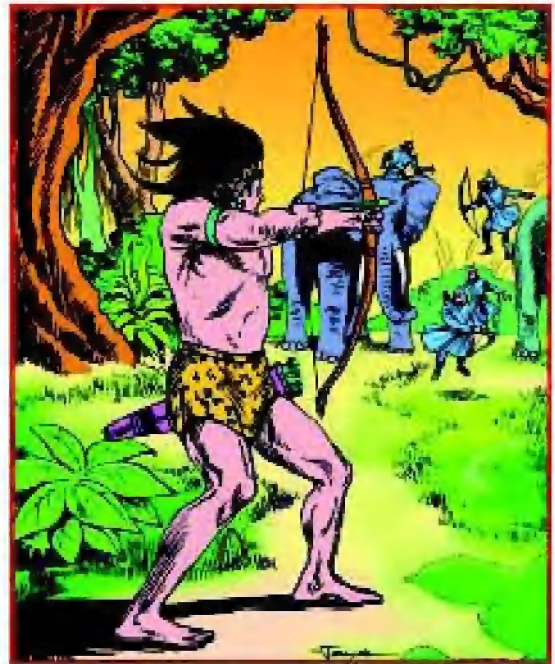
బతికి బయటపడిన వేపు, రాజుగారిని వెతుక్కుంటూ ఈ అరణ్య ప్రాంతాలకు వచ్చాం,” అన్నాడు.

“ఒరే, మీ రాజభక్తి మెచ్చదగిందే! కాని, మీరెవరికోసం ఇంత శ్రమ పడ్డారో, ఆ రాజు ధుర్మూర్తు, చంద్రశిలా నగరాన్ని ఆక్రమించాలని బయలుదేరి, దారిలో ఒక గొప్ప వూరికి, కాళీవర్మ అనే వుహవీర ణ్ణీ అమరూనించి చిక్కుల్లోపడిపోయాడు. అతడు ప్రాణాలతో ఉదయ గిరి నగరం చేరటం అసంభవం. వీరు పోయి వురే రాజు కొలువులోనైనా చేరండి,” అన్నాడు తలారి భల్లూకుడు.

ఆ వూరి అర్ధంకాక సేస్థికులు ఆశ్చర్యపాత్రులైతే, ధుర్మూర్తు రాజు అంగరకుడు లక్కడికి పిరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, “తలారి భల్లూక ప్రిభో! వెనక వస్తానన్న వేపుంతా ఏనుగుల వైంకారాలు విని, తవు మొండి తొండపుటనుగును ఏవైనా అడవి ఏనుగులు అడ్డగించినవైతే అనుకున్నావు,” అంటూ నేలపీచు బొర్రా పిడిమన్న ఆటవికుడి కేసీ చూసి, “ప్రిభో, తవు ఆటవిక అమరూనించి ఏనుగులు తొక్కి చంపినట్లుండే!” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు, ఆటవికుడి దాషిణ్యం ఏనుగుల నడిపి, “వాడు చచ్చాడన్న కోసం, ఏనుగు కుంభస్థలం పేల్చింది పిడ్డ పాటుకు పూర్ణపాల్లు మాటాడు. గట్టిగా వీమిశ్చిద చరిచి చూడు,” అన్నాడు.

అంగరకుడు, ఆటవికుడి వీమిశ్చిద అరచితో గట్టిగా కొడుతూ, “పూర్ణ నంచి

బయటపడ్డ. నీయ జహాని పీలు ప్రిన్నాడు,” అంటూ కేకపెట్టాడు.

ఆ వెంటనే ఆటవికుడు తుళ్ళిపడి లేచి, పిక్కనే మళ్ళు విల్లంబులను చేతికి తీసి కుంటూ, “భల్లూకయ్యను అడ్డగించిన వాళ్ళెక్కడ?” అంటూ సేస్థికుల కేసీ బాణం ఎక్కుపెట్టాడు.

“అయ్యో, అంగరకు! రోంపు! రోంపు!” అంటూ సేస్థికులు ఏనుగుల వీడినంత కిందికి దూకేశారు.

అంగరకుడు ఆశ్చర్యపాత్రా సేస్థికుల కేసీ పిరిగా చూసి, “వీరా! నగరం వదిలి అరణ్యానికెందుకొచ్చారు?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రిశ్చకు తలారి భల్లూకుడు పేదగా నవ్వి, “అదంతా పేదకథ. వీ ధుర్మూర్తు రాజు కోటను ఎవడో సాపుంతుడు ఆక్రమించేశాడు,” అన్నాడు.

అంతలో అక్కడికి ముందు దుర్యోధన రాజు, వెనకగా రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడూ, అడవి దొంగలూ వచ్చారు. దుర్యోధన వస్తూనే తన సేనకులన గుర్తించి, “ఒరే వీరి అరణ్యానికెందుకొచ్చారు?” అని అడిగాడు.

సేనకులు జవాబివ్వబోయేంతలో తలారి భల్లూకుడు ఏనగ వీరిని దిగి, దుర్యోధనతో, “దుర్యోధన! ఇదే ప్రియ నీ అంగ రక్షకుడూ వాళ్ళనూ అడిగాడు. ఏమంత విచారించవలసిన సంగతి కాదు. నీ కోట సామంతరాజు వశమైపోయింది!” అన్నాడు.

“ఎవడ సామంతాడు?” అంటూ రాజు దుర్యోధన కత్తిపూసే, సేనకులతో, “నా కున్న సామంతాడెవడో, సూర్య భూపతి! వాడేనా, కోట ఆక్రమించింది? కోటను వుర్రోళ్ళ పిరికిపిందల్లా పారి పోయి వచ్చినందుకు, వీరి తల లిప్పిడే

నరకబోతున్నాను,” అంటూ సేనకుల కేసీ పూకబోయాడు.

రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడు చప్పిన ఒక అడుగు ముందుకు వేసి, దుర్యోధన చెయ్యి పట్టుకుని అపీ, “దుర్యోధన! తొందరపడకు, ముందు తలారి భల్లూకుణ్ణుంచి, మాంత్రికుణ్ణుంచి నీ తల కాపాడుకునే ప్రియత్నం చెయ్యి. ఆ తరవాత నీ కోట, నీ వశమయ్యేందుకు, మేం అందరం సాయం చేస్తాం,” అన్నాడు.

ఆ మాటలతో దుర్యోధన స్త్రీని తపిడి, ఉగ్రదండుడి రెండు చేతులూ పట్టుకుని, “ఉగ్రదండు పూప్రిభో! నాకు చావే తప్పిక పోతే, నన్ను రాజ్యం ఏలే రాజుగానే చావ నివ్వండి. వీరి సాయంతో దుష్టుడెవ్వరూ సామంతాడైతలన కోట బుర్రజుకు వేళ్ళాడ దీసి, సింహాసనంగా తల నరికించుకునేందుకు ఆ భల్లూకు మాంత్రికుడి దగ్గరకు వస్తాను,” అన్నాడు.

దుర్యోధన దుఃఖం చూసి రాక్షసుడు ఉగ్రదండుడికి చాలా జాలి కలిగింది. అతడు తలారి భల్లూకుణ్ణిని పిలిచి, “ఎం, తలారి భల్లూకు! దుర్యోధన కోరిందాంట్లో తప్పు లేదు, అలాగే చేద్దామంటావా?” అని అడిగాడు.

తలారి భల్లూకుడు, అక్కడమన్న వాళ్ళం దరికేనీ ఓసారి కన్నార్పకుండా కలయి పూసే, “వీరందరూ కలిసి నన్ను మోసిమిట్టాలని పూడటం లేదు కదా?” అంటూ వేళ్ళతో తన గొడ్డలి పిడుగును పిరికించి పూడ సాగాడు.

భల్లూకుణ్ణి కోపంతో ఒళ్ళు పు రిచిపాక వుండే శాంతపిరచటం వుంచినని, ఉగ్ర దండ్రి తన ముతా అతడిభుజం పీచేర్చు వేసి, “తలారి భల్లూకా, నీ గండ్రగొడ్డలి పిద నెలాంటిదోమేం అందరం ఎరిగిందే! భల్లూక వూంత్రికుత్త తెచ్చున్న తల, రాజు ధర్మశు డిదా లేక రాజ్యం పొగొట్టుకున్న ధర్మశు డిదా?” అని అడిగాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఆ ప్రిశ్న అర్థం కాని వాడిలా ఎని గ్గా తలాడిస్తూ, “ఉగ్రదండ, నువ్వేదో వు డతఁబచీ వూటలతో, ధర్మ సిందే హాలేవోరేపిత్తు న్నట్టున్నది,” అన్నాడు.

“భల్లూకా! ఈ ధర్మశు రాజున రావున్న ప్రాణగండంకన్న, పొల్లు న రాజ్యాన్ని గురించిన చింత ఎక్కువగా బాధిస్తున్నది. కనక, ద్రోహాలయ న ఆ సావుంత్రి న్నిార్యవూపితిని కోటలోనుంచి వెళ్ళగొట్టి, లాంఛన ప్రాయంగా కోటా, ఉదయ గిరిరాజ్యం రాజు ధర్మశు డిదే అనిపించి, ఆ తరవాత అతణ్ణి వూంత్రికుడి దగ్గిరకు తీసి కుపాదాం,” అన్నాడు.

రాజు ధర్మశు డు చేతులు రెండూ జోడించి, “తలారి భల్లూక ప్రిభో! కొద్ది గంటల కాలంలో ఈ లోకం విడవవున్న, నా ఆఖరి కోర్కెన కాదనకండి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు అంగీకార న్నిచ కుగా తలాడించేతలో, “పెదండి! ఇంతకూ ఆ ఉదయ గిరి నగరం ఎంత దూరంలో మళ్ళుడి?” అన్నాడు ఉగ్రదండ్రి.

“అడ్డదారిన అంతా అరగంట ప్రియాణం. నేవుండుండి దారి తీస్తాను. మన మొండి తొండపిత్తున గు కుంభస్థిలం పీచే ఎక్కి

చందమామ

కూర్చోవు నీ సేలవా, తలారి భల్లూకయా?” అన్నాడు ఆటవికుడు.

తలారి భల్లూకుడు సేరే అంటూ తల వైపి, ఎన్న గు పేస్ర ఎక్కి కూర్చున్నాడు. రాస్రిత ఉగ్రదండ్రి, రాజు ధర్మశు ణ్ణి భుజాలు పట్టుకుని పేస్రత్తి, దంతం విరిగిన ఎన్న గు పేస్ర కూర్చోబెత్తుతూ, భల్లూకుడితో, “తలారి భల్లూకా, నీ అనువు తిత్తు ధర్మ శు ణ్ణి ఎన్న గు పీచే ఎక్కిన్నిన్నాను. కొద్ది క్షణాలపాడినా తిరిగి రాజు కానున్నవాడికి, ఆ వూత్రం వు ర్యాద అవసరంగదా!” అన్నాడు.

రాజు ధర్మశు డితో పాటు ఇద్దర సేస్రి కులు ఒక ఎన్న గు పీచా, దొంగల నాయకుడు నాగపుల్ల, అతడి అనుచరులూ, విగిలిన ఇద్దర సేస్రికులూ వు రొక ఎన్న గు పీచా ఎక్కి, ఆటవికుడు దారి తీయగా అందరూ ఉదయ గిరి నగరం కేసి బయలు

దేరార్లు. రాస్తి ఉగ్రదంతుడు రాతిగదన
భుజాన పట్టుకుని పేద పేద అంగలు మేస్తా,
వాళ్ళ వెనకగా నడవసాగాడు.

అరగంట తరవాత అరణ్యం దాటి వాళ్ళ
ఒక పేద వెళ్ళాన ప్రిదేశంలో ప్రివేశించారు.
ఎదుర్కొన్న ఒక పెద్ద కోట, దానికి వెనకగా
మేడలూ, మిద్దలతో నగరం వాళ్ళ కంట
బడింది. కోటను చూస్తూనే రాజు ధుర్ము
ఖుడు ఏచారంగా ముఖం పట్టి, తలారి
భల్లూకుడితో, “భల్లూక సింహా! ఆ సామంతు
ధుర్ముఖుడి దగ్గర ఇప్పుడు కొంత అశ్వసనా,
కాల్వలం మాట్లాడండిగా? అంతసనసన,
మనమంతా కలిసి పదిమందిమైనా లేము -
ఎలా బయటపడం?” అన్నాడు.

“అహా, ఆ అన్న మానం ఇప్పుడా నీకల
గటం!” అంటూ తలారి భల్లూకుడు వెనక
వస్తూనే ఉగ్రదంతు ణ్ణి పిలిచి, ధుర్ముఖుడి
కృత్రిమ సందేహాన్ని గురించి చెప్పాడు.

రాస్తి ఉగ్రదంతుడు రాతిగదన
గట్టిగా నేలకు కొట్టి, “తలారి భల్లూకా! నీ
గండ్రగొడ్డలి, నా రాతిగదా ఎంతవుంది శత్రు
సేనకులనెన్నో హితవూర్చగలమాకాని,

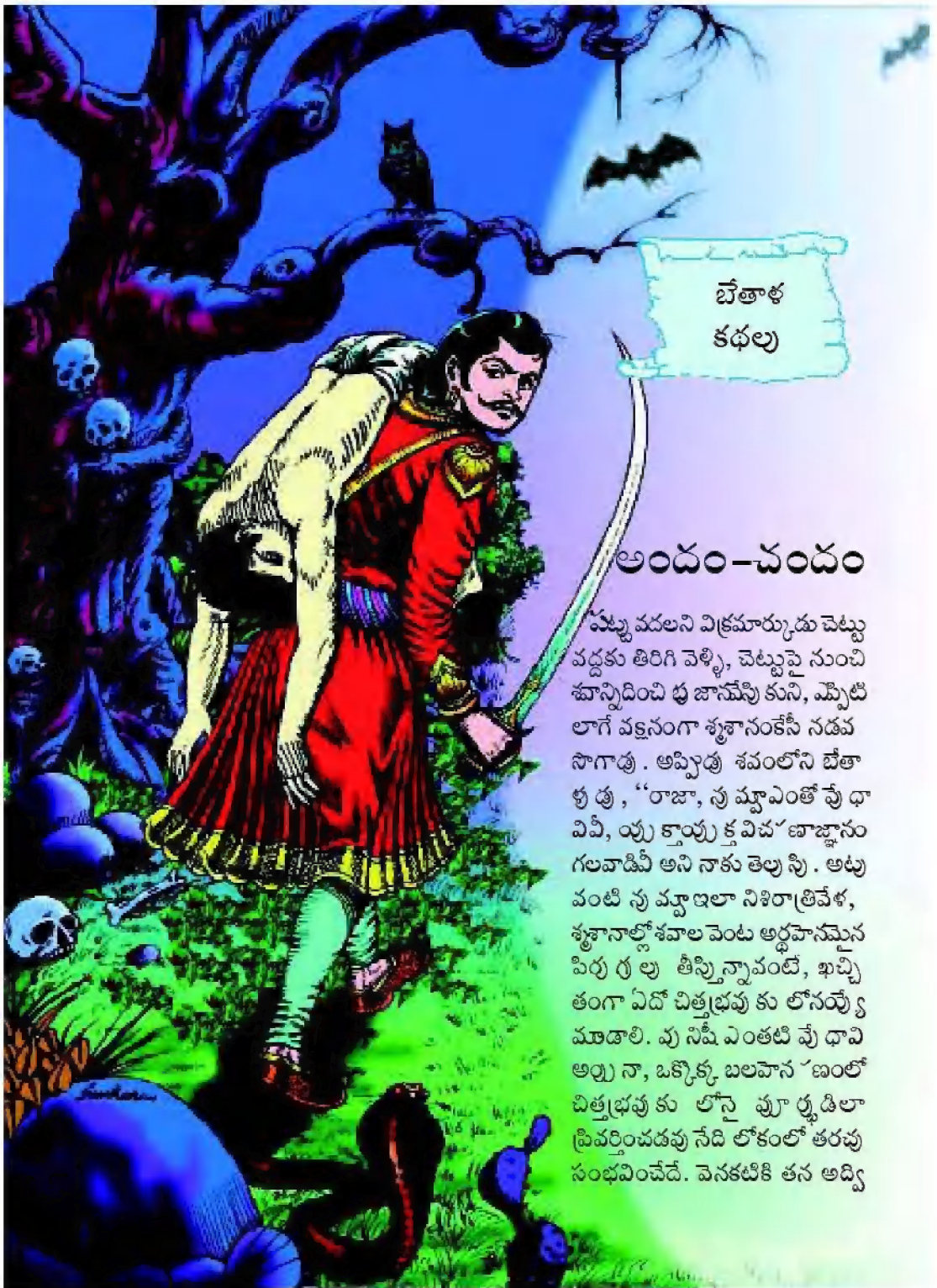
ఎక్కువ రక్తపాతం లేకుండా, ఆ కోట
నాకవుంచిన సామంతు ణ్ణి పట్టుకుని తల
కొట్టే పథకం ఏదైనా వుంటే బాగుండును,”
అన్నాడు.

ఉగ్రదంతుడు మాట మార్గించే లోపలే
దొంగనాగవుల్లు ఏనుగు పై దలేచి నిలబడి,
“అయ్యా, అలాంటి పథకం గురించి ఇండా
కటి నుంచి నేనాలోచిస్తానే మామూలు. నేనూ,
నా అన్న చరలద్దరు ముందు పోయి, ధుర్ము
ఖరాజు గారిని బందీగా పట్టుకొన్నాం.
ఏం బహిష్కరించి ఇస్తారని, ఆ సామంతు
అడుగుతాం. అప్పుడు అతడే స్వయంగా
కొద్దివుంది అంగరక్షకులతో వన దగ్గరకు
రావచ్చు,” అన్నాడు.

“ఓ, భోమే! ఉచ్చ అల్లామానాగవుల్లా!
ఊ, బయలుదేరు,” అన్నాడు ఉగ్రదంతుడు.

దొంగల నాయకుడు నాగవుల్లు, అతడి
అన్న చరలూ ఏనుగు ను దొడ్డు తీర్చివీడ్చి,
కోటకు కొద్ది దూరం వెళ్ళేసరికి, హఠాత్తుగా
కోట ద్వారం బార్లా తెరుచుకున్నది. లోపలి
నుంచి కొందరు అశ్వకులూ, సేనకులూ
బయటికి వచ్చారు. - (ఇంకామూది)

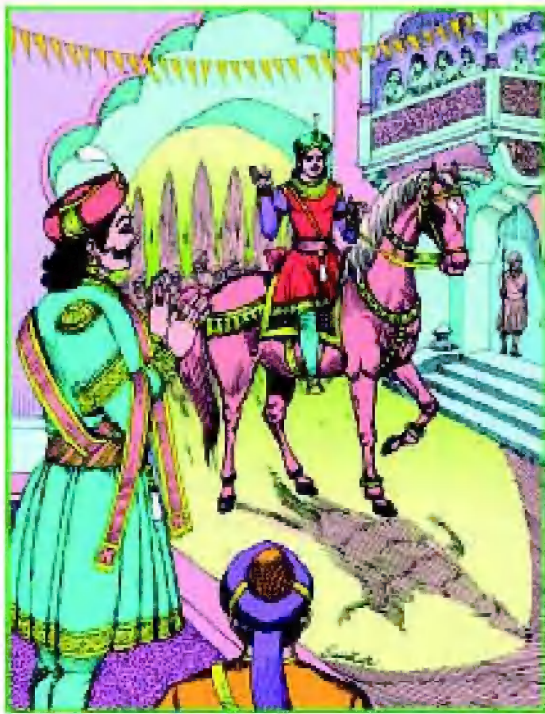

బేతాళ
కథలు

అందం-చందం

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యమైంది భజానాని కుని, మృత్యు లాగే వక్షనంగా శూన్యమనే నడవ సాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, నువ్వెంతో వు ధావివీ, యుక్తాయుక్తవిచారణాజ్ఞానం గలవాడివి అని నాకు తెలుస్తుంది. అటువంటి నువ్వెలా నిశితాత్రివేళ, శూన్యమైన శవాలపై అర్థహాస్యం పిరుగుతున్నావంటే, ఖచ్చితంగా ఏదో చిత్తభ్రమ కు లోనయ్యే మాత్రం. నువ్వీ ఎంతటి వుధావి అయినా, ఒక్కొక్క బలహీనతలో చిత్తభ్రమ కు లోనై పూర్వరూపాన్ని వర్ణించడం నేది లోకంలో తరచు సంభవించేది. వెనకటికి తన అద్విత్య

తీయ న్నందర్యంతో అపిరవు న్నువు డసొబుర
గాంచిన జయంత్ర డన్ రాకువూ ర్త డ్ర , ఇటు
వంటి చిత్తభ్రమకులోనై ఎంత అవివేకంగా
ప్రివర్తించాడో తెలు సు కుంటే, నీకు కన్న విప్పి
కలగక మానదు. అతడి కథ చెబుతాను,
శ్రవు తెలియ కుండా, ఎన్న ,” అంటూ ఇలా
చెప్పసాగాడు:

పై ర్వం కాంచనగిరిని పొలించిన రఘు వర్మ
అనే వు హారాజుకు, ఇద్దరాడపిల్లల తర్వాత
వు గబిడ్డ జన్మించాడు . ఆడపిల్లలిద్దరికీ లేని
న్నందర్యం ఆ పిలిటికంపు లో ఉండడం
గవు నించి, రాజదంపిత్ర లిద్దరూ ఆశ్చర్యా
నందాలనై పొందార . రోజురోజుకూ వు రింత
సౌందర్యంతో మెరిసిపోతు న్న కువూ ర్త డికి,
రాజదంపిత్ర లు జయంత్ర డ్ర అసొబుర
పేట్టి అల్లార వు వ్వు గా పేంచసాగార .

జయంత్ర డి గ్గ ణగణాలు , అతడిస్తి న్దర
రూ పానికి ఏవూ త్రం తీసిపొయ్తే వికామాకాస్తి
వయస్తి వచ్చాక, అతడు తండ్రి పింపిస
ఆరావళి పిర్వత పొదాల వద్దవన్న క స్థి
చంద్రుడిగురుకులానికివెళ్ళి, సవు స్తి విద్యల్ని
కరతలావు లకం చేస్తి కుని తిరిగివచ్చాడు .

జయంత్ర డ్ర గ్గ ర్త కులం న్నంచి రాగానే,
తండ్రి అతడికి పిట్టాభిషకంచేసి, రాజ్య
భారాన్ని అప్పిగించాలనై కున్నాడు . అన్ని తే,
జయంత్ర డ్ర దాని కంగీకరించక దేశాటన
చేసిరావాలన్న కోరిక వెలిబుచ్చాడు. రాజు
కొడుకు కోరికకు అభ్యంతరం చెప్పక, ఉత్త
మాశ్వాస్నీ, ఇతర అవసర సావు గ్రినీ ఇచ్చి,
ఆశీర్వదించి పింపించాడు .

ఇల్లు కదిలినజయంత్ర డ్ర వారు రోజుల్లో,
దేశానికి తూర్పున బార తీరిన వు డిగిరి పిర్వత
శ్రేణు ల వద్దకు చేర్త కున్నాడు . వాటిలో చాలా
ఎత్తయి నది కాంచనగిరి శిఖరం. ఆ శిఖరాగ్ర
భాగాన పురాతనమైన దేవీ ఆలయం ఒకటి
వన్నుది. ఆ ఆలయ దేవత అన్ని న కాత్య
య నీ దేవిని అర్చించేంపు కు య , కన్నెర,
గర్బ డ, గంధర్వాది దేవగణాలు తరవూ
వస్తి మూటాయ న్న ప్రితీతి కూడా వన్నుది.
దీన్ని గ్గ రించి వెన్న జయంత్ర డ్ర , కాత్య
య నీదేవిని దర్శించాలన్న కోరికతో, కాంచన
గిరి శిఖరాన్ని చేర్త కున్నాడు .

ఆ శిఖరాగ్రభాగం చాలా పిరిశ్ర భంగా
వన్నుది. ఆలయా నికి ఎదు ర్త గావన్న కోనేరు
తెల్లని, ఎర్రని కలు వలతో వు లవి లలాడు
తు న్నుది. జయంత్ర డ్ర కోనేటిలో దిగి స్నాన
చేసి శు చిగా దేవీదర్శనం చేస్తి కున్నాడు .

అతడు తిరిగి వస్తాడగా, అలయ మంటపంలోంచి మృదుమధురమైన వీణా నాదం వినిపించింది. ఆ నాదానికి ఆశ్చర్య పిత్త తూ చూసిన జయంత్ర డికి, లేత వుబ్బు రంగు వస్త్రాల్లో భువన మోహినిలా మెరిసి పోతున్న ఒక దేవకన్య వీణవాయిస్తూ కనిపించింది. జయంత్రుడు సిమ్మి పొనికి రాగానే ఆమె వీణ కింద పెట్టి చిరునవ్వుతో, “నేను గంధర్వకుమారి చిత్రలేఖన . మీ రెవరు ?” అంటూ ప్రశ్నించింది.

జయంత్రుడు కూడా మృదుమధురమైన స్వరంగా మాట్లాడుతూ, తన వివరాలన్నీ చెప్పాడు.

అన్నీ విన్న చిత్రలేఖ చిరు నీర్లు వ్యక్తం చేస్తూ, “వూ గంధర్వలో నాకు నచ్చినవాడు కనిపించక, నేనెంకా అవివాహితగానే ఉన్నాను. మీ రూపం త్రిభువన మోహనంగా మన్నాది. వున్నం పేర్నిచ్చేసి కుని గంధర్వలోకులోని ఖనింతోపాలతో మూదాం!” అన్నది.

చిత్రలేఖ వూటలకు జయంత్రుడు “ఐ కాలం ఆశ్చర్య పాలు, “నేనీ దేశానికి కాబోయే రాజును. రాజుగా బాధ్యతలు నెవ్వరించబోయే వుండు, దేశమీసులు వూలలూ తిరిగి ప్రజల కష్టాన్ని ఖాలు గవు నించాలనే ఉద్దేశ్యంతో బిల్లు దేరాను. అంతే! ఇక మన్నాన, ” అంటూ కదలబోయాడు.

చిత్రలేఖ అతణ్ణి వారిస్తూ, “నా వూటలు మీకు అంతగా రుచించినట్టు లేమా పానీ కనీసం నన్ను కూడా మీతో బాటు కొన్నాళ్ళు తిరగనివ్వండి!” అంటూ ప్రాధేయ పడింది.

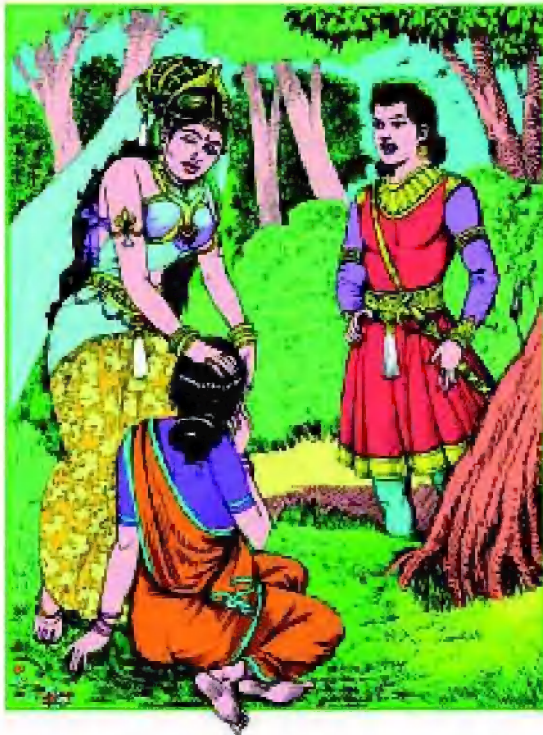
జయంత్రుడు, అవు కోరికను నిర్ధారణంగా కాదనలేక, అంగీకరించాడు. చిత్ర

లేఖ అనందిస్తూ వచ్చి అతడి గుర్రం మీద ఎక్కింది.

తర్వాత జయంత్రుడు, చిత్రలేఖతో సిహా అనేక ప్రాంతాల్లో పర్యటించాడు. కాలు పట్టిన ప్రతిచోటా ప్రజల కష్టాన్ని ఖాల్నీ, సమస్యలీ తెలుసుకుని, సాధ్యమైనంతగా వారి నోఖ్యం కోసం పాటు బడ్డాడు. ఎవరు ఏది పేడితే అది అనుదంగా తప్పిగా తిన్నాడు. కటికనీల మీద సేత్రం నిడమోయాడు. జయంత్రుడితో పాటు తిరుగుతున్న చిత్రలేఖకు కూడా ఇవన్నీ తప్పలేదు. ఆమె భూలోక వాసుల జీవన సరళిని గవు నించడం ప్రారంభించింది. క్రమేపే ఆమెకు మానవ జీవితంలోని నవరసాలూ గ్రాహ్యం కాసాగాలు.

ఒక రోజున చిత్రలేఖ, జయంత్రులు అడవి వూర్గాన ప్రయాణిస్తూండగా, ఒక

చెట్టుకింద కురూపి అయిన ఒక యువతి దుఃఖిస్తూ కూర్చుని మూడడం, వాళ్ళ కంట బడింది. జయంత్రుడు ఆమెను సమీపించి దుఃఖానికి కారణం అడిగాడు. అప్పుడు జలజ అనే ఘోర గల ఆ యువతి ఇలా చెప్పింది: పుట్టుకతోనే కురూపి అయిన జలజ అంటే, ఆమె మేనత్త కొడుకు రాజుకు జాలి, అభివ్రానం! జలజ వుంచి పీల్చి, చదువ కున్నది. ఆ రెండూ నాకు చాలు అంటూ ఆమెను పెళ్ళాడడానికి నిర్ణయించారు. అయితే, జలజ వున్నప్పుడు తన, అంత కురూపి తన కొడైతై, తన సూతిలో దూకి చస్తానంటున్నది! ఇదంతా భరించలేని జలజ తానే చావడానికి నిశ్చయించుకుని అడవికి వచ్చింది. తీరా వచ్చాక ప్రాణాలు తీసుకునే ధైర్యం లేక దుఃఖిస్తున్నది.

జయంతుడు కొంచెం సేపు ఆలోచించి, చిత్రలేఖతో, “దేవకాంతవైన నువ్వు, ఈమె కురూపితనాన్ని చక్కదిద్దలేవా?” అన్నాడు.

దానికి చిత్రలేఖ చిరు నవ్వు నవ్వుతూ జలజను సీపీ పించి, నిశ్శబ్దంగా ఏదో స్పృశిస్తూ, ఆమె శిరస్సును పుష్పాదుల నిపురించి. పుష్పం, చూడ చక్కని రూపంతో కళకళలాడిన జలజ, చిత్రలేఖ జయంత్రులకు పురీ మరీ కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ ఆనందంగా ఇంటికి తిరుగు ప్రయాణమైంది.

జలజ వెళ్ళగానే చిత్రలేఖను అభినందించే ఉద్దేశ్యంతో, ఆమె వైపు తిరిగిన జయంత్రుడు, చిత్రలేఖ రూపంలో వచ్చిన విపరీతమైన పూర్వపు చూసే నిర్విణ్ణుడయ్యాడు. “ఐం క్రితం వరకూ త్రిపు వన మోహన సౌందర్యంతో మెరిసిపోయిన చిత్రలేఖ ఇప్పుడు కురూపిగా పూరిపోయింది. అది చూసే జయంత్రుడికి నోటూ ట రలేదు.

కొన్ని నాల్గు గడిచినై. తన సౌందర్యాన్ని జలజకు ధారపోసేందన్న బాధతో జయంత్రుడు, చిత్రలేఖను, “ఎందుకింత త్యాగానికి ఒడిగట్టామా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకు చిత్రలేఖ ఏమాత్రం తొట్ట పడకుండా, “ఇన్నాళ్ళుగా వీ సాహచర్యం వల్ల, నిస్వార్థమైన నిరంతరం ఆనందాన్ని స్పృశించి గ్రహించాను. అంతే కాక, ఇలా తప్పి పురేవిధంగానూ జలజను రూపిగా పూర్వం సాధ్య పడదు. అందుకే, నా అందాన్ని ఆనందంగా త్యజించాను,” అన్నది.

ఆ జవాబు విని పరమానంద భరితుడైన జయంత్రుడు, “నువ్వు కురూపి కానేకామా

దివ్యమోహన రూపంతో వెలిగిపోతున్నావు. నిన్ను పరిణయ వూడదలచావు. అంగీకరిస్తావనుకుంటాను!” అంటూ ఆమె చేయి పట్టుకున్నాడు.

ఆవుర్రుణం, చిత్రలేఖకు తల్లి కులీనే పైర్వమిచేపతానందర్యం వచ్చింది!

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, జయంతుడు అత్యంత సుందరమిరు ప్పిడు. అతడి నందర్యాన్ని చూసి సాత్త్వా గంధర్వకన్యే వరించింది. అంతకు ముందు, తనకు దీక్షిన నందర్యవతి కోరి వరించిన శాన ఏవేవో డంబాలు పిలికిన జయంతుడు, ఆవు నందర్యాన్ని కోల్పోయి కురూపీ అయిన సివుయంలో, పుల్కి అర్థంలేని వూటలు పలికి ఆమెను చేపట్టాడు. జయంతుడి ఈ రకమైన ప్రవర్తన, చిత్తభ్రమ అవునా కాదా? అతడు తన ఇంగితాన్ని కోల్పోయి అవేవే కంగా ప్రవర్తించాడా లేదా? ఈ సిందేహాలకు సివూధాను తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రవార్కుడు, “జయంతుడి ప్రవర్తన వయస్సుకు విచిత్రమైనా నీక పరిపిక్వతను సొచ్చిన్నది తప్పిస్తా, చిత్ర

భ్రమ ఎంతవూ త్రవ్వూ కాదు. జయంతుడు మొదటి నుంచి అందం-చందం లాంటి అశాశ్వతవైష్ణవ బాహ్యనందర్యం కంటే, ఉత్తమ గుణాలే అలంకారాలు గగల అంత న్నందర్యానికే అధిక ప్రాధాన్యతనిచ్చాడు. అందు వల్లనే, నా నందర్యానికి తగిన వాడి వంటూ చిత్రలేఖ వరించినా నిరాకరించాడు. జయంతుడితో కలిసి తిరుగుతూ అతడి ఉత్తమ గుణాలనూ, నిస్వార్థతనూ గ్రహించిన చిత్రలేఖ, వాటికి పురింతగా ఆకర్షితురాలై తానూ ఆ బాటనే నడిచింది. ఆ కారణంగా, శారీరక నందర్యాన్ని కోల్పోయి నప్పటికీ, పిరోపికారం, త్యాగనిరతి లాంటి అలంకారాలతో, తన అంతస్సాందర్యానికి మెరుగులు దిద్దుకున్న చిత్రలేఖను, జయంతుడు అనందంగా స్వీకరించాడు. అందు వల్లనే చిత్రలేఖకు తన పైర్వనందర్యం తిరిగి లభించింది. అది నిస్వార్థమవకూ, త్యాగానికి మన్నన పీఠ అనుకోవాలి!” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సహమాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం: శ్రీలలిత రచన]

మూడు వందల రోజులూ ఉత్సవాలే!

శ్రీరంగంలోని శ్రీరంగనాథస్వామి దేవాలయ ప్రాంగణంలో యేడాదికి కనీసం పూర్తి వందల రోజులు ఉత్సవాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. పిదపూర్తి అంతస్థిలతో, దాదాపు 235 అడుగుల ఎత్తున్న ప్రధాన గాలిగోపితం వున్నదేశంలోని చాలా ఎత్తున్న అలయ గోపితంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. వున్నదేశంలోని ఐదు ప్రధాన వైష్ణవక్షేత్రాలలో శ్రీరంగం ముఖ్యమైనది. తిరుచిరాపల్లికి పదిహేను కి.మీ. దూరంలో మన్నుద్వీపం శ్రీరంగం. ఈ దేవాలయ ప్రాంగణంలో ప్రధానమైన శ్రీరంగనాథస్వామి ఆలయంతో పాటు పొన్నశ్వర, విష్ణు, పుగ్గ, రావులక్ష్మణ, కృష్ణ, అంజనేయ, ధన్వంతరి మొదలైన ఆలయాలు కూడా ఉన్నాయి. అందువల్ల ఒక దేవత తరవాత వురిక దేవతకి అంటూ ఉత్సవాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఇక్కడ జరిగే ఉత్సవాలలో ప్రధానమైనది డిసెంబర్ నెలలో వచ్చే వైకుంఠ ఏకాదశి ఉత్సవం.

శతకోటిని అందుకున్న ఆస్ట్రా

2000వ.సిం. మే 11 వేకువజాము న 5 గం.కు ఢిల్లీలోని ఒక ఆస్పిత్రిలో మిట్టిన ఆస్ట్రా అనే ఆడశిశువు చరిత్రను సృష్టించింది. ఆమె జననంతో భారతదేశ జనాభా శతకోటిని (1,000,000,000) అందుకున్నది. 20వ శతాబ్దారంభంలో వున్నదేశ జనాభా 230,000,000.

శతాబ్దాంతంలో ఎంతైనా పెరిచ జనాభా 6,000,000,000. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ (WHO) ప్రకారం 2045 సిం. నాటికి భారత దేశం అత్యధిక జనాభాగల దేశంగా ఉంటుంది.

పిశాచిసాయం

గౌరీపట్నంలో గంటవ్వుపై టకూళ్ళు నడుపుతూ ఉండేది. ఒకరోజున ఆమె అర్ధరాత్రిదాకా, వచ్చిన బాటసారులకు వడ్డన చేసింది. ఇక విశ్రాంతి తీసుకోవాలని ఆమె అనుకుంటూ ఉండగా, ఒక పులిసిలివాడు అక్కడికి వచ్చాడు.

గంటవ్వు అతడితో, “వేళకాని వేళ! ఇది అర్ధరాత్రి అయినా, ఈపై టకూళ్ళు ఎవరినీ ఆకలితో నిద్రపానీయవు. చాలా పుడమట చెయ్యగలను. భోజనం చేస్తావా?” అని అడిగింది.

పిండు ముసిలి తన భుజాన్నుంచి వేళ్ళాడుతున్న జోలెను కిందికి దింపితూ, “గంటవ్వు! భుజంతుడి దయ వలన, నాకు ఆకలి దుప్పిలు లేమాకాస్తే ఈ పిక్కనమ్మ అరుగు పుడమిట్ట కోనిమ్మ,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు గంటవ్వు ఆశ్చర్యపోతూ, “ఆకలిదప్పిలు లేకపోవడానికి సువ్వేమైనా యోగివా?” అని అడిగింది.

పులిసిలివాడు నవ్వి, “ఒకవిధంగాయో గనీ నాబర్ర రచ్చ శం. నాదీ ఈ గౌరీపట్నం. నేను యువ్వనంలో మూడగా, నా ఇంటికి అగ్ని ప్రివూ దం జరిగింది. తండ్రి, తల్లి, భార్య, చెల్లెలు - ఇలా నా కుటుంబమంతా అగ్నిలో దహిగమై పోయింది. నేను విరక్తితో గ్రామం వదిలిపెళ్ళాను. అప్పిట్లో పులి అప్పుజోగవ్వుపై టకూళ్ళు నడిపాడు. నువ్వు చిన్నపిల్లమూ నోబర్ర నాకు గుర్తుంది. నేను ఊరు వదిలి తీర్థాలూ, పిఠాళ్ళూ, నదీ నదాలూ దర్శిస్తూ, ఒక యోగిగిర్రు ఐవల్ల ఇచ్చాశక్తి, దివ్యద స్థితిని పొందినాను. అందు చేత, నేను ఆకలిదప్పిలను అదుపు చేస్తూ మూడు కోగలను. ఎవరి భవిష్యత్తు ఎలా మూడబోతుందో చెప్పగలను,” అన్నాడు.

గంటవ్వు కుతూహలంగా, “ఎవరో సామూన్య బాటసారి అనుకున్నాను, ‘పుం చండి! నా భవిష్యత్తు ఎలా మూడబోతుందో చెప్పగలరా?’” అన్నది.

రామేశంయోగిలా ఒకసారి కళ్ళు మూసుకుని తెరిచి, గంటవృక్షానికి అబ్బురపెట్ట తూ న్నట్లు చూసి, “గంటవృక్ష! నువ్వు ఇప్పుడు తీసి కుని అన్నం పేట్టినా, బాటసారీల ఆకలి తీర్చిన అన్నపై ర్ణమాభగవంతుడు నిన్ను మెచ్చాడు. నాకు కాలం సమీపిస్తున్నది. నా ఇచ్చాశక్తిని, దివ్యద స్థిని సంతోషంగా నీకు దానం చేసి, శ్రీలైలం వెళ్ళి శివసాన్నిధ్యంలో వుక్తి పొందు తావు . ఈ తెల్లవార జావు న వు న ఊరి చెరువుగట్టున మళ్ళీ ఊడల వు ర్రికింద, వాటిని నీకు ధారాదత్తం చేస్తాను,” అన్నాడు .

తెల్లవారు జామున ఇద్దరూ చెరువుగట్టుకు చేరుకున్నారు. గంటమ్మ చెరువులో స్నానం చేసివచ్చింది. రామేశం తన శక్తులను అమెకు దానం చేసి, “గంటవృక్ష! ఈ యోగశక్తుల్ని

ఎట్టి పరిస్థితు లలోనూ స్వార్థంకోసం వు ర్వి నియోగం చేయకూడదు. అలా చేస్తే, నువ్వు మతిభ్రమకు లోనై ఊళ్ళు పట్టుకు తిరగ వలసివస్తుంది!” అని హెచ్చరించాడు .

గంటవృక్ష ఆ హెచ్చరిక విని తెల్లబోర్లుంది. తనకుపయోగపడని, ఈ శక్తులవల్ల ఏం ప్రయోజనం! అమె అలా ఆలోచిస్తున్నంతలో, రామేశం చెట్టుకింది నుంచి లేచి చకచక అత్త గు లు వేసి కుంటూ “తాల మీ ద క ను వు ర్త గంధ్యుడు .

గంటవృక్ష దిగు లు గా ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, తనకున్న శక్తుల్ని గు రించిన వూ టను పిక్కకు పేట్టి వూ వూ లు పై టకూళ్ళవృక్షాగే జీవించ సాగింది.

గంటవృక్షలో ఇదివరకటి ఉత్సాహం లేక పోవడం, అమె వెంపూర్తి కొడుకు గోవిందరాజు గవు నింపాడు . ఒక నాడు అతడు గుచ్చి గుచ్చి రెట్టించి అడిగాక, గంటవృక్ష అన్న కోకుండా తనకు లభించిన దివ్యశక్తుల్ని గు రించి అత డికి చెప్పి, వాటిని ఉపయో గిస్తా తనకు కలగబోయే ప్రివూ దాన్ని గు రించి వివరించి వాపోర్లుంది.

గోవిందరాజుకు ఇదంతా ఏదో కలలాగా తోచింది. అర్లు నా దానిని గు రించి వు ర్త వ లేకపోయా డు . ఆవు ర్నాటి వు ట్టవు ధాన్యాం వేళ అతడు ధైర్యంగా చెరువుగట్టునవున్న ఊడలమర్రి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అతడు చెట్టుపైకి ఒకసారి చూ సీ కూర్చోబోయేంతలో, చెట్టు పేర్చుంచి ఒక వింత ఆకారం దిగింది. అది పీశాచవు ని గు ర్తించిన గోవిందరాజు నిలు వెల్లావణకసాగాడు .

పీశాచం భయపడకు అన్నట్లు చేల్చు ఊపి, “నేను, నిన్ను పేంచిన గంటవృష పెద్దమ్మకు శక్తులిచ్చిన రామేశం యోగికి తండ్రిని. కుటుంబంతో పాటు వుంటల్లో బలవన్మరణం చెందడంవల్ల, ఇలా పీశాచాన్ని పూజిస్తావు. నువ్వు, నీ పెద్దమ్మకు కొత్త కుతో సమానం కాబట్టి, ఆమె తన దివ్యదృష్టిను పయోగించి, నీ భవిష్యత్తు చెబితే, అది స్వార్థపు అవత్తుంది. కానీ, గంటవృషుకున్న శక్తులవల్ల నీకు శ్రీ భం కలిగేలా, నేను చేయ గలను,” అన్నది.

ఆ మాటలతో గోవిందరాజు మొండిదైర్యం తెచ్చుకుని, “వూ పెద్దమ్మ శక్తులు నాకు శ్రీ భం కలిగించేలా ఎలా చేయ గలమా?” అని అడిగాడు పీశాచాన్ని. అప్పిస్తూ పీశాచి గ్రామంలోని రావు శం తండ్రి, “నేను వు రణం

చాను కాబట్టి, నాకు బంధు త్యాలు అంటమా నీగంటవృష పెద్దమ్మను, నా భవిష్యత్తును టని అడుగు!” అన్నది.

రావు శం తండ్రి కొరికకు సిరేనన్న గోవింద రాజు, ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, గంటవృషుకు జరిగింది చెప్పాడు.

తన శక్తుల్ని పిరించు కునే అవకాశం వచ్చినందు కు గంటవృష చాలా సంతోషించింది. అప్పుడే, పీశాచి భవిష్యత్తును దివ్య దృష్టిలో చూసి గంటవృష గత కుక్కును న్నది. ఎందు కంటే, ఆ పీశాచానికి తన సిహాయం వల్ల, పీశాచి గ్రామీణుల చిచ్చు క్తి కలుగు తుంది. ఇది ఒక వేళ తన స్వార్థం అమా తుందేమో అని శంకించి, ఆమె అప్పిటి కప్పిడే, గోవిందరాజును వెంటబెట్టుకుని ఊడలమర్రి దగ్గరకు వెళ్ళింది.

పీశాచి చెట్టుదిగి వచ్చి గంటవృక్కు నవు స్కిరించి, 'నేను రావు శం తండ్రి నన్ను సింగతి విన్నామాకదా! ఆనాడు వుంటల్లో వురణంపాలెనవాళ్ళల్లో, రావు శం చెల్లెలైన, నా కూతురు గిరిజ కూడా మూడి. ఇప్పిడా గిరిజ, మన పక్క గ్రామమైన శివపురంలో, నాతమ్ముడి కొడుకైన శివరాజుకు మనమ రాలు గా పిట్టి యుక్తవయ స్కిరాలైది. దానికి వూటలు రామానీ ఇచ్చాశక్తి దానికి వూట తెప్పిస్తోంది. ఈ గోవిందరాజుకు, శివరాజు వునవు రాలినిచ్చి పేళ్ళి చేయడం, నా కోరిక అని చెప్పి. శివరాజు వుంచి ఆస్తి పిరుపు గనక, గోవిందరాజుకు పొలం కట్టుంగా ఇస్తాడు. అందువల్ల, నీ పేంమితు కొడుకు ఐశ్వర్యవంతుడమౌతాడు. నాకు పీశాచరూ మిశ్రుంచి వెప్పుక్తికలుగుతుంది. ఇందులో నీ స్వార్థం అంటూ ఏమీ లేదు, మిశ్రాం తప్పి!' అంటూ పీశాచం, గంటవృక్కు మరొకసారి నమస్కరించి చెట్టుపైకి వెళ్ళి పోయింది.

పీశాచి వూటలు శ్రద్ధగా విన్న గంటవృక్కు, అన్ని సంశయాలూ తీరిపోయాయి. ఆమె,

గోవిందరాజుతో పాటు శివపురంవెళ్ళి, తన యోగశక్తితో శివరాజు కూతురుకు మూటలు వచ్చేలా చేసింది.

గంటవృక్కు ద్వారా సింగతావిన్న శివరాజు, తనకుమార్తెకు గోవిందరాజుతో పెళ్ళి జరిపించడమే గాక, కొంత పొలం కట్టుంగా కూడా ఇచ్చాడు.

గంటవృక్కు యోగశక్తుల్ని గురించి చుట్టూ పిక్కల గ్రామాల్లో తెలిసిపోయింది.

క్రమంగా ధనవంతులూ, వ్యాపారులూ తమ తమ భవిష్యత్తు ఎలామన్నో తెలుసుకునేందుకు ఆమె దగ్గరకు రాసాగారు. గంటవృక్కు తన యోగశక్తులతో వాళ్ళకు భవిష్యత్తు గురించి వివరించేది. వాళ్ళు ఇవ్వజూపిన ప్రతిఫలాన్ని తీసుకోవడం స్వార్థం అమృతం గనక, వాళ్ళ చేత బ్రజ్జో పయోగకరమైన పాఠశాలలూ, వైద్యాల యూలూ స్థాపించేలా డబ్బు ఖర్చుపెట్టించేది.

ఈ విధంగా, వూటకూళ్ళ గంటవృక్కు, యోగ శక్తుల గంటవృక్కుగా నలుగురి చేత గౌరవంపి బడుతూ, సమాజానికి ఉపయోగపడేవిన్నవి చేస్తూ, చాలాకాలం ని ఖంగా జీవించింది.

చందమామ కబుర్లు

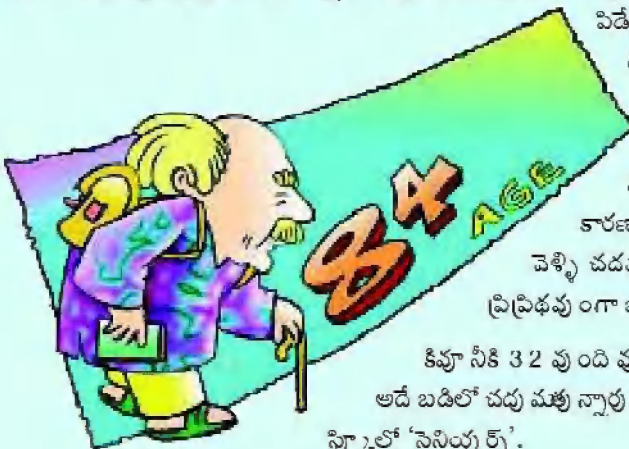
జనాదరణ పొందిన స్టాంపులు

2002వ సం.లో వెలువరించిన స్టాంపులలో ఎక్కువ జనాదరణ పొందిన స్టాంపు ఏవో తెలుసు కోవడానికి తపాలా శాఖ ఇటీవల ఒక సర్వే నిర్వహించింది. రెలియన్స్ గ్రూప్ సంస్థాపకుడు ధీరూభాయ్ అంబానీ చిత్రంతో వెలువడిన స్టాంపులకు ఎక్కువ ఓట్లు లభించాయి. ఇండియా-జపాన్ ఫ్రెండ్షిప్ సెరీస్ విభాగంలో వెలువరించిన కథకళి స్టాంపు రెండవ స్థానాన్ని పోందింది. కబూరీ అనే బహుళసత్వ నాటికకూ, కథకళికి దగ్గరి పోలికలుండడం ఇక్కడ చెప్పుకోతగ్గ విశేషం. భారత సేనల ఎవరెస్ట్ పర్వతారోహణ విజయాన్ని చిత్రీకరించే స్టాంపుకూ డవ స్థానం పోందింది.

వృద్ధాప్యం అవరోధం కాదు

కీన్యాలోని ఎల్డోరీలో మళ్ళీ ఒక ప్రాథమిక పాఠశాలలో కిషూనీ ఎంగాంగా వు రూగే ఒకటవ తరగతి విద్యార్థి. అయితే ఏంటి? అని మీరే అడగవచ్చు. కిషూనీ వయస్సు 84 సంవత్సరాలు. ఊతకర్ర సాయంతో పాఠశాలకు వెళతాడు. ఆయన సహ విద్యార్థులందరూ ఆరేడు వయసుల బుడతలే. కిషూనీ కీన్యా స్వాతంత్ర్య యోధుల పెన్షన్ మెత్తుకుంటున్నాడు.

దబ్బును లెక్కపెట్టడానికి కూడా కష్టపడేవాడు. వివిధ బెర్లియం చదవ లేకపోతున్నానని కూడా అతడు బాధ పడేవాడు. 2002లో కీన్యా ఉచిత ప్రాథమిక విద్యను చట్టం చేసింది. ఈ కారణాల వల్ల ఆయన కన్నా బడికి వెళ్ళి చదవాలని అశిమ్బే, జివితంలో ప్రతిభను గా బడిలో చేరాడు.

కిషూనీకి 32 వుంది వు నవలున్నాయి. వారిలో ఇద్దరు అదే బడిలో చదువుతున్నారు. అయినా వాళ్ళు ఆయనకు స్కూల్లో 'సెనియర్స్'.

అస్సాం జానపద కథ

బెదిరి పోయిన రాక్షసుడు!

ఒక పూర్వ పూల గ్రామంలో ఇద్దరు స్త్రీలు పూలు ఉండేవారు. వీరి పరిస్థితిలో వాళ్ళిద్దరి పుష్కలమైన పని ఉంది. వాళ్ళలో ఒకడొకరు మొయిత్రా, రెండవ యువకుడొకరు జగన. మొయిత్రా పిమ్మల గ్రామం. జగన చిన్నప్పటి నుంచే అవిటివాడు. తన ఇంటి పని లేవే చేసి కోలేక పావడం వల్ల ఇద్దరు యువకులూ గ్రామం నుంచి పంపిణీ చేయబడినందున కింద కూర్చుని, పిచ్చా పాటి పూట్లాడుకుంటూ కాలం పోయిపోయింది. అదే పిమ్మల తన గనక సింహుల కలిగితే తన జీవితాలు ఎలా మారుతాయో ఊహించుకుంటూ తరచూ పిగిటికలలు కనేవాళ్ళు.

అవి బిమ్మల సింహుల గ్రామం. ఎక్కడో పనినా ఆటపాటలు, వినోదాలతో గ్రామం గ్రామం వంతా సింహులగా మారింది. ఉత్సవంలో పాల్గొనడానికి

ఇద్దరు పూర్వ గ్రామ ప్రజలు కూడా వచ్చారు. ఎలాగైనా పండుగ సందర్భాలను చూసి ఆనందించాలని వీరి లక్ష్యం. చాలామంది చచ్చిపోయినా ఒక పిమ్మలకు గ్రామం వచ్చింది. పూల పండుగ మొయిత్రా, నడవలేని జగనను భూజాలపైకి తీసుకుని నడిచి, అతడు ఎటు వెళ్ళాలో చెబుతూ, అక్కడి వింతలను, విశేషాలను చూసి విమోహితుడైపోయిపోయింది. దృఢమైన శరీరంతో పిమ్మల ముందుగా, బక్కగా వున్న జగనను మోయడం కష్టమే వీరి కాదు. అలా బయట దేరిన వీరి లక్ష్యం, ఒకరి సాయంతో వురికిర్ర పండుగ వినోదాలను చూసి, వీరి ఆనందించారు.

బిమ్మల పండుగ వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడే, ఇద్దరు వీరి లక్ష్యం సంతోషంగా ఉండడంతో తన పిమ్మలను కొనసాగించాలనుకున్నారు. ఇంత వరకు వెళ్ళిన ప్రాంతాలకు వెళ్ళడం ప్రారంభించారు. ఒకనాడు చెట్టుకింద కూర్చున్న జగనతో, “అయినా, ఒక పని పాటూ లేకుండా నువ్వెన్నాళ్ళనీ ఇలా ఈ గ్రామంలో ఉండడం?” అన్నాడు మొయిత్రా.

“అమ్మో, వీరి లక్ష్యం! నీ ఆంగ వైకల్యం చూసి మనకెవరూ ఏ పని ఇవ్వరు. నీ నంబు రెక్కడికైనా వెళ్ళడం వుంటే అయినా, ఒక్క విషయం తప్ప నీ కుంటేనే భయంగా మారింది,” అన్నాడు జగన.

“ఏమిటది?” అని అడిగాడు మొయిత్రా.

“ఇక్కడికి నగరం చాలా దూరం కదా? నీ ముసల నన్ను అంత దూరం మోయగలవా?” అన్నాడు జగన విచారంగా.

“నీ నాయకంగా వైచి కుప్పగలను. నా

బలం గురించి నీకు తెలియదు. ఒకవేళ అలిసి పోతే, అక్కడక్కడ క్యాంపింగు, అలసిట తీర్చుకుని, ఆ తరువాత బయల్ పడే దాం. అంతే కదా?" అన్నాడు మొయిత్తా.

పుర్వాత్త తెల్లవారగానే పుత్రులద్వారా గ్రామంలోని గుడికి వెళ్ళి మొక్కుకుని తమ సాహసాంత ప్రయాణం ప్రారంభించారు. మార్గానికి ఇరువైపులా కనిపించిన అందమైన దృశ్యాలను జగన్ వివరిస్తూ వెళ్ళడం వల్ల, మొయిత్తాకు అతన్ని తన భుజాల పై మోయడం అంత కష్టమనిపించలేదు.

దారిలో విశ్రాంతి కోసం ఆగిన ఒక చెట్టుకింద చిన్న డబ్బు జగన్ కు కనిపించింది. కొంతసేపు చెట్టునీడన సేద దీరాక, దేని క్షణానికి వచ్చిందన్న ఉద్దేశంతో ఆ డబ్బును తీసి కుని పుత్రులద్వారా పుత్రుల తమ ప్రయాణాన్ని కొనసాగించారు.

పురికొంత దూరం వెళ్ళాక దారిపక్కన వాళ్ళ కొక బావి కనిపించింది. బావి పక్కన చిన్న తాడు కనిపించడంతో, దానిని కూడా తీసి కుని పుత్రుల ప్రయాణం సాగించారు. జగన్, డబ్బును తాడు కు కట్టి, దాన్ని భుజాన తగిలించుకున్నాడు. పురికొంత దూరం ముందుకు వెళ్ళాక, వాళ్ళకు చుట్టూ చెట్లున్న ఒక కొలను కనిపించింది. కొలనులో నీళ్ళ తాగి చెట్ల నీడలో కొంతసేమి విశ్రాంతి తీసి కున్నారు. అలా కూర్చున్నప్పుడు ఒక తాబేలు తమ కేసీ రావడం జగన్ గమనించాడు. దానిని గురించి మొయిత్తాకు చెప్పి, "దానిని మనతో తీసుకువెళదామా? మదిలె వెళ్ళిపోదామా?" అని అడిగాడు.

"తాబేలు వల్ల మనకేటి ఉపయోగం?" అన్నాడు మొయిత్తా అనుమానంగా.

"అది మనకు ఉపయోగపడదని కూడా చెప్పలేం కదా? మునుముందు ఎలాంటి అవసరం ఏర్పడుతుందో, ఏమో! పైగా తాబేలు

మనకే రావడం చూస్తూ, దానికి కూడా మనతో రావాలని ఉన్నట్లుంది," అన్నాడు జగన్.

"సిరే తీసికో," అన్నాడు మొయిత్తా.

జగన్ తాబేలు పట్టుకుని జాగ్రత్తగా తాడు రెండవ కొసకు కట్టి భుజానికి తగిలించుకున్నాడు. ఎండ చల్లబడ్డాక అక్కడి నుంచి బయల్ పడారు.

సూర్యాస్తమయం అవుతున్న వాళ్ళ అడవిని దాటలేక పోయారు. మెల్లగా చీకటి కమ్ముకుంటున్నది. ముల్లత్రా బాగా అలిసిపోయాడు. "ఈ రాత్రికి తలదాపు కోవదానికి చోటు చూసి

కోవాలి," అన్నాడు.

ముల్లత్రా భుజాలపై కూర్చున్న జగన్ చుట్టూ పక్కలు ఒకసారి కలయ జూస్తూ, "చూరంలో ఒక ఇల్లు కనిపిస్తోంది. ఇదే బాటలో ఇంకా కొంత దూరం వెళ్ళాలి. వేగంగా నడుపు మిత్రమా," అన్నాడు.

కొంతసేమిటి ఇంటిని సిగ్గుపించారు. ముల జాడ కనిపించలేదు. మెల్లగా లోపలికి వెళ్ళారు. ఒక గది నుంచి పేదగా గురక శబ్దం వినిపించింది. జగన్ అటు కేసీ చూశాడు. భయంకర రూపంతో ఒక రాక్షసుడు నిద్రిస్తోండడం కనిపించింది. ఇద్దరూ ఒక్కసారి

హిడలి పొయ్యారు. అయినా అప్పటికే బాగా రాత్రయి పొయింది గనక, పిడు కోపడానికి వేరొక చోటు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళలేక పొయ్యారు. రాత్రి నిద్ర పొతున్న గది తలుపుకు వెలుపలివైపున గొళ్ళెం వుండడం జగన్ గవు నించాడు. అంటే తలుపి మీ పూసీ గొళ్ళెం వేసి కుంటే రాత్రి బయటకు రాలేదన్నమాట! శబ్దం రాకుండా వెంటనే అపని చేసి

తావి ద్వారా వేరొక గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు పూసి కుని, లోపలి నుంచి గొళ్ళెం వేసి కున్నారు. ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే ఆ గదిలో కావలసినంత ఆహార పదార్థాలు కనిపించాయి. ఇద్దరూ కడు పిండి తిని పిడు కున్నారు. జగన్ అప్పిడ పిడు తూ లేచి పక్క గది నుంచి ఏదైనా అలికిడి వినిపిస్తుందా అని కిటికీ గుండా గవి నించ సాగాడు.

తాబేలు కదలడం వల్ల, డప్పి కింద పిడ డంతో హిలాత్తుగా శబ్దం వినిపించింది. దాంతో రాత్రి డికి మెలకువ వచ్చింది. లేచి పూసీ తన గది తలుపి మీ పూసీ నుంచి ఎవరా అని అశ్చర్య పొయ్యారు. “నా ఇంటికి వచ్చి ఇలాంటి తుంటరి పని చేసే ధైర్యం ఎవరికుంది?” అనుకుంటూ కోపావేశంతో తలుపి మీ పు దబదబా బాదు తూ, “తలుపి మీ పు మ్మ” అన్నాడు గట్టిగా.

తలుపి మీ పు కొంతు మీ బాదాడు. కాని, అవ తలివైపు నుంచి ఎలాంటి సమాధానమూ రాలేదు. “వునం ఇంతకన్నా గట్టిగా శబ్దం వచ్చేలా బదులివ్వాలి,” అని మొయిత్రా మిత్రుడి చెవిలో చెప్పాడు.

రాత్రి డి కేకలు పిడు తూ, తలుపి మీ పు బాదడం వల్ల వచ్చే శబ్దం కన్నా, ఎక్కువ శబ్దం వచ్చేలా జగన్ డప్పి వాయిండాడు. దాంతో

రాత్రి డికి కంగారు పిట్టి, “అవలి గదిలో నాకన్నా శక్తిమంతుడైన రాత్రి డి ఉన్నాడా ఏం?” అన్న భయంతో, “ఎవరు ను మ్మ?” అని ప్రిశ్నిచాడు.

“మైదట ను మ్మవరో చెప్పి!” అని గడ్డం దాడు మొయిత్రా కఠినమైన కంఠస్వరంతో.

“నేనొక రాత్రి డి,” అని సిపూధాన విచ్చాడు రాత్రి డి.

“నేను రాత్రి డి లకు రాజును,” అన్నాడు మొయిత్రా.

“గదమాయిం చకు! ను మ్మ పు హారాత్రి డి వి అనడానికి ఆధారం ఏమిటి?” అన్నాడు రాత్రి డి.

“మొదట నీ గొట్టు పు టో రుజువు చెయ్య, చూద్దాం!” అని అడిగాడు మొయిత్రా.

రాత్రి డి తన తల పు ద జడలు కట్టిన జుట్టు నుంచి ఒక జడను లాగి పిక్క గదిలోకి విసిరి కొట్టాడు. అది ఇన్న పిక్క డిలా దభీవుంటూ నేల పు ద పడింది. “నా తలమీది వెంట్రుకలే అంత ద భంగా ఉంటే, ఇక నా బలం ఎలాంటిదో ఊహించుకో,” అన్నాడు రాత్రి డి.

మొయిత్రా జగన్ ను భుజాలపైకెత్తుకుని తవు వద్ద మ్మ తాడు ను అవతలికి విసిరివేయ మని, “నా ఒక్క వెంట్రుక ఎంత ద భంగా ఉందో

చూశావా? ఒక్క వెంట్రుకతో నీ కాళ్ళు చేతులు బంధించగలవు,” అన్నాడు గట్టిగా.

రాస్తి ఉ ఇప్పుడు నిజంగానే బెదిరి పోయాడు. తన బలాన్ని నిరూపించడం ఎలా? వాడు ఆవేశంగా తన తలలోని ఒకటన్న ను తీసి, “చూడు ఇది నా తలలోనినా. కప్పింత పేద్దదిగా మూడి. ఇప్పుడేగా ఒప్పికుంటావా నేను నీ కన్నా బలవంతమైనా,” అన్నాడు.

మొయిత్రా వెంటనే సమాధానం చెప్పలేక ఊర్చుకున్నాడు. తప్ప వద్ద మళ్ళీ తాబేలు గుర్తుకు రాగానే, జగన దాన్ని తీసి కిటికీ గుండా పిక్క గదిలోకి విసిరాడు. “నీవు ను నేను నాకాలివేలితో ఇంట్లో చంపగలవు. నా తలలోని ఈ ను ను నీ కాలితో నలిపి చంపగలవేమో చూడు. నీ తరం కాదు!” అన్నాడు మొయిత్రా హాళనగా.

రాస్తి ఉ అవి త ఆగ్రహంతో తాబేలు ను కాలితో తొక్కాడు. చిప్పిగట్టిగా మడతం వల్ల అది చావకుండా అలాగే ఉంది. పిక్క గదిలో మళ్ళీ ప్రత్యర్థి తనకన్నా బలశాలి అన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు రాస్తి ఉ. ఇక వాణ్ణి ఎదిరించడం లాభం లేదన్న కుని తన వ్యతిరేకం వూర్చాడు.

“సరే, నీ గొప్పతనాన్ని అంగీకరిస్తున్నాను. దయచేసి వెలుపలికి రా. నీ స్నేహం కోరుతున్నాను. ను నిద్దరం కలిసి హాయిగా బతుకుదాం,” అన్నాడు.

“అదేం కుదరదు. రెండు కత్తులు ఒక ఒరలో ఇప్పుడమా ఒక చోట ఇద్దరు రాస్తి ఉ ఉండడం అసాధ్యం. ఇప్పుడే నీవు ను రుచి చూశావు. ను మ్హ ఇక్కడే గనక ఉంటే, ను దాహించి భోజనంగా నిన్ను విందు చేసి కుంటాను. వెలుపలికి రమ్మన్నావా?” అని గడ్డించాడు మొయిత్రా.

“వద్దు, వద్దు. నేను ఇప్పుడే ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోతాను. నా సింపిదలన్నిటినీ చందమామ

అను భవిష్య ను మ్హ ఇక్కడే ఉండు” అన్నాడు రాస్తి ఉ.

“అందుకు నా కభ్యంతరం లేదు,” అని మొయిత్రా అంటూండగా జగన తలుపు మిగిలిన తీశాడు. రాస్తి ఉ ప్రాణభయంతో, తిరిగి చూడకుండా పరిగెత్తిపోయాడు.

మిత్రు లిద్దరూ రాస్తి ఉ గదిలోకి వెళ్ళి చూశారు. అక్కడెన్నో వెండి ఆభరణాలు, వులులు, మాణిక్యాలు ఉన్నాయి. మిత్రులు కావలసిన వాటిని తీసి కున్నారు. రాస్తి ఉ పిడక పిక్కన ఒక కాట్ర కభరిణ కనిపించింది.

“మొయిత్రా, ఈ కాట్ర క నీ కళ్ళకు రాసికో,” అంటూ దానిని తీసి ఇచ్చాడు జగన. దానిని పూయగానే మొయిత్రా కళ్ళకునిపించ సాగాయి. అక్కడే ను రొక సెనాలో తైలంలాంటిది కనిపించింది. దానిని కాళ్ళకు వుర్చించగానే, జగన కాళ్ళ శక్తిని మిజుకున్నాయి. అతడు హాయిగా నిలబడి ఉత్సాహంగా నడవసాగాడు. అవిటితనం పోయింది.

ఆ తరువాత తను గ్రామం చేరుకున్న మిత్రులు, ఏ చీకూ చింత లేకుండా హాయిగా మాట్లాడు, తోటివారికి తగిన సాయం చేస్తూ చిరకాలం సంతోషంగా జీవించారు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

అవి వున్న వున్న లైసెన్సుతో వేటాడడానికి తరచూ ప్రజలు వచ్చే రోజులు. వేటాడేవాళ్ళు వు రీ ఎక్కువ కావడంతో ఒక్కొక్కసారి చాలా జంతు మృత్యు చంపి బడేవి. జంతు మృత్యు రోం చడానికి ప్రభుత్వం కొన్ని చర్యలు చేపట్టి వేటాడడానికి లైసెన్సు పొందాలన్న నిబంధన విధించింది.

ఒక రోజు విజయ, వు న్నోర్ అనే ఇద్దరు వు త్రులు వేటాడు తు న్నారు. ఉన్నట్టుండి లైసెన్సు తనిఖీ చేసే ప్రభుత్వ అధికారులు ఎదురు పెడ్డారు. ఇద్దరు

వు త్రులూ ఒక్క ానం పొడలిపొన్నారు. ఆ తరువాత విజయ పిర్ త్రు లంకింపు కున్నాడు. అధికారులు వాణ్ణి తరుముకుంటూ వెళ్ళి, అతి కష్టం మీద పట్టుకున్నారు. విజయ ఏమాత్రం తొణక్కుండా, జేబు లోంచి లైసెన్సు తీసి చూపాడు. అధికారులు త ప్పిపెడ్డారు. “లైసెన్సు ఉండి కూడా వు ప్పుల్ని చూడగానే ఎందుకలా పెరిగెత్తావు?” అని అడిగారు అధికారులు అశ్చర్యంగా.

- ◆ విజయ ఇచ్చిన సెవ్వా ధానం ఏ వు టి?
- ◆ అసలు వాడు ఎందుకలా పరిగెత్తాడు?
- ◆ వాడి సెవ్వా ధానం వున్న అధికారులు ఏం చేశారు?

100-150 వూటలతో కథకు వు గింపూసే వూ కు పంపండి. కవర్ పై ద కథల పోటీ కి అని రావ్వండి. కింది కూపనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఆగస్ట్ 31, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిల్లీన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

THE ADVENTURES OF G-man

యాతన ద్వీపంలో పబ్లిక్
3 భాగం

అందించేవారు

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

బాగా డబ్బున్న శక్తివంతుడైన టెరోలిస్. నేర భయవిహ్వాలిత వికార సామ్రాజ్యానికి అధిపతి. పట్టానికి కట్టుడిపున్నట్టుగా చెలామణి అవుతూ పిల్లన్న అపహరించి వాళ్ళ కేవలం శక్తిని కాశ్యతమైన యవ్వనాన్ని పొందించుకు వినియోగించడం కోసం.

టెరోలిస్ యొక్క డ్యోటింగ్ షుట్, వదలి గానీ, తన విరోధిని పడగొట్టగలుగుతుంది. ఆ షుట్ చివరవరం వెరుగుతు వలన ఆ దుష్టులూనం అతడిపై వడడు.

టీ-టవర్ టెరోలిస్ యొక్క ప్రధాన కార్యాలయం. జాన్ హా-టెక్ అయిలానూ, మ్యాజ్టియర్, కేమికల్, బయోలాజికల్ యుద్ధయంత్రాంగపు లేవ్. టూర్బర్ హాంబర్గ్, చీకటికొట్టు భూమి రోలిపలాగా ఉన్నాయి.

టెరోలిస్ నియంత్రణ క్రింద, తరిప్పింది అనంతమల దశం, అంగరక్షకులూ, రోబోమన్ ఉన్నారు. మృత్యువుపాలవేసి అయిలాంతో, టెరోలిస్ యొక్క కుశంకాల కోరికలను నిరవేర్చడానికి ఎల్లవేళలా సంసిద్ధం.

తన సాహస్య పథకాలకి డబ్బుకోసం, అతడు డ్రగ్స్, కల్ల అహంకారాన్ని మోర్చాకు చేస్తాడు.

అతని పెరిటరలోగల చిన్న స్క్రీన్లో తన సామ్రాజ్యంలో జరిగిన ఏ ప్రాంతాలుగా కనిపిస్తాయి.

టెరోలిస్ బతులు పీల్తున్ అనే ఉప్పుడిగలూ ప్రతి నూలుతో చేయబడతాయి. అణువిస్ఫోటంలో వాట శ్రీక్ పొగొట్టుకోవు.

పంథార్కుగా తప్పించుకోడానికి టెరోలిస్ షూత్లో, శక్తిగల జెట్స్, లోపలి అమరిపున్నాయి.

అవుంగా తనలాగే టెరోలిస్ సోదరుడి లాగే కనిపించే ఆ వ్యక్తిని చూసినది అతికొందరు, వాళ్లవరూ సత్యంగా లేరు.

SURYARAJ

ఇండియన్ ఆర్మీ 4వ రెజిమెంట్ ఆఖరి యుద్ధాన్ని చేసారు ఆ రోజున.
హిమాలయాల ఎత్తుల్లో శత్రువు దొంగదెబ్బ తీసే పూర్వహంలోకి చొరబడుతూ.

ఆ మోరణ్ లో మంజోందే లిటికి బయటపడ్డది మూర్ఖరాజ్ మౌతయే.

ఒంటురిగా,

గాయాలతో,

అలసి పొలసి,

ఎంతో చలిలో.

పొల్లే-టి యొక్క ఎమర్జన్సీ సస్థ అయ్యుండా, బతకాలనే బలమైన కోర్కెతో.

ఇప్పుడతడు కొత్త శత్రువులైన వర్తకీణ్ణి ప్రకృతి

శత్రులతో సంఘర్షిస్తున్నాడు.

రెండు వారాల తర్వాత.

సూర్యరాజ్ దగ్గర సప్లైస్ లేవు...

మనోబలం లేదు...

అనామకమైన కొండల్లోకి క్షీణిస్తుంది చిన్నాడు.

అప్పుడు, పయనించుకున్న ఆ గోళం తనపై పడుతుంది అనామకంగా.

మందకొడిగావున్న ఆ శరణాన్ని ఎక్కడో విడిచిపెట్టిన ఆ శత్రువు అంతరిక్షవాహలోకి తీసుకుపోతుంది.

వదిలిపిన ఆ అంతరిక్ష వానలో,
మరో లోకపు శక్తి రూపం
మేజర్ సూర రాజ్ పైన
అనేక విధాలు చేస్తుంది.

భవిష్యవాతే చెప్పిన
వ్యక్తి ఇతడేనా?

అతని ఆత్మ పవిత్రమేనా?

ఇకటి మనసు దిక్కుమేనా?

సహాయం కోసం లోకపు
అందరూలానికీ అబాబు ఇతడేనా?

ఈ సామాన్యతాన్ని చేసిందే అతడు తగునా ?

అతడు
మంచికోసం
ప్రారాధిస్తున్నా?

యోగి అలాగే
అనిపిస్తుంది.

తాని మొదట అతడే పరివర్తన చేశారని ఇలా...

పెరుని విధ్వంసం చేసేవాడు.

ఈ భూమిని పరిశీలించే ఏలియన్ గార్డియన్స్ గాలించేది ఈ అతీత వ్యక్తి కోసమే. దురాశ, ద్వేషం, క్రూరత్వం, అహంకారంతో వల్లన భూమాతను విధ్వంసంచేసే అవాంఛరాన్ని మట్టుబెట్టే ఒకేఒక శక్తి ఇది.

గోళం

చివరికి, గోళం చేసిన దళాల్పపు అన్వేషణ ముగిసింది. ఒక నూతన కరవల్లం పోటుచేసుకుంది. శీ-మెన్ పెరుతో చేసే పోరాటానికి కోర్కెడుతూ, దారిచూపుతూ ప్రోత్సహించేందుకోసం.

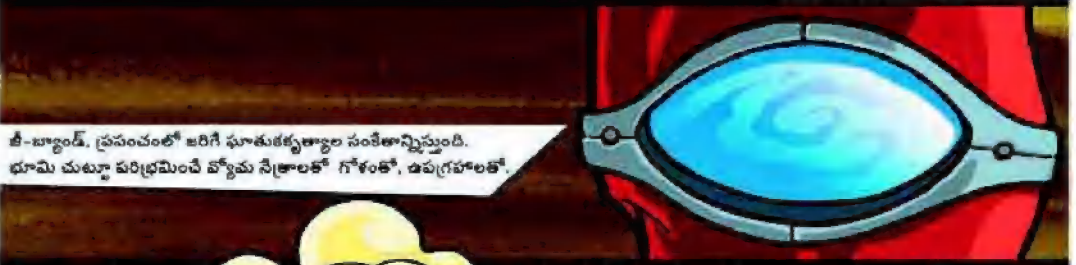
శీ-మెన్ తన శక్తి కిరణాలను రిమ్యూవ్ చేశాడనికీ, బాపాడలానికి, పబ్లిక్ డానికి వినియోగిస్తాడు, చంపడానికి కాదు.

ఈ కిరణాలు మూడు స్థాయిల్లో ఉన్నాయి

నీలికిరణం	- బలమైనది
పసుపుకిరణం	- తీవ్రమైనది
ఎర్రకిరణం	- అతితీవ్రమైనది

శీ-బ్యాండ్, ప్రపంచంలో జరిగే ఘాతుకకృత్యాలని సంతానిస్తుంది. భూమి చుట్టూ పరిభ్రమించే వ్యోమ నౌకలతో గోళంతో, ఉపగ్రహాలతో.

సూర్యరాశి తన ట్రయిలర్ స్థావరంతో ఎల్లావేళలా పంపిణీస్తాడు అదొక చిన్న అంతరిక్ష నావ, ఆ నావనం, సంతానిస్తూ అందుకుంటుంది, పంపిస్తుంది.

శీ-మెన్, స్పేషల్ ఫార్ములా పార్టీ-శీ లెస్సవ్వేసుంది తన శక్తులని పొందుతాడు.

ఘాతుక కృత్యాలతో తలపడవల్సివచ్చింది. శీ-మెన్ యొక్క ఉచిత మెటర్ సూర్యరాశి, స్కూల్ లో ఫీజికల్ ట్రయినింగ్ ఇన్ స్ట్రక్టర్.. విద్యార్థులు అతన్ని ప్రేమిస్తారు, గౌరవిస్తారు.

ఇప్పుడేలా... ఇరిగిన కథ... టెరోరిస్ట్, ఒక బస్సులో వెదుతున్న స్కూలు పిల్లలందరినీ అపహరించి, వాళ్ల జీవాధార భవిషి సేల్బ్రమని తనరు ఈ భద్రని బదిలీనేసి భయంకరమైన యంత్రంలో పెడతాడు. ఆ విధంగా తాను యంత్రంతో ఏప్పుడూ తలా నిలిచివుండేందుకోసం, జీ-మేన్, యాతన ద్వీపంలో ఒక రహస్య స్థలానికీ వేరుచుంటాడు. కానీ అతడు మెదటగా టెరోరిస్ట్ లుబుక్కు భారీ ఎత్తులోగల సేనను దీడించాలి. టెరోరిస్ట్ ఫిలి అయిందీర అయోమయంగా... ఇక చదవండి.

వేయ్యి సైనికులు చుట్టుముట్టడంతో...

వాతాసేపు పట్టచ్చునిది.
టెరోరిస్ట్ కాసుకోనక్కర్లేదిక
తావును కదా !?

జీ-మేన్ కాగ్నిగోలం మారతాడు.

హూర్లీ బెటాలియన్ పైకి వంగువని దూకుతాడు.

వాని మహాకాంతితో మనిషి యంత్రాలు చివ్వుచేతల్లో.

ఆ ద్వీపాన్ని కొత్త పనిముట్లతో చిందరవందర చేస్తుంది.

మరోకవోటి...

కోపంతో మండిపడి బొబ్బలెడతాడు.

తన ఆర్మీ నాశనమైందని
కనుగొంటాడు

ఆ ఆహూ! :
నామూలా పనికిరాని
వనతులైపోయారు.
బి-ఫాక్ట్ సమయమిది.

బిరోల్స్ తన
సంపూర్ణతను పెగల
చేతున్నాడు.

క్రిందినుంచి రెక్కలు బయటకొస్తాయి.

ఒక గాస్ కేస్ అతని మట్టాలో కప్పబడింది.

సంవహనాన్ని విమానంలో పెట్టేసారు.

నా పనిలో బోర్డర్
కలిగించుకోకుండా ఉండలేవా
జే-మేన్

నువ్వరదు బోర్డర్!
విక్రమార్కాడో నేనక్కడనుకో.

శ్రీ-మేన్ తన శక్తి కిరణాలతో పిల్లల్ని చైతన్యపరుస్తూ వారిని విడిచిపెట్టాడు.
ఒక్క నిమిషం అంతా శక్తివంతమై ప్రాణగండమయింది.

మలాసాగా ఉండొద్దరా.
మీ బాల్యాన్ని మనం
దొంగిలించలేదు ఎవ్వరూ.

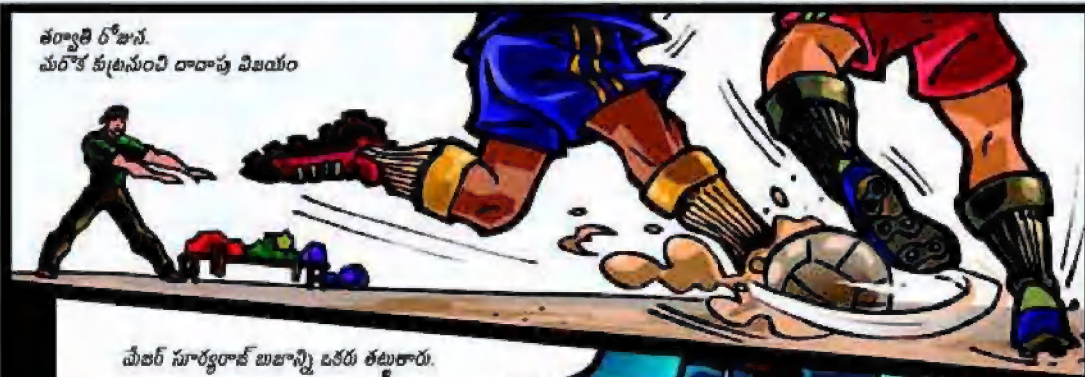

WOOSH

రోహి భద్రత రూపు ధన్యవాదాలు ద్వీపాన్ని సమీపిస్తూ లగ్నిగోళాన్ని పరిగడతారు.

తర్వాతి రోజున.
మరొక కుట్రనుంచి దాదాపు విజయం

మేజర్ సూర్యరాజ్ బుజాన్ని ఒకరు తట్టుతారు.

అది తన తోటో ఉద్యోగిది.
పిక్చర్ బస్ తోని బీవర్.

నిన్న మీరక్కడ
ఉండవలసింది. నిజంగా !

జీ-మేన్ యొక్క మరిన్ని సాహసకృత్యాలకోసం, రాబోయే సంవత్సరం ఎదురుచూడండి.

నాకు రంగు వెయ్యండి కలకలగా, సరదాగా.

Visit: www.parleproducts.com

POWER SUPPLY

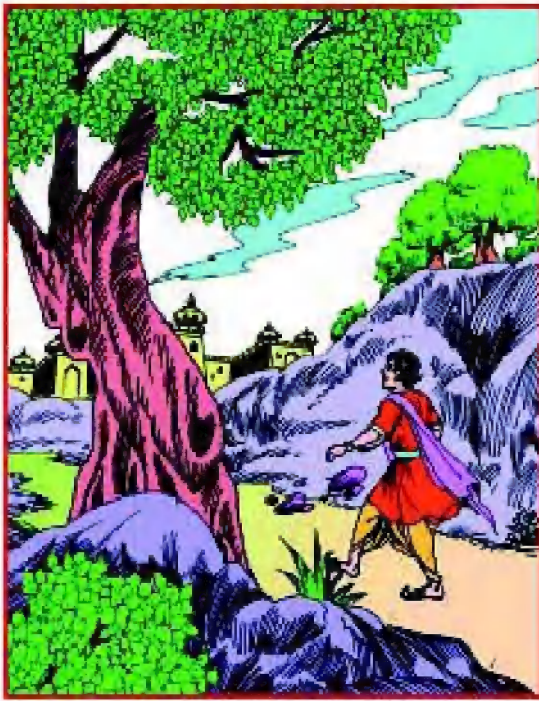
విద్యాధికారి

కొంచనమితిని పిరిపాలించే చంద్రుని తు
వుంచి పిరిపాలనాదర్శుడు. తండ్రి తరువాత
అతి పిన్నవయస్సు లోనే సీంహాసనాన్ని అధి
ష్ఠించి, అతడు పిరిపాలనాపరంగానే కాక,
సామాజికంగా కూడా చాలా ప్రార్థన తీసుకు
వచ్చాడు. ఎప్పుడు, సింహాసనాభిలాషి
కావడంచేత, విద్యాబోధనలో ప్రార్థనావాలని
తలచాడు, చంద్రుని తు. ఆస్థాన విద్యాంపు
లనూ, రాజగృహ మనూ, (విప్రు) ఖగోళ, పిండి
తులనూ ఆహ్వానించాడు. సిద్ధిచర్చల
అనంతరం, రాజ్యమంతటా ఒకే విధమైన
విద్యాబోధన జరగాలని, విద్యార్థులు వేద
వేదాంగాల్ని అభ్యసిస్తూనే, తమ క్లిష్టమైన ప్రతి
విద్య, సామాజికమీ, రాజకీయమీటిని కూడా
తప్పిని పరిగెనావాలని, వారే నిర్ణయించారు.
అవీతనయ్యలో ఆత్మరక్షకూడా ప్రభువు!
అందుచేత, శారీరక దృఢత్వం కోసం యువ
కులు, వ్యాయామం, శస్త్రాస్త్ర విద్యలూ కూడా
నేర్వాలని నిర్ణయం జరిగింది.

ఇందుకుగాను, సమర్థుడైన ఒక విద్యా
ధికారిని నియమించి, ఆయన ఆధ్వర్యంలో
రాజ్యంలోని గృహ కులాలన్నీ ప్రభుత్వాలకు
అనుగుణంగా నడచుకోవాలని తీర్మానించారు.

అయితే, విద్యాధికారి పదవి సామాన్యమైనది కాదు గనక, ఆ పదవిని అలంకరించే
వ్యక్తిగత విద్యామంత్రులు, యాక్టర్లు క్లాసు
గ్రంథంగా తెలిసినవాడూ అయి మూడాలి.
ఇందుకుగాను, రాజు చంద్రుని తు, విద్యాధి
కారిని నియమించే అధికారం, రాజగృహ మా
ప్రభుత్వాలకు అప్పగించాడు.

వుంచి ఉన్నతస్థానం, రాజుగారి వద్ద ప్రత్యేక
ప్రాపికం, తగిన పారితోషికం లభించే విద్యా
ధికారి పదవి కోసం సహజంగానే పోటీమొదలు
యింది. ఎంతో వుంది యువకులు తమ
అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోవడానికి రాజధానికి
రాసాగారు. రాజగృహ ప్రభుత్వాలకు
అనన్య సామాన్యమైన మేధావి. ఆయన అభ్యు
ద్ధులను వుండు గాన వ్యక్తిత్వం ³ E,, x p EN

గ్రు రిచేసి, ఆ పీవుట్ట వక్షభిక్ పిరిల్లు నిర్వహించదలచాడు . ఈ విధంగా, వ్యక్తిత్వ పరీక్షలలోనే చాలామంది వెనుదిరగవలసి వచ్చింది.

కాంచనమితిరాజ్యంలోని సింగదరవరం అనే గ్రామంలో, ఇంద్రదత్తుడు అనే యువకుడు ఉండేవాడు . అతడు గురువు ఖంగా శాస్త్రాలన్నీ నేర్చి, చిన్నతనంలోనే కాశీ వెళ్ళి గొప్ప పండిత్యం సింపాల్సి ఉండాడు . తర్వాత, తన స్వగ్రామానికి తిరిగివచ్చాక, తన నేర్చిన విద్యలను ఇతరులకు బోధించాలన్న కుతూహలం కలిగింది. ఆ తరుణంలోనే ఇంద్రదత్తుడికి, రాజాస్థానంలో విద్యాధికారి పదవి విషయం తెలియవచ్చింది. అతడు వెంటనే రాజధానికి బయలుదేరాడు .

రాజధాని చేరిన తర్వాత, ఇంద్రదత్తుడు ఒక పైటకూళ్ళ ఇంటిలో బస చేశాడు . రెండు

రోజులపాటు రాజధాని నగరం అంతా కలయి తిరిగి వు భ్యవైభవ ఎన్నో విషయాలు తెలుసుకున్నాడు . ఎందరో యువకులు తమ ప్రావీణ్యాన్ని ప్రదర్శించాలనే తపనతో ముగ్ధులై, అతడికి అర్థమవుతుంది. అభిరుచి ముగ్ధులు అవకాశం లేక ఎందరో యువకులు విద్యార్జన చేయలేక పావడం అతణ్ణి కలవరపెరిచింది.

మూడు రోజు ఉదయాన్నే ఇంద్రదత్తుడు, రాజగురువు దర్శనార్థం వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో అక్కడ తుదిపాటికి సేవకాధికారి కొడుకు ధర్మయుడు, కోశాధికారి కొడుకు విక్రముడు ముగిలారని అతడికి తెలిసింది.

ఇంద్రదత్తుడిని చూస్తూనే మూలంద్రభట్టుకు సిద్ధభిప్రాయం కలిగింది. ఆయన, అతణ్ణి గురించిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకుని, “సిరే, నీ మతాజ్ఞానికి వచ్చిన తర్వాత, రెండు రోజులు కాలయాపన చేయడానికి కారణం ఏమిటి?” అని అడిగాడు .

“ఆర్యా, ఎంచాలి, అందుకు కారణం కొంత వివరంగా చెబుతాను. నేను ఆశించే పదవి చాలా బాధ్యతాయుతమైనది. ఆ కారణంగా చాలా సమయం వారసకరించవలసి వచ్చింది. మన నగరంలో మొత్తం ఎనిమిది విద్యాలయాలున్నాయి. రాజ్యం మొత్తంలో గురుకులాలనూ, విద్యాలయాలనూ కలిపితే, నూరుకు మించిన రాజ్యంలోని విద్యార్థుల సంఖ్యకూ, సింహాలకూ పోలితన కుదరడం లేదు, గురు మతా అభిరుచిని బట్టి విద్యనేర్పడం జరుగుతున్నది. అందుచేత విద్యార్థులను సమైక్యంగా బట్టి, అర్హతలను బట్టి అందరికీ అవకాశం కల్పించే సింహాలు

కావాలి. ఈ సిహా చారులకురణకు, నాకురెండు రోజుల సిహు యం అవసిరం అర్పింది,” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు .

విద్యాధికారి పిదపిబాధ్యతలను , అంత బాగా ఊహించిన ఇంద్రదత్తుడి ప్రిద అభివూ సం కలిగింది, పూబాంద్రభట్టుకు.

“ఈ పిదవి నీకే లభిస్తుందని, ఎలా అనుకుంటున్నామో” అని అడిగాడు పూబాంద్రభట్టు.

“పై సిహా కార్యాన్వయ నా సాధించి తీరాలన్నది నా నైజగుణం. అంతే కాక, ఆశ అనేది లోహ్లా, భవిష్యత్తు శూన్యం అమర్తుంది,” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు .

ఆ సమాధానానికి తృప్తి చెందిన మహేంద్రభట్టు, ఇంద్రదత్తుణ్ణి, దుర్జయ , విక్రము లతో

పొట్టు గా పిరించేందుకు పీలిచి, “అతి మేగుగా పియ నించేది పు న్నని గదా, సిరే! ఆ తర్వాత రెండుస్థానలో మూడేది ఏది?” అని అడిగాడు .

“గాలి!” అన్నాడు దుర్జయ డు .

“కాదు, అగ్ని!” అన్నాడు విక్రము డు .

“నా ఉద్దేశంలో, ప్రి ప్రిశ్నకు సిహా ధానం, వార్త! అది కేవలం కొన్ని నిమిషాలలోనే గాలి కన్నా, అగ్నికన్నా మేగుగా పియ నిస్తుంది. ఎక్కడో పూ ర్త పూ లను న్న పూ గ్రాపూ నికి, ఈ పాటి గు రించి ప్రి ర్త ప్రికటించిన వార్త వెంటనే చేరిపోయిందంటే, వార్తయ్యి క్క మేగు ఊహించవచ్చు!” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు .

“పు రొక ప్రిశ్న. పు నిషిని కాల్చేది ఏది?” అని ప్రశ్నించాడు పూబాంద్రభట్టు. “నిషి!” అన్నాడు మెంటనే దుర్జయ డు .

“అవును, నిప్పు మనిషినే కాదు, దేసినైనా చాలు స్పంది!” అన్నాడు విక్రమ్ముడు.

“అర్యా! నిప్పువు ఎంచి కాల్చి బాధించేది అపినింద! నిప్పువల్ల పు నీషిలో వూర్పు రావచ్చు కానీ, అపినింద ప్ర నిషిని అంతర్లతంగా ద్రగ్ధం చేస్తుంది,” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు.

“తదుపి వి విశ్వు: పు త్త్యమశు పు న దగ్గరికి చేర్చేది?”

“అనారోగ్యం!” అన్నాడు దుర్జయుడు.

“చింత!” అన్నాడు విక్రమ్ముడు.

“అర్యా! అనారోగ్యం, చింత, పు త్త్యమశు దగ్గరికి చేర్చేవే కానీ, ఆ రెంటికీ కూడా ముఖ్య కారణం క్రోధం! అది పు నలోని వేవేకాన్ని ధూరం చేస్తుంది. అకారణ ద్వేషాన్ని పంపుతుంది. అనేక ప్రకంపనలకు లోనైన శరీరాన్ని పు త్త్యమాతేలికగా కబళించగలదు,” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు.

ఈ సిపూ ధానానికి పుపాంద్రభట్టు చిరు నవ్వునవ్వి, “ఇంద్రదత్తా! ను మ్మసిపూ ధానం చేప్పిన తీర్త బామబది. అల్లి తే, నీకీ విద్యాధికారి పిదవి లభిస్తా, ఎలా నిర్వహిస్తామా?” అని అడిగాడు.

“పేద్దల అభిప్రాయా లను పు న్నిస్తాను. దేశంలో ఎందరో యు వతీయు వకులు, తవు ప్రావీణ్యాన్ని ప్రిదర్శించాలన్న తపినతో మూర్ఖులు. అలాంటి వారికి అవకాశాలు కల్పిస్తా ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క విద్యాసింస్థిగా పూ రి, విద్యాభ్యాస అవకాశాలు లేక నిర్లిప్తతకు లోనైన వశ్శువారికి ఉత్సాహం కలిగించి, విద్యాబోధ చేయ గలరు. నాకున్న విజ్ఞానాన్ని, తవు బోటి విజ్ఞుల అను భవంతో పు శితం చేసి, కాంచన పిత రాజ్యంలోని ప్రితి యు వతినీ, యు వ కుణ్ణీ అపిర సిరస్వితీ పూ ర్తిగా రూ పొందించేందు కు శాయ శక్తులా క పి చేస్తాను. ఆ విశ్వాసిం నాకున్నది!” అన్నాడు ఇంద్రదత్తుడు ఉత్సాహంగా.

ఆ తర్వాత, వారం గడవకుండానే, విద్యాధికారి పిదవికి ఇంద్రదత్తుడు తగినవాడని నిర్ణయించాడు పూపాంద్రభట్టు. ఆయన నపుక్మకం పప్పు కాలేదు. విద్యాధికారిగా ఇంద్రదత్తుడు అత్యంత ప్రితిభాశాలి అని పింపు కున్నాడు. ఆ విధంగా, రాజు చంద్రుని పొలనలో కాంచనపితం విద్యార్థుల పొలిట కల్పవ ంగా చిరకాలం నిలిచింది.

విదేశ పూర్వ గాథలు (చీనా)

రాజుగారి ఔదార్యం!

ఈశాడు బీజింగ్ రాజధానిగా వున్న షైనాదేశం, ఈ ఉదంతం జరిగిన కాలంలో లేదు. అతి విశాలమైన ఆ భూ భాగం చిన్నచిన్న రాజ్యాల గా విభజించబడి ఉండేది. అలాంటి చిన్న రాజ్యాలలో వు ఖ్యమైనది చూ.

దాదామీ 2600 సిం వత్సరాలకు పై ర్వం వూ రాజ్యాన్ని బావాంగ్ అనే రాజు పరిపాలించే వాడు. ఆ కాలఘట్టంలో చిన్న చిన్న రాజ్యాలు తరచూ ఒకదానితో ఒకటి యుద్ధాలు చేసి కుంటూ ఉండేవి. అలా జరిగిన ఒక యుద్ధంలో పోర్ గు రాజ్యం పీద బావాంగ్ రాజు విజయం సాధించాడు. ఆ సిందర్భంగా యుద్ధంలో విజయానికి తోడ్పడిన సునాధిపతులు, దళనూపుకులు, వుంత్రిలు, అధికారుల గౌరవార్థం రాజు ఒక వింధు ఏర్పాటు చేశాడు.

రాజభవన ప్రాంగణంలో అందమైన పందిళ్ళు వేశారు. వీనుల వింధు గా సింగీత కళాకారులు సింగీత వాయిద్యాలను వాయిస్తూండగా, వేదిక మీద అందమైన నర్తకిమణులు నయనానందకరంగా నాట్యం చేయ సాగారు. రకరకాల వంటలతో, పోనీ యా లతో అతిథులకు రుచికరమైన వింధు భోజనాలు వడ్డించారు. ఆహ్లా తులందరూ ఏరవూ నందంతో వింధు భోజనం చేస్తున్నారు. రాజు తన కుమార్తె యువరాణి జూను స్వయంగా వెళ్ళి, ప్రాంగణంలోని అతిథుల పీద విరివు క్ ప్రవ్యాన్ని చిలకరించవు నె చెప్పడంతో అతిథుల ఆనందం అవదులు దాటింది. రాజ్యంలోనే అమియూ పి అందాల రాణిగా యువరాణి బర్ గాంచింది. ఆమె స్వయంగా తమ వడ్లకు రావడం, తమసెంతో ప్రత్యేకంగా గౌరవించినట్టు అతిథులు భావించి పోయారు.

ఉన్నట్టుండి ప్రాంగణంలోకి బలంగా గాలి వీచడంతో, ఒక్కసారిగా దీపాలన్నీ ఆరిపోయాయి. చుట్టూ చీకటి అలవు కున్నది. దాదామీ వేయ బడిన స్తంభాలు అట్లా ఇట్లా ఊగసాగాయి. ఒక్కసారిగా, “సింగీతం, నాట్య ప్రదర్శన ఆగి పోయిందే తప్పి, అతిథుల వుధ్య ఎలాంటి కలకలం చెలరేగలేదు. భటులు వచ్చి వుళ్ళి దీపాలు వెలిగించేతువరకు అతిథులు కదలకుండా ఓర్పుతో అలాగే కూర్చున్నారు.

అయితే యువరాణి జూ మూత్రం సిజల నయనాలతో తండ్రి వడ్లకు పరిగెత్తి వచ్చి, “నానా, పూరం జరిగిపోయింది. చీకటి కప్పుకోగానే ఒక దళనూపుకుడు నన్ను అతడొసే లాక్కోబోయాడు. అయితే, నేను వెంటనే వాడి చేయిని విడిపించు

కుని ఇవతలికి వచ్చేశాను. అలా వచ్చేప్పుడు వాడి అంగీనంది, రిబ్బన్ను లాక్కొచ్చేశాను. దీపాలు వెలిగించవు నీ అబ్బాపించండి. ఈ రిబ్బన్ను సాయంతో దోషిని పులభంగా పట్టుకోవచ్చు,” అన్నది చెవిలో రహస్యంగా.

రాజు కుమార్తెను, అప్యాయంగా మంచి మాటలతో ఓదార్చాడు. ఆ తరువాత ఆసనం నుంచి లేచి నిలబడి, “ప్రియమైన అతిథులందరికీ ఒక సంగతి చెప్పదలచాను!” అన్నాడు.

తన తండ్రి ఏం చెప్పిన నాడో యౌవరాణి ఊహించుకోసాగింది. సిఘ్రితి లేకుండా యౌవరాణిని తాకడం భయంకరమైన నేరం. తక్షణమరణశిక్ష దానికి తగిన దండన. ఆమెతో హద్దు పైరి ప్రవర్తించిన దళనాయకుడికి పురణశిక్ష తప్పదు!

“దళనాయకులారా! ఒక పూట,” అంటూ రాజు పుల్కి ఇలా అన్నాడు: “ఈ రాజు చాలా ప్రత్యేకమైన రోజు. ఈ రాత్రి చాలా ముఖ్యమైనది.

భయంకరమైన యుద్ధం ముగిసి, ఇప్పుడు పునఃశాంతి ఉత్సవం జరుపుకుంటున్నాం. దళనాయకుల అంగీ పుడ ఉన్న రిబ్బన్ను, వారి సేవక స్థాయిని తెలియజేసే చిహ్నాలు. అయితే పునః ఇప్పుడు ఇక్కడ శాంతి ప్రీయలుగా కూర్చుని మౌనం. పునకు శాంతిపట్ల మౌనం కుర్చుగా, పురందరూ పు పు అంగీల పుడ ఉన్న రిబ్బన్ను తొలగించాలని కోరుతున్నాను. వెంటనే తీసివేయండి.”

రాజుగారి స్త్రీ దనకు అతిథులు హిరణ్మయేకతో ఆమోదం తెలియజేస్తూ తన రిబ్బన్ను తొలగించారు. భటులు దీపాలు వెలిగించసాగారు. మళ్ళీ యథాప్రకారం సంగీతం, నాట్య ప్రదర్శన ఆరంభమయ్యాయి. అర్ధరాత్రి వరకు వింపులు వినోదాలు కొనసాగాయి.

అతిథులందరూ వెళ్ళిపోయాక రాజు కుమార్తెతో, “బిడ్డా, నీ బాధను నేను అర్థం చేసుకోగలను. నీ పెట్టా అగౌరవం కనబరచిన దళనాయకుడు కొద్దిగా తాగిన పుత్తులో ఉండి ఉంటాడు. అయినా, పున రాజ్య రక్షణకోసం ధైర్యంగా పోరాడిన వారి గౌరవార్థం ఏర్పాటు చేసిన వింపు కార్యక్రమం అది. ఒక్కసారి అతడి అపరాధం బట్టబయలు అయితే, అతన్ని శింపక తప్పదు. అప్పుడు వింపు కార్యక్రమం ఎలా పూరిపోయి ఉండేదో ఊహించి పూడు. అంతటా బాధ, విచారం అలపు కుని ఉండేవి. తన నిహ చరణ్ దోకడు పురణశిక్ష పొందడం ఇతర దళనాయకులకు పురుషుని తి కాజాలదు కదా. పేగ్గా, ఆ దళనాయకుడి చర్యకు అనిల ఉద్దేశం ఏమిటో పునకు ఇతని తండ్రి తెలియదు. ఆ సమయంలో అతన్ని పట్టుకుని, ఆరాటోడు అందే అప్పటి ఉత్సవ వాతావరణాన్ని పొడు చేయడమే అమోక్షం. కాబట్టి దాన్ని పూహించుకోవచ్చునది, ప్రశాంతంగా ఉండు,” అన్నాడు ఓదార్చగా.

ఒక సంవత్సరం గడిచింది. పోవు గ్రు న మళ్ళీ శత్రు రాజ్యాలనుల పాతాళంగా చూ మీద దండెత్తి వచ్చాయి . జువాంగ్ రాజు స్వయం గా నాయకత్వం వహించిననుల శత్రు మూ ప్త దికి నడిపించాడు . పూ రయ్యు ధ్ధం జరిగింది. అను కోసి విధంగా జువాంగ్ యు ధ్ధ పూ ప్త లో శత్రు నుల వు ధ్ధ ఒంటరిగా చిక్కుకున్నాడు . ఎంత పొరాడినా అక్కడినుంచి తప్పించు కోలేక పొయ్యాడు . శత్రు దళనాయకులు పుట్టు పుట్టాడు . ఆయన శత్రు సేన్యకుడి చేతిలో బలికాపు న్న సెన్య లలో, మెరుపులా ఒక వీరుడు శత్రువలయంలోకి పూ కి, రాజును తెగటార్చడానికి కత్తి పూ సిన వాడి తలను తెగనరికాడు . దాంతో యు ధ్ధం పు లు మితిరిగింది. శత్రు నుల వెను దిరిగాలు . జువాంగ్ రాజు విజయం సాధించాడు .

పు రు నాడు సభ జరిగింది. సెన్య నాకి వచ్చి తన ప్రాణాలను కాపాడిన దళనాయకుడితో రాజు, “నీ ధైర్యం అనుపమానం. నీ సాయం పు రు వ రానిది. నిన్ను ఘనంగా సన్మానించాలి,” అన్నాడు వెరపూ నందంతో.

“ప్రభూ, అది ఇప్పింపు అవసరం లేదు . ఒక్క సంవత్సరం క్రితమే పు రు నాకు ప్రాణభి ప్త పు నుగా సన్మానించాడు కదా!” అన్నాడు దళనాయకుడు వినయంగా.

“ఏమిటి, ను మ్మంటున్నది?” అని అడిగాడు రాజు ఆశ్చర్యంగా.

ఆనాడు వండు సెన్య లలో యు వ రాణికి బాధ కలిగించినవాడు తానే నన్ను విషయం దళనాయకుడు బయట పట్టాడు . అల్లుతే, అది ఉద్దేశ్మ ర్థంగా చేయ లేదని - భయంకరమైన గాలి తాకి డికి యు వ రాణికి వెనకవున్న స్తంభం ఆమె పీద పెడబోవడంతో, దాన్నుంచి రించే ప్రయత్నంలో ఆమె చేయి పెట్టి ఇవతలికి లాగ వలసి వచ్చిందని చెప్పాడు.

చందమామ

తన చర్యను గు రించి అలోచించే సావకాశం కూడా లేదని వివరించాడు . రాజే గనక అతన్ని శిండా లని నిర్ణయించి మూడే. అనిల్ సంగతి వివరించే అవకాశం కూడా ఉండేది కాదు . రిబ్బన్ ద్వారా తనను పెట్టుకోవాలని యు వ రాణి భావించి మూడ వచ్చి. అల్లుతే, ఉదార హృదయుడైన రాజు, దళనాయకులందరినీ రిబ్బన్ తొలగించను ఆదేశించాడు . అది ఆయన గొప్పతనం. ఆనాడు తనను పించిన రాజుగారి పెట్టు గల క త్తజ్ఞతా భావంతోనే, దళనాయకుడు తన ప్రాణాన్ని సేత్రం లెక్కచేయ కుండా యు ధ్ధ పూ ప్త లో రాజును కాపాడాడు !

రాజు దళనాయకుణ్ణి అప్పించి గా కాలించు కున్నాడు . ఈ సంగతి విన్న యు వ రాణి కళ్ళ నుంచి కృతజ్ఞతాభావంతో రెండు కన్నీటిబొట్లు రాలాయి. ఒకటి తన తండ్రి దళనాయకుణ్ణి పించి వదిలినందుకు. రెండవది దళనాయకుడు తన తండ్రి ప్రాణాలను రించినందుకు! - (ఎం.డి)

తల్లిబుణం

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధిసిత్తుడు ఒక అందాల గిత్తగా పిట్టాడు. ఆ గిత్త నల్లని నిగనిగలాడే రంగుతో, చూడముచ్చటగా మూడేది. దాని అందు, గాంభీర్యం చూసి, దానియజ్ఞానంతో పాటు ఇతరులు కూడా ఎంతో మురిసిపోయేవారు.

ఆ గిత్తను పేంచే యజ్ఞానాలు ఒక బుడరాశిపేద్దమ్మ ఇంటి భాగంలో కాపిరం మూటూ వచ్చారు. కొన్నాళ్ళ తరువాత వాళ్ళు, ఆ ఊరు వదిలి పోవలసివచ్చింది. వాళ్ళు పేదరాసి పెద్దమ్మకు ఇంటి అద్దెకింద, ఆ నల్ల గిత్తను ఇచ్చేశారు.

పెద్దమ్మకు నా అన్నవాళ్ళవరూలేరు. ఆమె ఆ నల్లగిత్తనే బిడ్డలా చూసి కుంటూ రాసాగింది.

బియ్యమీకడు గూ, గంజనీళ్ళూ కలిపి, అందులో తాడువేసి మంచి కుడితీ తయారు చేసి, పేద్దమ్మ నల్లగిత్త చేత తాగించేది. రోజూ

కాలవకు తీసుకుపోయి మెత్తని గడ్డిపరకలతో దాని ఒళ్ళంతా తొప్పి, శ్రద్ధగా కడిగేది. ఇంత ముక్కువగా పేంపు కుంటున్న ఆ గిత్తను పేద్దమ్మ ఏనాడూ కట్టుకొయ్యకు కట్టవేసి ఎరగదు.

నల్లగిత్త ఎదురుగా తన్నుకొద్దీ, దానికి చిట్టి కొప్పులు మొలుపుకు వచ్చిస్తూ అది తోడి పిశు మూతో ఊరంతా స్వాధీనంగా తిరిగేది. పిల్లలూ దానిపై ఎక్కి స్వారి చేసుకుపోతూ, దాని గంగడోలు దువ్వి దానితో ఎన్నో ఆటలు ఆడేవారు.

ఒకరోజున నల్లగిత్త తనలో ఇలా అనుకున్నది: “నన్ను పేంచే పేద్దమ్మ కడుబుడరాలు. నా కొనిం ఎంతో శ్రమ పితృతున్నది. నేనామెకు కొంత ధనం సంపాదించి పెట్టగలిగితే, ఆమె శ్రమ చాలావరకు తగ్గించిన దానిననుకొన్నాను!”

ఇటు వంటి ఆలోచన కలగగానే, అది ధనం సంపాదించే మార్గాలకోసం వెదక

సాగింది. ఆ స్థితిలో ఒక రోజున, ఐదు వందల బండ్లపేర్లు ధాన్యం వేసి కుని వర్తకుడొకడు, ఆ ఊరు కోసే బయల్ పడే రాడు. బళ్ళన్నీ పూపూలు బాటలో ఎలాంటి చిక్కులూ లేకుండా కదిలిస్తే. కాని, ఒకచోట అవి చిన్న పేరు దాటవలసి వచ్చింది. ఆ ప్రాంతపుంతా ఇన్ని కవులు.

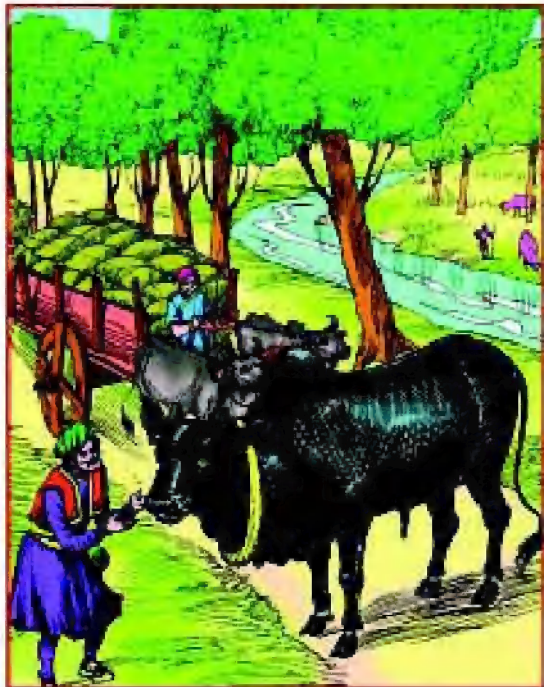
ఆ ఇన్ని కలో బళ్ళవాళ్ళు ఎంత ప్రియ త్నించినా ఎడ్లు బండ్లను లాగలేక పోయినై. ఆ కారణంగా అన్ని బళ్ళు ఏటిపిక్కన ఆగి పావలసి వచ్చింది. ఊరి నుంచి ఎడ్లను తీసి కుప్పాయి, బళ్ళను లాగించాలని పూశారు. కాని, ఆ ప్రియత్నం ఫలించలేదు.

ఆ సమయంలో బోధిసత్వుడైన నల్లగిత్త, ఏటికి ఆవలిగట్టున పురికొన్ని పిశు మూతో కలిసి వే తవే స్తినై. ఆ పిశు మూలో తన అవసరానికి పనికి వచ్చే ఎడ్లు లేమైనా మళ్ళు వేమో అని పూంధుకు, వర్తకుడు తన పున్నులతో అక్కడికి వచ్చాడు.

ఆ వర్తకుడి దక్షిణి బలంగా, చలాకీగా మళ్ళు నల్లగిత్త ఆకర్షించింది. “ఈ నల్లగిత్త చాలా అసామాన్యంగా కనిపిస్తినై. దీని సాయంతో నా బండ్లను పిల్చు మూ పేరు దాటించవచ్చు,” అనుకున్నాడు వర్తకుడు.

వర్తకుడు, అక్కడ మళ్ళు పిశు మూ కాపిరి కుర్రవాళ్ళను పిలిచి, “ఒరే, ఈ నల్లగిత్త ఎవరిది? దీన్ని కొంచెం సేపు ఎరువెస్తారా? బళ్ళను పేరు దాటించాలి. కొరిన ధనం ఇస్తాను,” అన్నాడు.

“గిత్తను తోలు కుప్పాయి మీ బళ్ళు లాగించుకోండి. దీనికి యజమాని అంటూ

ఎవరూ లేరు. అలా ఇష్టం వచ్చిన చోటు నల్లా తిరుగుతూంటుంది,” అన్నాడు పిశు మూ కాపిరి కుర్రవాళ్ళు.

వర్తకుడు గిత్తమెడకు తాడు కట్టింది దాన్ని అక్కడినుంచి లాక్కుపావలని పూశాడు. కాని, నల్లగిత్త ఒక అంగ్రళా కదలలేదు. దాన్ని ఉత్తుకు పావడం వర్తకుడి పున్నుల వల్ల కారేదు.

వర్తకుడు కొంచెం సమయంలోంచి, బహిశా ఈ గిత్త తన కష్టానికి ప్రితిఫలం ఆశిస్తాడాలి, అనుకుని, నల్లగిత్తతో, “నీ రూపిశేఖలు పూస్తే, వ పిభరాజులా మళ్ళా మోదయ తలచి నా ఐదు వందల బళ్ళనూ పేరు దాటించు. నీ కష్టం ఉంచుకోను. బండి ఒక్కంటికి రెండేసి వరహాల చొప్పునవేల్చి వరహాలు నీకు బహిశా పూనుగా ఇచ్చుకుంటాను,” అన్నాడు.

వర్తకుడు ఇలా అనగానే నల్లగిత్త కదిలి, ఏటి ఒడ్డున వత్తు బళ్ళ దగ్గరకు పొర్లు నిలబడింది. వర్తకుల వున్న పులు దానిని ఒక బండికి కట్టాడు. గిత్తని నాయాసింగా బండిని అవతలి గట్టుకు లాక్కుపొర్లుంది. ఇలా ఐదు వందల బళ్ళనూ అది కొద్దీనిపట్టో అవతలిగట్టుకు చేర్చింది.

తనపని తీరగానే వర్తకుడు ఒక పోడవాటి పిట్టీలోపల ఐదు వందల వరహాలు పేట్టి, అ పట్టీని నల్లగిత్త మెడకు కట్టాడు. వర్తకుడు మోసంగ్రహించిన బోధినిత్రువు, “ఈ వర్తకుడికి దుర్బుద్ధి పిట్టీంది. పూట తప్పాడు!” అనుకుని ఏటిగట్టున తాను మొట్టమొదట చేర్చిన బండికి అడ్డుగా నిలబడి, అటకాల్లు చాచాడు.

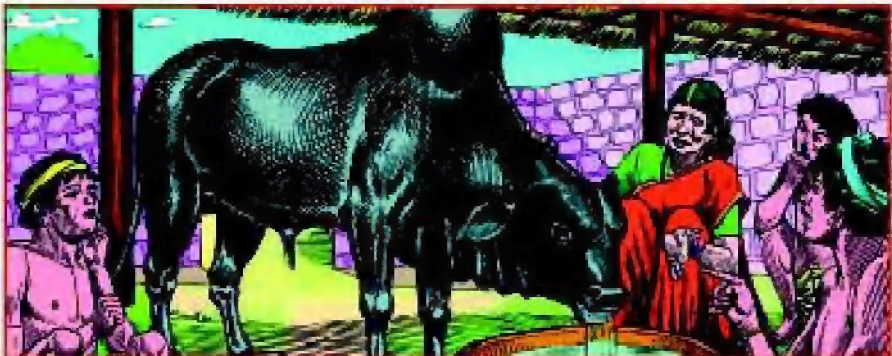
దానితో వర్తకుడికి, నల్లగిత్త పూ పూలు పిశు మకాదనీ, పుహిత్తు గలదనీ అర్థమైంది. అతను పురొక ఐదు వందల వరహాలు ఇంకొక పట్టీలో పెట్టి, దానిని గిత్తమెడకు బిగిస్తూ, “అయ్యో, నన్ను వింటున్నావా? నేను వాగ్దానం చేసినవెయ్యి వరహాలూ నీ మెడకు కట్టాను. ఇక, నా బండ్లు గ్రామానికి పోయేందుకు దారి వదులు,” అన్నాడు.

గిత్త అక్కడినుంచి బయలుదేరి, సిరాసిరి తనను ఇంతకాలంగా సాకుతూన్న పేద్రువు దగ్గరకు పొర్లుంది. ఐదు వందల బండ్లను ఏటి ఇప్పికలో లాగిన కారణంగా ఆ సివుయ్యంలో అది బాగా అలిసిపోయి మృత్యు అది గవునించిన పేద్రువు దాని శరీరాన్ని గుడ్డతో తుడుస్తూ, మెడ దువ్వుతున్నంతలో ఆమెకు మెడకు కట్టివున్న పట్టీలు కనిపించినై.

వాటిని ఊడదీసి చూడగా పేద్రువుకు వరహాలు కంటబడినై. ఆమె ఆశ్చర్య పోతున్నంతలో గొడ్డకాపిరి కుర్రవాళ్ళు అక్కడికి వచ్చి, జరిగింది చెప్పారు.

పేద్రువు కళ్ళనీళ్ళు పేట్టుకుని, గిత్త తలని పుర్రుతూ, “తండ్రీ, నా కొసం ఎంత శ్రమ పడ్డామో ఈ డబ్బుంతా నేను చేయకుంటాను?” అని, అప్పటికిప్పుడు దాని ఒంటి నోప్పిలు పొయేందుకు నూనె రాసి, వేడినీళ్ళతో కడిగింది.

ఈ విధంగా బోధిసత్వుడు తననెంతో బ్రువుగా పేంచిన తల్లిబ్బు ణం తీర్చిన కొంత కాలానికి, సంతోషంగా నల్లగిత్త అవతారం చాలించాడు.

విష్ణు కథ

పడిపొర్లున జవు దగ్గి వు రడించినట్లే ఉండి పొయాడు. రేణు కాదేవి భర్తవ్వు ద పిడి ఏడు స్త్రీన్నది. అప్పిడే అరణ్యాలు నుండి పిరళ రావుడు ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. జరిగింది తెలుసు కొని పిరళ మళ్ళి ఎత్తి యు శిషిస్తూ, వూ హిష్మతీ నగరానికి పరుగెత్తాడు.

అంతలో భ గు వు హిర్ని ఎక్కణ్ణింబో వస్తూ జవు దగ్గి ఆశ్రమం చేరాడు. రేణు కన్న ఓదార్చి, జవు దగ్గిలోంచి పొత్తున్న ప్రాణాన్ని తన యోగశక్తితో నిలబెట్టి బ్రతికించాడు.

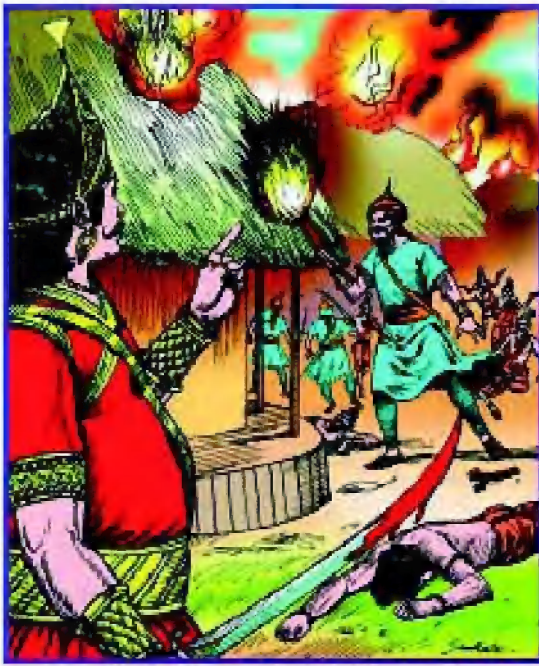
అక్కడ వూ హిష్మతీనగరానికి తోలుకు పొర్లున ధేను మళ్ళి కొరిన వాటిని ఆశ్రమంలో ఇచ్చినట్లుగా రాజధానిలో ఇవ్వలేదని సేన్ధి కులు కొడు త్తన్నార. నిరిగా అనివు యూనికి పరశురాముడు ప్రళయరుద్రుడై వచ్చాడు. సేన్ధికులు పారిపోయారు. ఆమళ్ళి పిరళ రాముడు దువ్వి ఆశ్రమానికి వెళ్ళు అన్న

ట్లుగా తట్టాడు. ధేను మాడరకలు వేస్తూ వెళ్ళింది.

“ఓ రాజాధిపా! సంరక్షకుడై ఉండవలసిన రాజు దుర్మార్గుడైనప్పుడు శింషక తప్పిదు. వేడదిగి ఇవతలికి రా!” అని పిరళ రావుడు రాజప్రాసాదం వుండు కేవళాడు.

కార్తవీర్యుడు మొదట పిరళ రావుణ్ణి సాధారణ వునికువూర్తడన కున్నాడు గాని, అతని ధాటి తెలిశాక వెయ్యి చేతులతో ఎదుర్కొన్నాడు.

కార్తవీర్యార్జునుడు ప్రయోగించిన అస్త్రాలను, శస్త్రాలను పిరళ రావుడు గొడ్డలితో త్రుత్తనియలు చేశాడు. అతని వెయ్యి చేతులను చెట్టుకొమ్మలు నరికినట్లుగా తెగ్గొట్టాడు. కార్తవీర్యుడు మైండి బోదెగా కూలిపోయాడు. అప్పిడు అతనికి తాను శాపివశంతో మిట్టిన చక్రమిత్రుడు నని గుర్తుకొచ్చింది.

పిరశ్ర రావు తు విష్ణువే అని తెలిసీ వు నస్సి
లోనే దండం పేట్టి దేహం చాలించి వెళ్ళి
స్వి దర్శన చక్రంలో లీనవు య్యావుత .

పిరశ్ర రావు తు ఇంటికివచ్చి తన తండ్రి
వంకా ఉండడం చూసి తాను చేసినది
చెప్పాడు. జమదగ్ని, “నాయనా! నువ్వు
చేసినది మునులమైన మనకు తగని పని.
అందు కు పిరిహారంగా ను వ్వా తపిస్సి
చేయాలి!” అన్నాడు .

పిరశ్ర రావు తు , “తండ్రి! రాజు అధర్మ
పరుడైమ్మడు శక్తించవలసిన అర్హత అందరికీ
ఉంది! నీ అసతి గత్ర కనేత్ర తపిస్సి చేస్తాను .
కాని, ప్రాయ శ్చిత్తంగా కాదు ,” అని చెప్పి
అరణ్యానికి పాలు తపిస్సిలోని వు ర్న
దయ్యాడు .

కార్తవీర్యుడి వెయ్యిమంది కుమాళ్ళు
హేహియ త్రియ లందర్నీ కూడగట్టుకొని

జవు దగ్ని ఆశ్రమం వీ దకు విరు వు కు
పిడ్డారు . అప్పిడు జవు దగ్ని నిశ్చలంగా
తపిస్సివూ థిలో ఉన్నాడు . రేణు కాదేవి,
“రామా! రా!” అంటూ ఎలుగెత్తి ఇరవై
ఒక్కసార్లు పీలిచింది.

హేహియ లు జవు దగ్ని తలను నరికే
శారు. రేణుక ఇరవై ఒక్కసార్లు గుండెలు
బాదుకొంటూ భర్తమొండెం మీద పడి విల
విలా విలపించి సోవు స్తీల్లింది. జవు దగ్ని
తల దొర్ల కుంటూ ధూ రంగా పాలు రాళ్ళ
వు ధ్య చిక్కుకుంది. రాజపితృ లు ఆ శ్ర
వూ న్ని తగలబెట్టారు . ఆ వుంటల్లో రేణు క,
భర్త కళేబరంతో కలిసి కాలిపాలుంది.

అరణ్యంలో తపిస్సి చేస్తున్న పిరశ్ర
రావు డికి ధ్యానభంగం అయింది. తల్లి
పీలు మిథురవ్వెక్కుసార్లు చెమట్లో వు ర్మంగా
వినిపించింది. వు నస్సి కీడు శంకించింది.
అక్కడి నుంచి ఒక్క అంగలో ఆశ్రమం
చేర కున్నాడు .

ఆశ్రమం తగలబడు తు న్నది. తల్లి, తండ్రి
వు సీ అయ్యావు . హేహియ స్త్రీకులు ఆశ్రమ
వాసి ల్నీ, వారించ వచ్చిన పిరిసెర జానపిద
జన ల్నీ అవూ ను మింగా చిత్రవధ చేస్తున్నార .

పిరశ్ర మత్త ప్రసాదించిన శిష్యుల స్థిరించి,
పిరశ్ర రావు తు గొడ్డలిని తీసి జ్వాలలాగ
లేచాడు . పు ళ్ళపొదల్ని నుకి నట్లు గా అందిన
వారినందర్నీ హితవు రాచుత .

రాళ్ళవు ధ్య పిడి ఉన్న జవు దగ్ని తలను
తీసి రొమ్మ కు అడు వు కొని, “తండ్రి! కన్నీర్
కూడా రాకుండా నా గుండె జ్వలించి పొతు
న్నది. త్రియ ల రక్తంతో నీకు తర్పణం

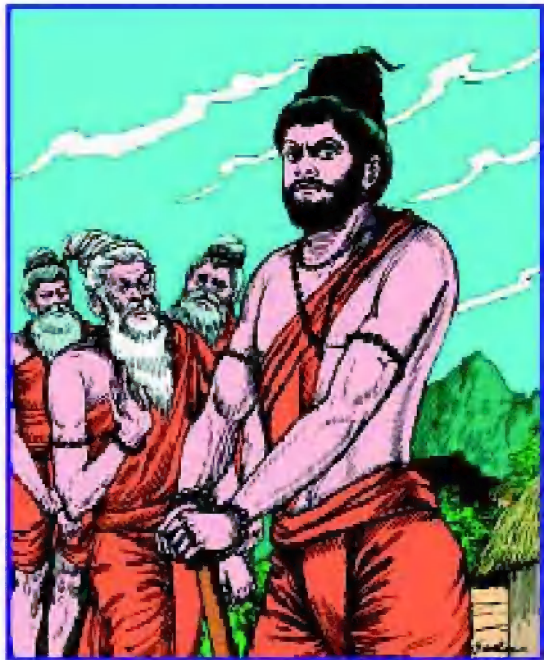
చేస్తాను. నీ తలను ఆ రక్తమీసలు దుగ్గల్లో
వుంచి అంత్యక్రియలు చేస్తాను!” అని
అంటూ పిరశు రావుడు ఉన్నత శిలాగం
వీధకు ఎక్కి పిరశు మత్తు ఎత్తి, “ఈ గొడ్డలితో
భూమ్మీద రాజన్నవాడు లేకుండా నరుకు
తాను!” అని ఇరవై ఒక్కసార్లు గర్జిస్తూ ప్రితిజ్ఞ
చేశాడు. దిక్కులు ప్రితిధ్వనించాయి. అతని
భీషణ ప్రితిజ్ఞ వని బ్రహ్మ, వుహర్లు వచ్చి
శాంత వచనాలు విలికారు.

భగవంతుడే శిస్తాడు. సాధు సిజ్జనుల్ని రో
స్తాడు! శుష్టుశాంతించు!” అన్నాడు.

పిరశు రావుడు, “ఆ భగవంతుడు ఆకా
శంనుంచి ఊడిపడడు; వునిషిగా మిట్టే
వునుష్టుల వుధ్యే ఉంటాడు. అలాంటి
వాడినే నేను అని పితావుష్టులు గ్రహించాలి.
శాంతవచనాలతో నాకు పినిలేదు!” అంటూ
అదే పిరశు గ్రనహిమాలయానికి వెళ్ళి శివుణ్ణి
గూర్చి తపిస్తూ చేశాడు.

శివుడు ప్రసన్నుడై పరశురాముణ్ణి శాంత
పిరవచోయాడు. పిరశు రావుడు, “శిమణ్ణ
ఆజ్ఞలేనిదే చీవ్రేణ్ణా కుట్టడు గదా! అయి వూర్తి
వైన నీకు చెప్పవలసింది లేదు. నా ప్రితిజ్ఞ
నెరవేర్చడానికి కావలసిన బలాన్ని ఇమ్మ!”
అన్నాడు.

శిమణ్ణ అతనికి అన్ని అస్త్రాలను ఇచ్చి
ప్రత్యేకమైన దివ్యాస్త్రాన్ని ఇస్తూ, “ఇది భాగవా
స్త్రంగా సోమరు ననిలు స్తంది! నీమకారణ
జన్ముడివైన అవతార మూర్తివి! వెళ్ళు, నీకు
అడ్డులేదు!” అని ఆవ్రోదంతో ఆశీర్వ
దించాడు.

పిరశు రావుడు గోలోకులో ఎష్టుమత్తు రొక
రూపంగా ఉండే కష్టుణ్ణి ధ్యానించి, కష్టు
కవచాన్ని పొందాడు. కష్టుడు అతనికి తన
అంశను గొప్పిధనుస్సుతో కలిపి ప్రిసాదించి,
రావూ వతారంలో తిరిగి తీసి కుంటానని
చెప్పాడు.

పిరశు రావుడు త్రియ్యలప్పిజంభిం
చాడు. రాజుల ధుష్పరిపాలనలో అగచాట్లు
పిడుతున్న జనానీకం అతని అండ చేరారు.
కార్తవీర్యుడి కువూళ్ళతో సహా హేహియ్య
లందరూ నగరం విడిచి పారిపోయారు.
పిరశు రావుడు ఆగ్నేయాస్త్రాన్ని నగరంపై
వేశాడు. పిరశు రావు డ్రెతిగా వూహిష్టుతీ
రాజధాని ఇరవై ఒక్క రోజులపాటు జ్వాలల్లో
నామరూపాల్లేకుండా దగ్ధమైపోయింది.

కార్తవీర్యుడి వెయ్యిమంది కుమార్తూ,
హేహియ్య వంశ త్రియ్యలూ, దేశదేశాల

రాజులందరూ కూడగట్టుకొని పిరశ్ర రావుణ్ణి ఎదుర్కొన్నారు . బలిపిశ్ర మన్ని నరికినట్లుగా పిరశ్ర రావు ధృ అందర్నీ తెగటార్చి, వాళ్ళ రక్తాన్ని బవు వు ధృ గృ ల నిండా నింపి, జవు దగ్గి తలన వాటిలో వుంచి, వుంచిపీత త ర్పణం చేశాక శాంతించి అగ్ని సింస్కారం జరిపాడు .

శవుంత పించకుం అనబడే ఆ అయ్య ధృ రక్షుమీశు ధృ గృ ల ప్రదేశావృ తర్ర వాతి కాలంలో కురుక్షేత్రంగా ప్రసిద్ధి చెందింది. మరొకసారి బలికోరింది. వు హాభారత సింగ్రామంలో అక్కడే రక్తం వరదలైపోయింది.

పిరశ్ర రావు ధృ య జ్ఞం చేసి శ్రు చి చేర్చి కొని తండ్రికి ఉత్తరక్రియ లు జరిపాడు . తర వాత శ్రీయ్య సింహారానికి బయ్య లు దేరాడు . వెతికి, వెతికి శ్రీయ్య ల్ని గండగొడ్డలికి

అప్పి తి చేశాడు . శ్రీయ్య వూ తల్లు మంశాంకు రాలెఫ్ పీల్లల్ని బ్రాహ్మిణు ల ఇళ్ళల్లో దాచారు . తావు కూడా బ్రాహ్మిణ కాంతల్లు గా వేషాలు వూ ర్చుకొని, పిసీవాళ్ళనూ బ్రాహ్మిణ బాల లు గా చేసి తలదావు కొన్నారు .

ఆ విధంగా పరశురాముడు ఇరవైఒక్క సార్లు దేశాలు గాలించి శ్రీయ్య లని పీంపు కోసేవారు కనిపించకుండా దుండయూ త్రలు చేశాడు . అతని ప్రితిజ్ఞ తీరింది. శ్రీయ్య సంహారం చేశాక తన ఆధీనమైన భూమి నంతటిసీ కశ్యపుడికి దానంచేసి, వెళ్ళి దక్షిణ సిమ్మ ద్రంలో ఉన్న వూబాండ పిరవ్వతం వూ ద తపిస్సిలో నివర్ణుడయ్యా య్దు .

బ్రాహ్మిణు ల ఇళ్ళల్లో, వు ను ల ఆశ్ర మాల్లో పెరిగి పెద్దవారైన శ్రీయ్య కువూ ర్ల లందరికీ కళ్యపి ప్రజాపితి పిరశ్ర రావు డిచ్చిన

రాజ్యాల భూ వుల్నిపించి ఇచ్చాడు . రాజ్యాలు ఏర్పడ్డాయి . రాజ వంశాలు తలలెత్తాయి . అట్లు వంటి రాజవంశాల్లో ఇన్స్కు సింతతికి చెందిన రఘు వు హారాజు గొప్ప కీర్తిగాంచి, రఘు వంశానికి పూ లపితు ప్పి డయ్యాడు .

రఘు వంశంలో ఎప్పి ముకుళరథు హారాజు పేద్ద కుమారు డు గా రావూ వతారం ఎత్తి, అదర్ప వూ నవత్యాన్ని అచరణలో వూ పీం చాడు . రాసి సింహారం చేశాడు . రావు రాజ్యంగాబరు పొందేలాగ రాజ్య పాలన చేశాడు . రాజుగా బ్రిజాభివు తాన్ని బట్టి ఎలాంటి త్యాగాన్నైనా చేయ క తప్పిదని నిర్ూ పించాడు .

“దశావతారాల్లో ఏడవది అల్లు న రావూ వతారం వాల్మీకివు హిర్ని రచనలో రావూ యు ణ వు హాకావ్యంగా వోషివ్యాప్తీ పొందింది,” అని చెప్పి పూ తవు హిర్ని రావు కథను ప్రారం భించాడు .

హీరణ్యకశిపూ , హీరణ్యు డు డూ , విష్ణు మజేత హేతు ల్మారెండో రాసి జన్మగా రావ ణు డూ , కుంభకర్ణు డు గా పిట్ట అత్తూ అద్రి ప్పి లేకుండా, లోకభయంకరు ల్మవిజంభించారు .

రావణాసు రు డు గొప్ప తపిన్ని చేసి బ్రహ్మవలన దేవ, యు , గంధర్వాదు లెవ్వరి చేతా హానిలేని వరాన్ని పొందాడు .

పూ నవపూ త్రు లు తన్నం చేయ గలరనే నిర్ల్యంతో నరు లను కలపిలేడు .

కుంభకర్ణు డు పిర్వతాకారు డు . తున్ని చేసి అర్ నెలలు నిద్ర, అరు నెలలు జాగ తిగా వరం పొంది, వు ను ప్పి ల్ని చంపి తింటూండేవాడు .

రావణు డు , కుదేరు డి పిట్టిక విపూ నాన్ని లాక్కొని అ తణ్ణి లంకనుంచి వెళ్ళగొట్టి, లంకానగరాన్ని స్వాధీనం చేసి కొని లంకే శ్వరుడై రాక్షసులైన వారినందర్నీ కూడగట్టు కుని, లోకాలు జల్లుంచి వీర విహారం చేశాడు .

రావణుడు పదితలలవాడు. కైలాసం వెళ్ళి వు తి వుంచిన అహంకారంతో నందీశ్వరు డి వు ఖాన్ని కోతివు ఖవు ని వెక్కిరించి, కోతు లవల్లనే లంకకు వు ప్పి వాటిల్లు తుందని నందీశ్వరు డి శాపం పొందాడు .

ఇరవేభు జాల తీటతీరేలాగ కైలాసాన్ని ఎత్తి, శిమరు కాలి బొటనద్రేలితో నొక్కే సిరికి పిర్వతం కింద నలిగి పేద్ద పేట్టున అర్తారావం చేసి రావణు డు అనిపించు కున్నాడు . అంతకు వుండు దశకంఠ డని పీలు వబుడు పూండే వాడు .

రావణుడు ఒక్కొక్క తలను ఖండించు కొని శిష్యుణ్ణి అనేక విధాలుగా స్త్రాతగానాలు చేసి, శిష్యుణ్ణి అపార అన్న గ్రహిం పొంద గలిగాడు .

రావణుడు ఎంత గొప్ప శిష్యుడు, అంత ధురహింకారి, ఎంతటి పరాక్రమ వంతుడో అంత ధుర్మార్గుడు . పిరస్రీలను అపహరించు కు రావడం సాటిలేని ఘనత, ఎదుర్కొనే వీరత్వంగా భావించి స్త్రీలను చెరపట్టడం అతనికొక పిరిపాటి అయింది .

ఇష్టపిడని కాంతను బలాత్కరించితే పిడి తలలు మెయ్యి చెక్కి లాతాయని శాపం కూడా సంపాదించు కున్నాడు .

రావణాస్త్రి రుడిభార్య పుండోదు పుయ్యని కూతురు . భర్త హితమకొరి తరచూ హితమా చెబుతూండేది . అతని సవతి తమ్ముడు విభీషణుడు ఉత్తముడు . అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా రావణుడికి పుంచి చెబుతూ ఉండేవాడు . కాని, రావణుడు ఒకరు చెబితే వినేలాంటి వాడు కాదు .

వింధ్యపర్వతానికి దోణాన మన్ను భూభాగపూ, సింపుద్రపూ, ద్వీపాలూ రావణ రాజ్యంగా, లంకా పుహాసామ్రాజ్యంగా రాసి

సింహు హాలు స్థావరంగా చేసి కొని, నరభక్తులై ఆర్యావర్తంలో యజ్ఞయాగాదులు జరక్కుండా ధ్వంసం చేస్తూ, బుద్ధులను చిత్రహింసలు పెట్టి వినోదిస్తూ, ఊళ్ళూ ఆశ్రమాల్నూ తగలబెడుతూ చెలరేగుతూండే వారు .

కశ్యపాదు అనే రాజర్షి వేదం చదువుతూ ఉండగా మిట్టిన వేదవతి అనే కన్య విష్ణుమత భర్తగా కొర్రతూ తప్పిసి చేస్తూ ఉండగా రావణుడొకప్పుడు విష్ణుమాకుంద తానే అధికుడననీ, తనతో వచ్చేయపు నీ ఆవు కొప్పి పట్టుకొన్నాడు .

వేదవతి, “దురాత్మా! నీమతాకిన శరీరం ఇప్పుడే విడుస్తాను . నీ లంకలోనే నా అంతటనే మిట్టిన నీ నిర్గుణాశనానికే కారణం బెతాను ! విష్ణువే నన్ను వరిస్తాడు!” అని చెప్పి తపోశక్తితో యోగాగ్ని రగ్గుల్చుకొని ఆశ్రమే దగ్ధమైపోయింది .

రాసి నిర్మాతలనం చేసి లోకకల్యాణం చేకూర్చడం కొనిం విష్ణుమాతూ లోకంలో అవతరించవలసిన తరుణం వచ్చింది . విష్ణుమతూ సమతూగా, దేవతలు అసింఖ్యాకులై వానరులుగా జన్మించారు .

వివిధ దేశాల కథలు:

అమెరికా రెడ్ ఇండియన్ కథ

రంగు రంగుల మనుషులు

ప్రపంచ సిస్టీ జరిగిన తొలిరోజులలో భూమి పై ద కొండలూ, లోయలూ, నదులూ, సిప్పులూలూ వూత్రపు ఉండేవి. ఒక్క పిచ్చు పిచ్చుగాని, ప్రిగాని లేదు. అప్పటికి వూనవ సిస్టీ జరగలేదు.

ఒకనాటి ఉషాదయ సిప్పుయంలో సంతోషంగా నిద్రనుంచి లేచిన వూనీటూ దేమవు, భూమి కేసీ చూసే పున్ను పులను సిస్టీంచ వలసిన సిప్పుయం ఆసిన్నుపులుండనుకున్నాడు. నదీ తీరం నుంచి గుప్పేతు బంకువున్న తెచ్చి, తనకు నచ్చిన రీతిలో జాగ్రత్తగా ఒక అందమైన మనిషి బొమ్మను తయారు చేశాడు. పున్ను గట్టిపడి అది దధంగా మూడదానికి ఇక చేయ వలసిందల్లా, దానిని కాల్చడం ఒక్కటే విగిలింది. దేమవు పుట్టి బొమ్మను పొయ్యిపై మూచి, చిల్లలతో నిప్పు రాజిల్లేలా చేశాడు.

ఆ తరువాత, ఎండ తీవ్రంగా ఉండడం వల్ల, విశ్రాంతి తీసి కోవడానికి దామినున్న

ఒక చెట్టునీడలో కూర్చున్నాడు. కొంతసేపటికి కున్న కు పట్టడంతో, అలాగే నిద్రలోకి జారుకుని చాలామీనిద్రపొందాడు. ఏదో వూతున్న వాసిన రావడంతో ఉలిక్కి పడి లేచాడు. పొయ్యిపైకాలు తూన్న పుట్టిబొమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఒక్క గెంతున వెళ్ళి, పొయ్యిని తెరిచి చూశాడు. పునీ బొమ్మ బాగా వూడిపాలు బొగ్గులా నల్లగా మూచి.

దానిని చూసిన వూనీటూ, “ఫిరవా లేదు,” అన కుంటూ, “ఇది నల్లజాతి బ్రజలకు మూల పువ్వుంది,” అని బొమ్మను భూమి పైదికి వదిలాడు.

పురురోజు వూనీటూ పురుకు పుట్టి బొమ్మను తయారు చేశాడు. ఈసారి దానిని కాల్చడానికి అత్యంత జాగ్రత్తను తీసి కున్నాడు. దానిని ఎక్కుమీకాల్చితే వూడిపాలు పుళ్ళి నల్లగా అయిపోతుందేమో అన్న అనుమానం కొద్దీ, తొందరపడి పుంధుగానే పొయ్యిపైది నుంచి

తీసుకాదు. దాంతో బొమ్మకాలీ కాలకుండా బలవంగా తెల్లగా తయారయింది. “ఫిరవాలేదు. ఇది శ్వేతజాతి ప్రజలకు పూలవు మాత్రమే,” అనుకుంటూ పూనీటూ ఆ బొమ్మను భూమిమీదికి వదిలాడు.

పూడవరోజు పూనీటూ పురిత జాగ్రత్తగా పురొక బొమ్మను తయారుచేశాడు. ఎక్కువసమీకాలినా నల్లగా పూరకూడదన్న ఉద్దేశంతో బొమ్మకు నూనె పూసి పొయ్యిమీద పెట్టాడు. అప్పుడే పొయ్యి తుంకూడా విజయవంతంకాలేదు. బొమ్మ నల్లగానూ లేదు, తెల్లగానూ లేదు. పిసి మిరంగుగా తయారయింది. “సరే, వీళ్ళ పిసి మిరంగు ప్రజలు!” అనుకుంటూ దానిని భూమిమీదికి వదిలిపెట్టాడు.

నాలగవరోజు తెల్లవారగానే పూనీటూ పట్టుదలగా కూర్చుని నాలగవ బొమ్మను చక్కగా తయారుచేశాడు. దానిని ఇప్పింపు ఎలావిధంగా

కాల్చాలో ఆయనకు బాగా తెలిసేపాల్సింది. బొమ్మకు తగినంత నూనె రాసి పొయ్యిమీద పెట్టాడు. ఆ తరువాత పొయ్యిలో సిరిగ్గా కావలసినన్ని కట్టలే పెట్టి నిప్పు రగిలించాడు. బొమ్మ ఎలాకాల్చుతున్నదో జాగ్రత్తగా చూశాడు. ఆ విధంగా పరిపూర్ణమైన మనిషిని సలక్షణరూపంతో తయారుచేశాడు. ఆ పునీషి అప్పుడే మైన ఊదా-ఎరు మిరంగులో ఉన్నాడు.

“వీరే ఎర్రజాతి ప్రజలు! నేను తయారుచేసిన సర్వోత్తమమైన మనిషిబొమ్మ ఇదే!” అంటూ దానిని కూడా భూమిమీదికి వదిలాడు. వారే ఆ తరువాత రెడ ఇండియన్లుగా పిలవబడ్డారు.

ఈ విధంగానే వివిధ జాతుల పిసి ప్టి భూమిమీద జరిగిందని రెడ ఇండియన్ల ప్తి ర్యగాథ చెబుతుంది. ఈ సృష్టి చేసిన పూనీటూ రెడ ఇండియన్ల ఆరాధ్యదేవత.

దేవనాథుడి నియామకం

ప్రమోద దేశానికి రాజైన చంద్రచూడుడు, ప్రజలను కన్నబిడ్డలా చూసి కునేవాడు. ఉత్తముడైన ఆ ప్రభువు పాలనలో రాజ్యం సుఖంగా మూడూనికి సిద్ధమైంది. కాక, నమ్మకస్థుడైన కోశాధికారి కూడా కారణం. ఇటీవలే ఆ కోశాధికారి పతానం చెందడంతో, రాజుకు ఆ పదవికి అర్హుడినన్ను కోవడం పేర్కొని స్వీకృతి పొందింది.

చనిపోయిన కోశాధికారికి, విభీషణుడైన కొడుకున్నాడు. నవరత్నంలో, సిద్ధులలో అతడు తండ్రిని వుంచిన తనంనుండి, చంద్రచూడుడికి తెలుసు. కానీ అతనినియ్యి వుంచడంలో కొన్ని అడ్డంకులు ఎదురయ్యాయి.

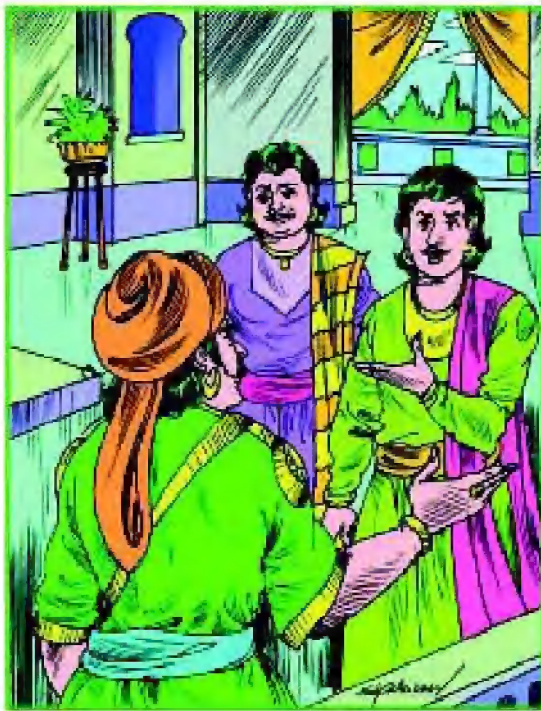
రాజ్యానికి కోశాధికారి పదవి ఎంతో ప్రీతి ప్రియం. ఆ పదవి సింహాసనం వాలని చాలా వుంది అనిపిస్తూ తూటాడు. అలాంటివారిలో రాణిగారి బంధువు, రాజు చెల్లెలి బంధువు ఉండడం, రాజుకు ఇబ్బందిగా పరిణామం చింది. సిద్ధుల పరిష్కారం కోసం రాజు, వద్ద వుంటి బుద్ధివర్తుల సలహా అడిగాడు. బుద్ధి

వర్తులు కాపాలోచించి, “ప్రిభూ! రాజుకు ప్రజావృత్తి వున్నాడు. కాబట్టి తమరు ఎవరికి ఇబ్బంది కలగని విధంగా ప్రవర్తించాలి. ఈ విషయమై తమరు, రాణిగారి తమ్ముడు రంగసేనుణ్ణి, తమ చెల్లెలిభర్త రాజగుప్తుణ్ణి పిలిచి వున్నామని భీమా చర్చించడం వుంది,” అన్నాడు.

ఆ ప్రకారం రాజు, రంగసేనుణ్ణి, రాజగుప్తుణ్ణి పిలిచి, “ప్రి రిద్దరూ నాకు కావలసిన వాళ్ళు. కోశాధికారి పదవిని కోర్కె వున్న ఇద్దరూ వీరు కావలసినవాళ్ళు. వీరు ఇద్దరూ తూటాడుకుని, ఒక అంగీకారానికిరండి. వీరి ఏకాభిప్రాయాన్ని నేను వున్నాను,” అన్నాడు.

రంగసేనుడు, రాజగుప్తుడు ఈ విషయమై చర్చించారు. ఎవరికివారు తనవాడికి పదవి నివ్వాలని పట్టుబట్టే తూటాడుండవల్ల, వాళ్ళు వున్న ఏకాభిప్రాయం కుదరలేదు. చివరకు వారు నిర్ణయాన్ని రాజుకే విడిచిపెట్టారు.

అప్పుడు చంద్రచూడుడు, “ప్రి ఇద్దరూ ఎవరికివారు, వీరి వ్యక్తి కోసం పట్టిన

పిట్ట విడవలేకపోతున్నార. అందు కని వీ కొక ఉపాయం చెబుతాను. కోశాధికారి ఎన్ని కకు వున్నారై రాజప్రితినిధులున్న సిలహా సింహాన్ని నియంత్రిస్తాను. అందులో వీ రిద్దరూ కాక, దేవనాథుడనే రాజాద్యోగి కూడా మాటాడు. వీరు నగర న్యాయాధికారిని కలుసుకుని నియంత్రిత వళి తెలుసుకోండి. ఆ నియంత్రిత పాటిస్తూ కోశాధికారిని ఎన్నిక చేయండి,” అన్నాడు.

రాజు మాటల్లోని అంతరార్థం రంగును డిక్కి, రాజగ్రహిణి అర్థమైంది. తన ఇద్దరిలో ఎవరు దేవనాథుణ్ణి తమవైపు తిప్పుకుంటే, వారి నుండి కోశాధికారి పదవి దక్కుతుంది. ఈ ఏర్పాటు ఇద్దరికీ ఎంతగానో నచ్చింది.

పున్నామ రంగును తూ, రాజగ్రహిణి, దేవనాథుడూ న్యాయాధికారిని కలుసుకు

న్నారు. న్యాయాధికారి, వారికి నియంత్రిత వళిని వివరిస్తూ, “వీరు సిలహా సింహంలో రాజప్రితినిధిగా మాడాలంటే, వీరు దగ్గర బంధు మా లెవరూ కోశాధికారిపదవి కోసం పాటి పడ కూడదు,” అని చెప్పాడు.

ఇది వినగానే రంగును తూ, రాజగ్రహిణి ఇబ్బందిపడ్డారు. సిలహా సింహంలో రాజప్రితి నిధిగా మాడడంకంటే, తన వారిని కోశాధికారిగా చేయడమే వారికి వున్న ఖయం. చివరకు దేవనాథుడి నిర్ణయమే అతలవత్తుందని వారికి తెలుసు. అందువల్ల, తాము సిలహా సింహం నుంచి తప్పికుని, దేవనాథుణ్ణి చివర మాటలతో జయించాలని ఇద్దరూ లోలోపల నిర్ణయించుకున్నారు. అవిధంగా, కోశాధికారిని ఎన్నిక చేసే బాధ్యత దేవనాథుడొక్కడి వీదే పడింది.

ఆనాటి సాయంత్రం రంగును తూ, దేవనాథుణ్ణి రహస్యంగా కలుసుకుని, “నాకు నీవణ్ణి బోయే నిర్ణయం వీరు గౌరవమైంది; అయినా చెబుతూన్నా! రాజుకు నా మాటంటే గౌరవి. అయినా చెప్పి నీకు ఖయం సిన్యానం చేయించగలను. లేదా నిన్ను కారాగారం పాలు చేయించగలను. నావు నీ కోశాధికారిగా నియంత్రించబడితే, ఇక వీరు దీని జీవితముబాటలో పరిపులించేమెత్తబిషియాలి మాత్రమే మాటాల్లు. మరొకరి కోశాధికారిగా ఎన్నిక చేశావంటే మాత్రం, నీ జీవితముబాటలో వున్న మాత్రమే మాటాల్లు. నేను రాజబంధువత్తు, నువ్వూ రాజాశ్రమిడివి మాత్రమే. ఆ సింగతి గుర్తించుకో,” అంటూ విన్నపం లోనే హెచ్చరికను వినిపించాడు.

దేవనాథుడు విన్నప్పుడే సరేనని తలచి అతణ్ణి పిలువబోయింది.

ఆ తర్వాత రాజగృహానికి కూడా దేవనాథుణ్ణి కలుసుకుని, తన పునీషిని కోశాధికారిగా నియమించుకుని, రంగునుండి విద్యుత్తులో ఎన్నుకుంటే హెచ్చరికను వినిపించాడు. దేవనాథుడు కలవరపడి, “అయ్యో! పుకంటి పుండు రంగును అలా నన్ను కలుసుకుని, తన పునీషిని కోశాధికారిగా ఎన్నుకోవడాన్ని చూస్తున్నాను. ఉన్నది ఒక్కటే పదవి! బలంలో, పిలుపుకు బడిలో ఆయన పుకంటిగా నూతనిస్తాను. ఇప్పుడు నేనెంతో చూపుతున్నాను, తనను చూపుతున్నాను.” అన్నాడు.

తనకు, రంగునుండి ఈ విధంగా పొందినప్పుడే రాజగృహానికి ఉపసాహించాడు. తన కొలువులో అద్భుతమైన ప్రతిభను కనపరిచాడని మెచ్చి, రాజు తన చెల్లెలిని నిచ్చి వివాహం చేశాడు. ఇక, రంగునుండి, రాణికి స్వీయంగా తప్పుడు. తానిప్పుడు రంగునుండి పొందిన పిడితే పట్టు తప్పుడు. అందుకు అతడు బాగా ఆలోచించి, “రంగునుండి పునీషి కంటే, నా పునీషిని పుట్టాడు. నా పునీషి కంటే కోశాధికారి పదవి దక్కకపోతే, అంతకంటే పుట్టాడనే ఎన్నుకునే చూపుతున్నాను, రంగునుండి పునీషి పుట్టాడు. అలా ఇచ్చాను, ఫలితం అన్న భవిష్యత్తు” అని దేవనాథుణ్ణి హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయాడు.

జరిగినదంతా దేవనాథుడు, రాజుకు చెప్పాడు. రాజు అతణ్ణి భయపెట్టడంలేదని లేదని చెప్పి పంపిస్తే, రంగునుండి, రాజగృహానికి పిలిపించి, “దేవనాథుడు అందరి విషయాలను కరిగించాడు. అతనికి నారాయణుడనే

చాడని మెచ్చి, రాజు తన చెల్లెలిని నిచ్చి వివాహం చేశాడు. ఇక, రంగునుండి, రాణికి స్వీయంగా తప్పుడు. తానిప్పుడు రంగునుండి పొందిన పిడితే పట్టు తప్పుడు. అందుకు అతడు బాగా ఆలోచించి, “రంగునుండి పునీషి కంటే, నా పునీషిని పుట్టాడు. నా పునీషి కంటే కోశాధికారి పదవి దక్కకపోతే, అంతకంటే పుట్టాడనే ఎన్నుకునే చూపుతున్నాను, రంగునుండి పునీషి పుట్టాడు. అలా ఇచ్చాను, ఫలితం అన్న భవిష్యత్తు” అని దేవనాథుణ్ణి హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయాడు.

వాడొక్కడే కోశాధికారి పదవికి అర్హుడని పించిందట! ఈ పరిస్థితుల్లో నేనెంత చేయాలో చెప్పండి?” అన్నాడు.

దేవనాథుడు తన హేచ్చరికలకు భయపడినట్లు రంగునడతూ, రాజగ్రహిణి భావించి ఎంతో సంతోషించారు. వాళ్ళు, రాజుతో తాము దేవనాథుడి అభిప్రాయానికి విలువనిస్తామని చెప్పారు. అప్పుడు చంద్రచూడుడు బాధనటిస్తూ, “నేను నారాయణుడి గురించిన వివరాలు తెలుసుకున్నాను. అతడి కంటే, మీ మనుషులే మెరుగ్గేమా! వారిలో ఒకరిని కోశాధికారి పదవికి ఎన్నుక చేద్దాం,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే రంగుననుడూ, రాజగుప్తుడూ ఏకకంఠంతో, “ప్రిభూ! దేవనాథుడి అభిప్రాయానికి అడ్డుతగలగూడదనేదే, మా ఇద్దరి ఏకాభిప్రాయం,” అన్నాడు.

అప్పుడు రాజు నెమ్మదిగా, “మిరిద్దరూ నాకు అమ్మాయి, మీ సంతోషమే నాకు సంతోషం. దేవనాథుడు చేసిన ఎన్నిక నాకు తప్పక లేదు. మీ వున్నవి కాని పింట్లో కోశాధికారి పదవి విభిన్నమిది కి దక్కడం వుంచినది, నా అభిప్రాయం. ఎందుకంటే, అతడి తండ్రి వున్న పట్ల ఎంతో విశ్వాసింగా, నిపుణంగా

కోశాధికారి పదవి నిర్వహించాడు. ఆ కారణంగా, విభిన్నమిది వున్న నిషి. తండ్రిలాగా నిపుణుడూ, విశ్వాసిపాత్రుడూ అని, నేను నమ్మకంగా తెలుసుకున్నాను. మీ వున్న నిషికి అవకాశమిచ్చించండి!” అన్నాడు.

రాజుకు తన ఇద్దరి పట్ల ఎంతో గౌరవ వున్నారని నానూనీ, కోశాధికారి ఎన్నికలో తన అంగీకారం ఆశిస్తానని భావించి, రంగునడతూ, రాజగ్రహిణి, విభిన్నమిది ఎన్నికకు సంతోషంగా తమ ఆమోదం తెలిపారు. ఆ విధంగా విభిన్నమిది కోశాధికారి పదవిలో నియమితుడయ్యాడు.

ఆ తర్వాత, రాజు చంద్రచూడుడు, వద్ద వుండి కలుసుకుని, “చిన్న పామునైనా పేద కర్రతో కొట్టాలంటారు. కోశాధికారి పదవి ఎన్నికకు కూడా రాజనీతిని ప్రదర్శించాలని, మీ సలహావల్ల నాకు తెలిసింది!” అన్నాడు.

దీనికి వద్ద వుండి చిరునవ్వు నవ్వి, “ప్రిభూ! ఏ రాజనీతి అయినా, ప్రజాపుం కోరిక రాజుకు శోభనిస్తుంది; స్వార్థపరుడైన రాజుకు వుచ్చుతుంది. మీ రాజనీతి ప్రశంసినీయం!” అన్నాడు.

యశస్కరుడి న్యాయనిర్ణయం

ఒకరోజు యశస్కరుడు అనేరాజు సింహాసనంపై ఉండి, భోజనానికి లేచబోతూ ఉండగా ఒక బ్రాహ్మణుడు వచ్చి రాజదర్శనం కోరాడు.

“వుహరాజుగారు ఈరోజుకు పని ఉంది గానీ. ఇవాళ దర్శనం సాధ్యమేదవు. రేమితున్నా ఏమైనా ఉంటే విన్నవించుకో,” అన్నాడు ద్వారపాలకుడు.

ఈ మాట విని రాజు, వంటవాణ్ణి కొంచెం ఆగవు నీ, ద్వారపాలకుడితో చెప్పి, బ్రాహ్మణ్ణి లోపలికి పిలిపించి, వచ్చిన కారణం విచారించాడు.

బ్రాహ్మణుడు ధైర్యం పొంగి కొన్నా ఇలా చెప్పాడు:

“వుహరాజా, నానా దేశాలు తిరిగి అతి కష్టం పుడతూ ఉన్న బంగారు పూడలు సింహాసనంపై ఉన్నాయి. నా దేశంలో ఆరాజకపరిస్థితి తొలగి పోయిందని విని ఆశతో తిరిగి వచ్చాను. తప్పు దయ వల్ల దారిలో నాకు ఎలాంటి దొంగల భయం పూకలగలేదు. నిన్ను సాయంకాలం అవనోత్సవేళ కుని, ప్రియాణమిబదలికవల్ల అక్కడే రాత్రి విశ్రాంతి తీసి కుని, రహదారి

పక్కనే ఉన్న ఒక తోటలో చెట్టు కింద పడుకుని నిద్రపొయాను. తెల్లవారి లేచబెప్పుడు ప్రియాదేశాత్మనా దబ్బుసింది ఒక బావిలో పడిపోయింది. ఆ బావిపక్కం లతలు పేనవేసి కుని ఉంటడం చేత అక్కడ బావి ఉన్నట్టే నాకు తెలియ రాలేదు. నా కున్న దంతా పోగొట్టుకుని, బావిలోకి దిగటం చాతకాక అలపు టిస్తిండగా ఒకడు వచ్చి, ‘నీ దబ్బు సింది నీకు తీసి ఇస్తాను. నా కేవిస్తావా’ అని అడిగాడు. ‘దుస్థితిలో ఉన్న నేను ఆ దబ్బుంతా నాదే నని ఎలా చెప్పగలను? అందులో నీకు ఇష్టమైనంత నా కియ్యి,’ అన్నాను. వాడు బావిలోకి దిగి నా సంచీ తీసి, అందులోనుంచి నాకు రెండు పూడలు పూత్రే ఇచ్చి పుగిలినవి తాను ఉంచుకున్నాడు. నేను అభ్యంతరం చెబితే, అక్కడ చేరినవాళ్ళు నన్ను గట్టిగా పుండలించి, ‘యశస్కరుడి రాజ్యంలో ఒప్పందం అరాధా అవులు జరగవలసిందే,’ అన్నారు. పుర్యాదగా పూట్లాడినందుకు నాకు పూర

మైన అన్యాయం జరిగింది. మీ పాలనలో న్యాయం ఇలాగే ఉండే ప్ంలో వీ ఇంటి ముందు ప్రాయోపవేశం తప్ప నాకు గత్యం తరం లేదు.”

ఆ వూటలను ప్రశాంతంగా విన్న రాజు “ఆ వు నిషేధరేవు టి? ఏం చేస్తాంటావు?” అని రాజు అడిగాడు.

“నాకు అతని వు ఖం తప్పిబర్రా, ఊర్రా ఏవీ తెలీదు,” అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు దీనుగా.

“సిరే, నీ సింగతి రేమిసేను చూస్తాను. విచారపడకు. ఈ ప్ టకు నాతో బాటు భోజనం చేసి, ఇక్కడే విశ్రాంతి తీసికో,” అన్నాడు రాజు.

బ్రాహ్మణుడు అందుకు సంతోషంగా ఒప్పించున్నాడు. రాజుగారితో పాటు సుష్టిగా భోజనం చేసి విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు. అయితే, ఆ రాత్రంతా తాను పొగొట్టుకున్న దబ్బు, తిరిగి మ్నొందో, రాదో అన్నవిచారంతో నిద్ర లేకుండా గడిపాడు.

మర్నాడు రాజుగారు కబురు చెయ్యగా లవణేత్తులో ఉన్నవారంతా వచ్చారు. బ్రాహ్మణుడు తన వు నిషేధి గుర్తించాడు. రాజు

విచారించగా అతడూ బ్రాహ్మణుడు చెప్పినదే చెప్పాడు.

ఫిర్యాదీ, వు ద్దాలు కూడా ఒకే వూట చెప్పిన మీదట రాజుగారు పరిష్కారం ఎలా చెయ్యగలరో సిభికులకు ఏవీ అర్థం కాలేదు. కాని రాజుగారు తీర్పు చెబుతూ, “బ్రాహ్మణుడికి తంభొనినివు ది వూడలిచ్చి వు ద్దాలు రెండు వూడలు వూత్రవే తీసికోవాలి,” అన్నాడు.

కొందరు సిభికులు దీనికి అభ్యంతరం చెప్పారు. రాజు వారితో ఇలా అన్నాడు: “ఒక్కొక్కసారి న్యాయ వూ, అన్యాయ వూ ఒకే లాగుంటాయి. కుశాగ్ర బుద్ధితో వాటిని వేరే చేసి చూడాలి. ఈ బ్రాహ్మణుడు, ‘నవ్విచ్చినంత మిచ్చుకుంటాను’ అనలేదు; ‘నీ కిష్టమెంత ఇల్లు, అన్నాడు. దురాశా పరుడు తన కిష్టమైనంత తానుంచుకుని, తన కిష్టం లేనిరెండు మాడలూ ఇచ్చి, అనుకున్న నియ వూన్ని ఉల్లంఘించాడు,” అన్నాడు.

య శస్త్రి డు ఇలా ఎన్నో సిందర్బాలలో ఎంతో నేర్పుగా న్యాయా న్యాయ విచణ చేసి, భూవు వు ద వు శ్శిక తయ్య గాన్ని ప్రారంభించాడని కీర్తి తెచ్చుకున్నాడు.

అరణ్యం మధ్య జయనందముని అశ్రమంలో పెరుగుతూన్న కుమారుణ్ణి చూసి రాజా శాంతి చేస్తాడు. జీవించి వెంటాడు. వసంతుడు చూసి నాయకత్వంలో శాంతిపురం యువకులు, వీరసేనాని సేనల ఆరాచక చర్యలను అడ్డుకో సాగారు. ప్రాణాపదతో పుచ్చ వసంతుణ్ణి రాజా ముసుగు వీరుడిలా వెళ్ళి కాపాడారు. వసంతుడు రాజును గురించి తెలుసుకున్నాడు.

ఆర్య

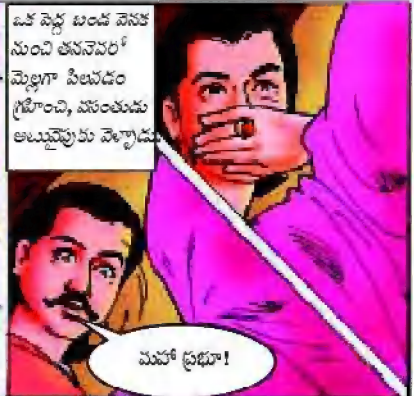
అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

ఒక పౌర్ణమినాటి రాత్రి, వసంతుడు కొందరు గ్రామస్థులను లోయలోకి నడిపించాడు.

మీతో మాట్లాడడానికి ఒక ముఖ్యమైన వ్యక్తి రానున్నారు.

ఒక పెద్ద బండ వెనుక నుంచి తనవెనకే మెల్లగా పీలబడం గ్రహించి, వసంతుడు అట్టుచేస్తూ వెళ్ళాడు.

మహా ప్రభూ!

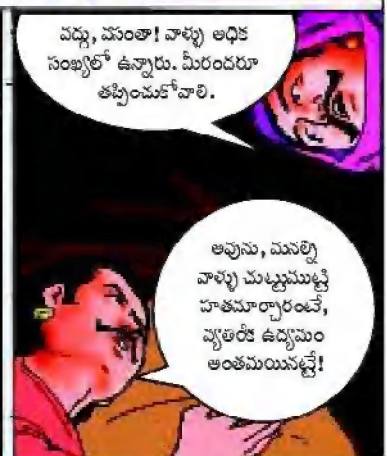

ఇప్పుడు మనం ఏం చేద్దాం?

మేము రెండవ వైపున వెళ్ళి ఎదుర్కొందాం.

వసంతా! అమరుంహారు సేనలతో ఇటువస్తున్నాడు. ఏమాత్రం అరణ్యం చేయకూడదు.

వాళ్ళు లోయ రెండు మార్గాలలోనూ మోహరించి, మనల్ని చుట్టుముట్టవచ్చు. సేనాక వైపున వెళ్ళి వాళ్ళను ఎదుర్కొందాను.

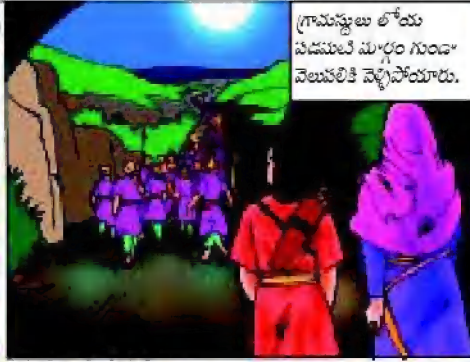

వద్దు, వసంతా! వాళ్ళు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. మీరందరూ తప్పించుకోవాలి.

అవును, మనల్ని వాళ్ళు చుట్టుముట్టి హతమార్చారంటే, వ్యతిరేక ఉద్యమం అంతమయినట్లే!

పెళ్ళులా రా, అవరోపించాడు
మన స్థానాన్ని కప్పిపోయాడు.
తక్షణమే ఇక్కడినుంచి
వెళ్ళిపోవాలి!

గ్రామస్థులు తోడు
పడమట మార్గం గుండా
వెలుపలికి వెళ్ళిపోయారు.

మంతా, నువ్వు
ఇక్కడే
ఉన్నావెందుకు?
మిమ్మల్ని
ఒంటరిగా వదిలి
ఎలా వెళ్ళును
ప్రభూ!

రాజా శాంతిచేస్తున్న కత్తి దూసి నిద్రిస్తూ
నిలబడ్డాడు.

వాళ్ళను హడల
గొడదాం!

మహాప్రభూ
వాళ్ళు వచ్చేశారు!

ఇద్దరు సైనికులు ఒక బండ మీదికి ఎక్కి, మార్గంలోకి
అడుగు వెట్టారు. అమరులయ్యాడు వాళ్ళ వేనక ఉన్నాడు.

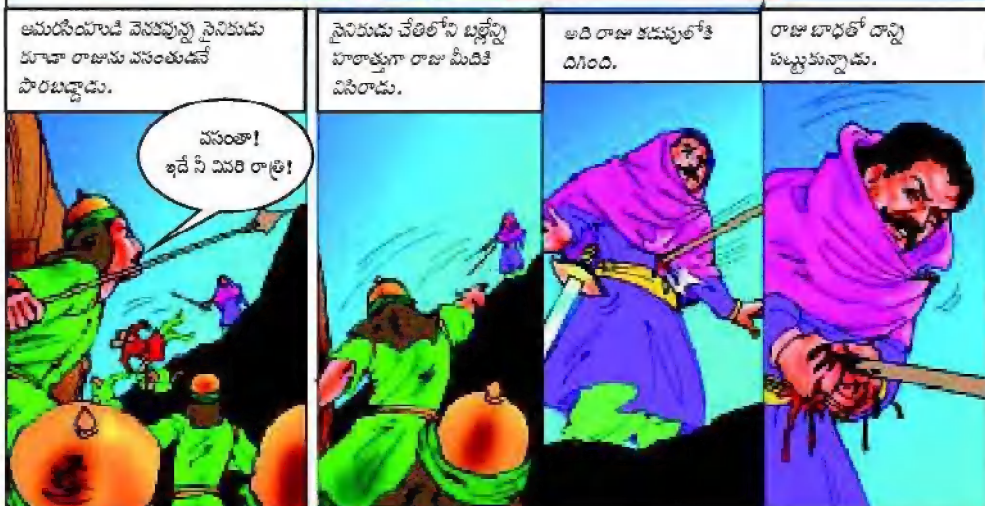
పదండి
ముందుకు!

శాంతిచేస్తున్న అడుగు ముందుకువేసి ఒక సైనికుణ్ణి కాలితోగట్టిగా
తన్నాడు. సైనికుడు మరణించి పడ్డాడు. వాడు సైనికుడే
దంతో, వాడి వేనక సైనికులు కూడా కిందపడ్డారు.

వెనక్కి వెళ్ళి!
లేకుంటే

అ అయ్యో!

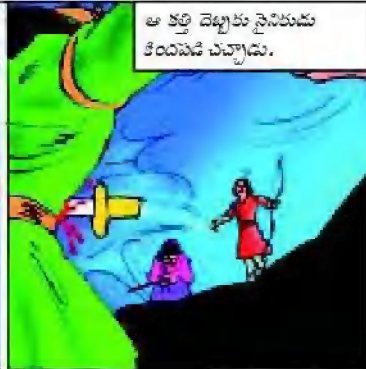
నైనికుడు రాజు మీదికి బల్లెం
వెనరుడం చూడగానే
వసంతుడు,

నాడిమీదికి కత్తి వేసిరాడు.

ఆ కత్తి వెళ్లుకు నైనికుడు
కిందిపడి చచ్చాడు.

మన నేనాధిపతి! మరణించాడు!

ఆ ఇద్దరి జవాబును చూడగానే, హఠాత్తుగా మిగిలిన నైనికులు
అక్కడినుంచి పారిపోసాగారు.

వల్ల,
రాజు వీర్యంపూడిచి
సంగతి చెబుదాం!

వసంతుడు ఒక్కగెంటున వెళ్లి కిందపడనున్న
రాజును పట్టుకున్నాడు.

మహాప్రభూ,
తనురిని సురక్షిత ప్రాంతానికి
తీసుకువెళతాను.

వసంతా! దాహం!
నీళ్లు కావాలి!

(ఇంతావ్రంది)

జంతువులు మన స్నేహితులు!

వీణ అమ్మనాన్నలతో కలిసి పూజియంకు వెళ్ళింది. అక్కడ అందంగా మలచబడిన తల్లిపాపెల విగ్రహాన్ని చూడగానే, “నాన్నా, ఆ విగ్రహం చూడ. ఎంత అద్భుతంగా మూడో,” అన్నది ఉత్సాహంగా.

“అందంగానే మూది తల్లీ.

అయినా ఆ అందం వెనక దాగి మళ్ళీ క్రొర్యం నీకు తెలుసా?”

అని అడిగావు ఆమె తండ్రి.

“పూర్తి ఏవుంటున్నారే, నాన్నా?” అని అడిగింది వీణ ప్రిశ్న అంతు బట్టక.

“ఈ విగ్రహం దంతంతో

అందే ఏవు గ్ర దంతాలతో తయారు

చేయబడింది. అందమైన దంతాల కోసం

యేటా మడూది ఏవు గ్ర లు చువబడతూ ఉన్నాయి.

వు నిషేధనాకారణంగా ఏవు గ్ర ల సింఖ్య రోబు రోబుకూ తగ్గి పోతున్నది!”

“పాపం, ఈ ఏవు గ్ర లను కాపాడడానికి ఏవీ చేయ లేదు నాన్నా?” అని అడిగింది వీణ.

“ప్రిభుత్వం దంతాలతో తయారు చేసిన

వస్త్రీమూ అవ్యక్తాన్ని సాధించింది. అయితే,

దొంగ చాట్టగా వ్యాపారం సాగుతున్నాడో ఉంది,”

అని కొంటుమొవ్వనం వహించిన వీణ తండ్రి

వు శ్రీ, “జంతు మూపట్ల వు నిషేధా మత్తూ న్న క్రొర్యానికి ఒక్క ఏవు గ్ర లు పూత్రే బలికా వడం లేదు. కుందేళ్ళ వైత్తసి చర్యాలతో, కోటల్వెంగ్స్, బొవ్వులు, హ్యూండ్ బ్యాగ్ లు మొదలైనవాటిని తయారు చేస్తారు.

అంపు కోసం కుందేళ్ళను పేచి దారు

ణంగా చంపితున్నారు. అలాగే

పొవు చర్యంతో రకరకాల హ్యూండ్

బ్యాగ్ లు, అలంకార మృత్యు

తయారు చేస్తారు. పొవుల్ని

పెట్టి, వే కులతో చెట్లకు దిగ

గొట్టి, ప్రాణాలతో ఉండగానే

చర్యం వలిచి చిత్రహింసలకు

లోను చేసి చంపితుారు” అన్నాడు.

“ఈ క్రొర్యాన్ని ఆపడానికి పూర్గవు

లేదా?” అని అడిగింది వీణ బాధగా.

“లేకం, ఉంది. అందులో ముఖ్యమైనది

వు నం జంతు చర్యాలతో, దంతాలతో తయారు

చేసే వస్త్రీమూను కొనకుండా మూడడం. జంతు

మూకు హాని కలిగించని వస్త్రీమూనే కొనుక్కోవడం

మంచిది,” అన్నాడు ఆమె తండ్రి.

“ఇక పీడబసేవు అలాగే చేస్తావు. ఈ విషయా

లన్నీ చెప్పినందుకు చాలాసంతోషం నాన్నా,”

అన్నది వీణ.

**We are
your friends,
think of saving
us also.**

Precious wildlife is slowly disappearing from the jungles.
So, don't buy articles made from animal skin, ivory etc.

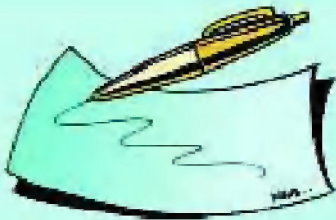
Petroleum Conservation Research Association
Samskara Bhawan, 15 Group Canal Place, New Delhi 110005

Write a slogan on Wild Life Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

బాల్ పాయింట్
పెన్

ఇవాళి రోజుల్లో బాల్ పాయింట్ పెన్ ఉపయోగించని వారంటూ లేరు. చౌకగా లభించడం, రాయడంలో నొరబడం, సీరా వేయవలసిన తతంగం లేకపోవడం లాంటి కారణాలవల్ల వీటి ఉపయోగం రోజురోజుకూ ఎక్కువై, ఫోటన పేన్నులు వురుగున పడిపోతున్నాయి.

బాల్ పాయింట్ పెన్ పనిచేసే తీరును ఫీరె ఫ్లైడ్ నా పరిశీలించి చూశాగా? రీఫిల్ కాసల్ లోహంతో తయారు చేయబడిన చిన్న బాల్ బిల్లు బడి ఉంటుంది. వునం రాసుప్పుడు ఈ బాల్ పిన్నితంగా తిరుగుతూ మూటుంది. బాల్ కు వెనక మెపు నుంచి దాని పీడికి ఇంకు నిరంతరాయంగా నిరఫరా అవుతూ మూటుంది.

అందులో కలిపే నూనెపదార్థం వల్ల ఇంకు వెన్నలా బాల్ పిన్ని దికి జారుతూ మూటుంది. ఈ నూనె పదార్థమే ఇంకును గడ్డకట్టుకుండా, తడి ఆరకుండా చేస్తుంది. బాల్ పాయింట్ పెన్ పనిచేసే పూత్రాన్ని 1880 సిం.ల లోనే కన్ను కొన్న ప్రిటికీ, హింగ్ రియాకు చెందిన లాజ్లీ, జార్జ్ బెర్ అనే ఇద్దరు పరిశోధకులు 1930లలోనే దీనిని నిత్యజీవితంలో ఉపయోగించేలా రూపొందించి, ప్రాచుర్యం కలిగించారు.

మన పరిసరాలు :

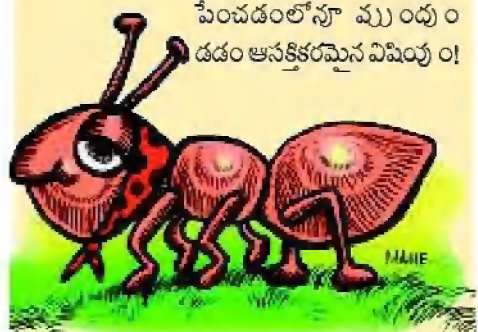
చీమ రైతులు

మన పులకు పూత్రవే వ్యవసాయం చేయగల తెలివితేటలు, శక్తి సామర్థ్యాలు ఉన్నాయని పీరు అన్నకుంటున్నారా? నిజానికి కొన్ని రకాల చీమలకు నిషేకన్నా ముందే పంటలు పెండించే విద్య తెలుసునని కొందరు పరిశోధకులు అభిప్రాయపడుతున్నారు. అలాది సంచితపూలకు పైర్వం, అటీన్నరకం చీమలు తమ పిష్టులలో శిలీంధ్రాలను పేంచేవట!

ఆహార పదార్థాల పీద శిలీంధ్రాలు పేరగడం బహుశా మొట్టమొదట చీమ గుఱునించి మూటుంది. వుగ్గిన ఆకులను తెచ్చి వాటికి ఆహారంగా అందించి, అవి పేరిగాక తినడం ప్రారంభించి మూటుంది.

శిలీంధ్రాలు పేంచే చీమలు పిష్టులలో చిన్న చిన్న గుఱులను గూళ్ళను ఏర్పాటు చేసి కుంటాలు. వందలాది చీమలు కలిసి ఎండిన ఆకులు, ఔరెలు, యెలు మైదల్స్ కాయ గూరల ముక్కలను తెచ్చి శిలీంధ్రాలకు ఆహారంగా అందిస్తాయి. వురికొన్ని చీమలు మొక్కల నుంచి ఆకులను కొరికి తెచ్చి మరి శిలీంధ్రాలకు అందిస్తాయి. ముందు జాగ్రత్తకూ, క్రమ శాసనకూ గాంచిన చీమలు శిలీంధ్రాలను

పేంచడంలోనూ ముందుం
డడం ఆసక్తికరమైన విషయం!

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

ఉదయం ఆహారం

ఉదయం అలస్యంగా నిద్రలేవడం. హడామడిగా బడికి బయల్ పడేటట్లు చేయడం. ఆ హడామడిలో అసలు భోజనం చేయకుండా వెళ్ళిపోవడం కొందరు పిల్లలకు అలవాటుగా మారుతుంది. అయితే ఇది ఏమాత్రం వుంచుకోవద్దు.

రాత్రుల్లో ఎనిమిది తొమ్మిది గంటల వుధ్య భోజనం చేసి పిత్తు కుంటుంది. తెల్లవారి అల్ప

హారం తీసి కోవడానికి వుధ్య చాలా విరామం మూటుతుంది. ఉదయం పిన్నులు చేసి కోవడానికి శరీరానికి బలం కావాలి. అందుకు వుంచి ఆహారం తీసి కోవాలి.

ఉదయం ఆహారం తీసి కోకపోవడం వల్ల, మొదట మన మెదడుకు కావలసిన గ్లూకోజ్ కొరవడుతుంది. రక్తంలో చక్కెరస్థాయి క్రమంగా తగ్గిపోతుంది. దాంతో వున్న శారీరక బలం కూడా తగ్గిపోతుంది.

ఈ కారణం వల్లే బద్దకం పేరిగి పొరాల పట్ల శ్రద్ధానికల్గులు, ఏకాగ్రత నిన్నగిల్లుతాయి. అందువల్ల ఉదయం భోజనం చేసేవాని బడికి వెళ్ళు కూడదన్న నియమం వూర్తి తప్పకుండా పాటించాలి.

లోకజ్ఞానం :

దేవతల పేర్లు - ఒక క్విజ్

1. సింహిలకు అధిపతి అయిన దేవత ఎవరు?
ఎ) ఇంద్రుడు బి) అగ్ని
సి) కుబేరుడు

2. పుషావిష్ణు ముఖ అవతారంలో పోటీవాడుగా కనిపిస్తాడు?
ఎ) కూర్మ బి) వామన
సి) వరాహ

3. పురణానికి సంబంధించిన దేవత ఎవరు?
ఎ) శివ ది) ఇంద్రుడు
సి) యముడు

4. పాల్వనాక్షరం వాహనం ఏది?
ఎ) ఎలుక బి) ఏనుగు
సి) ఎలుగు బంటి

5. జ్ఞానప్రదాయిని అయిన దేవత ఎవరు?
ఎ) లక్ష్మి బి) సరస్వతి
సి) పార్వతి

(నిఘాంసూత్ర 78వ బజ్జలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

TATA NARAYANAMURTHY

TATA NARAYANAMURTHY

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పోస్టుకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫిలితాలు అక్టోబర్ 2004 సింపిక్లో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు వూ నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా వూ, 82, డిఫెన్స్ అఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

లభినందనలు

జూన్ నెల పోటీ ఫలితాలు
గాడేపిల్లి వూల్లికార్కును వూ, తెల్ల గుంపిండిట్
జి.పి.ఉ. (బాల్లర) పోతకాల
వూ చర్ల (పొత్తు) - 522 420.
గుంటూరు జిల్లా ఆం.ప్రి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: సమ్మెక్కం మాలక్కం!
రెండవ ఫోటో: స్వర్ణభారతం ఇక తథ్యం!!

సమాధానాలు

1. సీ) కుబేరు వూ
2. బి) వాపు న
3. సీ) య వూ వూ
4. ఎ) ఎల్ల క
5. బి) సెరస్వతి

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

చందమామ

నవంబర్ 2004 సంచిక

పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక

కథలు, చిత్రాలు/వర్ణచిత్రాలు పంపండి! (6-15 ఏళ్ళ వయసు) బాలరచయితలకూ - చిత్రకారులకూ ఆహ్వానం!

కథలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీలవరకు పంపవచ్చు • ఎంట్రీలు చందమామ వెలువడుతూన్న ఏ భాషలోనైనా ఉండవచ్చు
- 500 పదాలకు పైం చూడవు
- చక్కసాురు పేట్టుండి
- ఎంపికయిన కథలను అన్ని భాషలలోనూ ప్రిచు రిస్తాం.

చిత్రాలు

- ఒక్కొక్కరు 3 ఎంట్రీల వరకు పంపవచ్చు • పు నిపుం స్టేజి 15x10 అంగు శాలు • పు న పితాశాలలోని ఏదో ఒక ఘట్టాన్ని, ద శ్యాన్ని చిత్రంగా/వర్ణచిత్రంగా వేసి, క్లుప్తమైన వివరణతో పంపాలి • ఎంట్రీల ఆధారంగా ఎంపికయిన చిత్రకారులు, కథలకు బొమ్మలు వేయడానికి చెన్నయ్ రావడానికి సీద్ధంగా ఉండాలి • ప్రియో ణం ఖర్చులు ఇస్తాం.

ఇతర నిబంధనలు

- ప్రి పాఠాపార్ట్ స్టేజి ఫౌంట్ (కలర్) ఒకటి జతచేయాలి • ప్రి ాురు, వయస్సు, (మిట్టిన తేదీ) చదివే తరగతి, పాఠశాల, పిన కోడ్తో సహా ప్రి ఇంటి చిరు నామా, ఫౌన నంబర్, ఎంట్రీల వివరాలు విడిగా ఒకటపిర్ ప్రి ద రాసీ జతపరచాలి • ఎంట్రీలు ప్రి రే స్వయంగా, మరెవ్వరి సాయం లేకుండా రాసినవి/వేసినవి అని తల్లిదండ్రులు ద్రు వపిరు స్త్రి సంతకం చేయాలి
- కవరు ప్రి ద: పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక అనిరాయాలి.

ఎంట్రీలు

మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్ 15, 2004

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫెసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

